INTERVIU CU PREŞEDINTELE ROMÂNIEI, TRAIAN BĂSESCU,

ACORDAT D-LUI OVIDIU VASILESCU, CORESPONDENTUL ZIARULUI "CUVÂNTUL ROMÂNESC" DIN CANADA

1. O.V.: D-le Preşedinte, ca un bun jucător de şah, aţi început campania politică internaţională cu mişcări surpriză: UK, Chişinău, Kiev, Moscova. Cum le corelaţi?

În actuala construcţie europeană, România îşi asumă sarcina asigurării unei părţi extinse a frontierei externe a Uniunii, cu convingerea că avem energia, creativitatea şi capacitatea de a fi un factor de stabilitate şi de echilibru între şi în cadrul regiunii Mării Negre şi a Balcanilor de Vest, zone de maximă importanţă strategică regională. Ne vom baza, din acest punct de vedere, pe experienţa acumulată în relaţiile de bună vecinătate şi în cooperările în Sud-Estul Europei. Această expertiză trebue să accelereze repoziţionarea României pe harta strategică a bazinului pontic folosind noi punţi de cooperare pe nişele politice, economice şi de securitate.

În momentul actual, discutăm despre două paliere: palierul economico-social, pe care îl reprezintă integrarea României în UE, şi palierul de securitate naţională, care implică o creştere a contribuţiei noastre şi a partenerilor noştri, SUA şi Marea Britanie, în parteneriatele strategice pe care le avem de colaborare politică şi militară. România este o ţară situată la frontiera de Est a UE şi NATO. Suntem o ţară care are obligaţia să asigure securitatea frontierelor celor două organizaţii din care face parte, NATO şi UE, unde vom deveni membru plin, iar la frontiera României se află un conflict îngheţat, cum este cel din Transnistria. De asemenea, suntem aproape de conflictul îngheţat din Nagorno-Karabah, situaţia din Osetia, conflicte despre care nimeni şi niciodată nu poate să prezică cu ce dimensiuni vor reizbucni şi care va fi implicaţia. Evoluţia României în rezonanţă deplină cu Uniunea Europeană, are nevoie de toate marile referinţe ale proiectului european. Acesta este şi sensul în care înţelegem să includem dialogul strategic, direct şi onest, cu SUA şi relaţia specială cu Marea Britanie. O relaţie transatlantică puternică este reperul contribuţiei României, ca membră NATO, la promovarea valorilor democratice, a stabilităţii şi securităţii în relaţia cu zonele învecinate. Contribuim consistent la misiunile sub egida Uniunii Europene şi neam asumat implicarea noastră în zonele fierbinţi, alături de aliaţii noştri. Vom fi parteneri activi la construcţia unei Europe cu o apărare credibilă, care să contribuie la întărirea NATO. Este esenţial ca, în NATO, România să-şi dobândească o poziţie influentă pe măsura potenţialului său net, dar şi pe măsura potenţialului său de ţară capabilă să asigure stabilitatea la Sud de Dunăre şi la Est de Prut dezvoltând bune relaţii cu ţările fostei Iugoslavii, cu Ucraina şi Rusia.

Continuare în pag. 4

ISSN 0705-8365

Preţul unui abonament anual: 40 $ / 50 EURO

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 31 Nr. 334 - APRILIE 2005 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

NE-A PĂRĂSIT EUGEN BÂRSAN

UNUL DIN FONDATORII ACESTUI ZIAR

28.2.1913 - 25.3.2005

S'a stins spunând aceste cuvinte nepoatei Doina

Din codru s'a rupt o rămurea,
ce-i pasă codrului de ea.
Ce-i pasă românismului
pe care l-am iubit,
l-am preţuit.
De moartea mea.

Este înmormântat la *"Vatra Românească"* lângă Arhiepiscopul Valerian Trifa, unde îi este locul.

Ultima făclie a unei generaţii istorice

IN MEMORIAM

EUGEN BÂRSAN

A face parte dintr'o generaţie mai tânără decât cea istorică şi tragică dela '22, uneori pentru mine este - dela un timp încoace - o tristeţe continuă: trebue să scriu despre cei ce nu mai sunt, trecuţi în lumea celor drepţi, să scriu despre cei pentru care am avut un covârşitor respect şi care ar trebui să fie un exemplu permanent pentru generaţiile care vor veni după noi.

Azi scriu, cu imensă durere, despre acel ce a fost Eugen Bârsan, după ştirea mea, ultimul supravieţuitor în Exil al acelora care au fost alături de Corneliu Codreanu în activitatea nobilă a acestuia de a reface Ţara pe baze naţionale, democratice şi creştine. De aceea l-am numit ultima făclie a unei generaţii istorice şi care s'a stins din viaţă, la Chicago, pe data de 25 Martie, 2005 ora 8.30 p.m.

În afară de calităţile lui intelectuale şi profesionale a avut o altă calitate majoră, o modestie şi o blândeţe cu totul ieşite din comun. De aceea cred că măcar acum, la moartea sa, e cazul să-i prezentăm biografia lui deosebită.

Originar din Transilvania, Eugen Bârsan s'a născut la 28 Februarie 1913 în satul Retiş. Studiile liceale le-a terminat la liceul Principele Nicolae din Sighişoara. Începe cursurile universitare la Facultatea de Drept din Iaşi, dar apoi se transferă la Facultatea de Drept din Bucureşti unde absolveşte ca licenţiat în Drept.

Fiind activ în cadrul vieţii studenţeşti din Capitală este ales în Comitetul de Conducere al Centrului studenţesc Bucureşti, centru care îl avea ca preşedinte, la acea vreme, pe cunoscutul şi valorosul Gheorghe Furdui, asasinat mişeleşte, mai târziu, în timpul dictaturii fostului rege Carol ultimul.

Fiind legat, ca majoritatea intelectualilor din generaţia sa, de activitatea de renaştere naţională a României, Eugen Bârsan se încadrează în Mişcarea Legionară, nu pentru a face politică, ci pentru a fi folositor poporului de care a fost legat cu fiecare fibră a fiinţei lui, până în ultima clipă a vieţii.

Foarte puţini, chiar şi din cei ce l-au cunoscut, ştiu că el este eroul discret care a salvat, în 1934, viaţa lui Corneliu Codreanu, deconspirând complotul mişelesc al lui Mihai Stelescu care voia carieră politică acolându-se duşmanilor renaşterii morale ale României.

Istoria acelor ani a fost extrem de tragică, falsificată de cei aserviţi intereselor antinaţionale, încercând să facă din Stelescu un fel de martir *"antifascist"*, iar cei care l-au pedepsit pentru trădarea lui fiind asasinaţi la fel de mişeleşte de acelaşi rege barbar.

Pentru câţiva ani a practicat avocatura în Sighişoara unde îl găsesc evenimentele tragice şi sângeroase îndreptate contra acelei generaţii istorice, incluzând asasinarea barbarică a Căpitanului şi apoi, doi ani mai târziu, campania de desfiinţare completă a Mişcării Legionare, folosindu-se scuza acelei fanteziste *"rebeliuni"* contra lui Antonescu şi el plătind cu viaţa, mai târziu, greşeala de a se încrede într'un rege fără calităţi şi chemare de conducător.

Datorită evenimentelor din 1941, Eugen Bârsan devine un exilat, începând această etapă a vieţii lui în lagărele Germane din Rostock şi apoi în Buchenwald. Nu a fost singurul care crezând într'o libertate iluzorie s'a trezit în închisori şi lagăre. A crezut cu tărie că Ţara va fi eliberată de sub stăpânirea hoardelor comuniste, credinţă din nou înşelată de manevrele unor democraţii limfatice şi impotente în faţa agresiunii bolşevice.

După o aşteptare fără rezultat, comunismul consolidându-se în România cu forţa tancurilor, a trădării şi colaborării la toate nivelele, Eugen Bârsan îşi începe a doua parte a exilului, în 1952, în SUA. La început se stabileşte în Cleveland - Ohio care, la vremea aceea era ca o metropolă a elementului românesc în Exil.

Conştiincios şi plin de demnitate a trăit din propria sa muncă, la început ca simplu muncitor la uzinele Ford, secţia de turnătorie a întreprinderii.

Am mai citat şi cu altă ocazie, ideea lui de bază, repetată de mai multe ori:

Continuare în pag. 5

Pag.1, 4 şi 5 INTERVIU CU PREŞEDINTELE TRAIAN BĂSECU

Pag. 8 MARILE SPERANŢE ALE ROMÂNIEI LEGATE DE U.E.

NOI NU AVEM MEMORIE... R.NEGRESCU-SUŢU Pag. 9

Pag. 11 NICHIFOR CRAINIC G.GEORGESCU

"JURNALUL DELA SNAGOV" Imre NAGY Pag. 13

Pag. 16 şi 17 ŞTIRI DIN BASARABIA

editorial

REZIDUURILE OCUPAȚIEI COMUNISTE

Orice faptă sau eveniment lasă urme în viața sau istoria noastră. Obișnuim să vorbim cu scârbă despre urmele lăsate de viermi, de râme. Tot așa avem o senzație de dezgust când vedem ce urme morale scârnave a lăsat ocupația comunistă pe fața limpede a istoriei Țării.

Din nefericire, după 15 ani dela căderea, cel puțin oficială, a ocupației comuniste, tot mai întâlnim urmele ei mocirloase, tot mai avem de-a face cu viermi politici care refuză să intre înapoi în spurcăciunea din care au ieșit. Cel mai plauzibil exemplu este menținerea la suprafață a perenialului Ion Ilici Iliescu. După ce s'a instalat prin înșelăciune în scaun prezidențial, intrând prin ușa din spate a istoriei falsificate, acest reziduu al ocupației comunsite tot se cramponează de ideea că încă e *"politician"* și refuză să accepte adevărul evident că nu a fost (și nu este) decât o unealtă plătită în slujba unei ocupații străine.

Ne scrie un corespondent din Țară că, de câte ori îl aude pe Ilici Iliescu vorbind, nu scapă de imaginea pe care i-o reprezintă în memorie: o flașnetă neîntreruptă de aberații și inutilități care nu au nici un înțeles, lipsite de o logică cât de simplă: o moară de vorbe fără sens. Afirmația că *"proprietatea, este un moft"* este un exemplu pentru cazul de mai sus. Această inepție tipic comunistă a fost exprimată cu multă nonșalanță, fără nici un pic de jenă.

Percepția ce se desprinde din alocuțiunile lui Ilici Iliescu este aceea a unui om pretins politic, care se încurcă în treburile politice fără nici o familiaritate cu ideile despre care se angajează în discuții. Ascultându-l, ne oferă un adevărat spectacol de flașnetar, care repetă și spune anumite lucruri numai de dragul de a se găsi în treabă. Instruit la școala KGB, are impertinența de a bagateliza ceea ce știe din afacerile politice și a le denatura dela sensul lor real.

Cititorul nostru din țară ne scrie că, recent, a văzut o emisiune mai delicată și comprehensivă din punct de vedere politic. Am avut ocazia să-mi verific aprecierile asupra lui Ilici Iliescu, scrie el, cu vârf și îndesat. Este vorba despre emisiunea PRO VEST, a lui Bogdan Chireac, care este un excelent ziarist în problemele de politică externă.

Toată emisiunea a fost ridicolă, datorită răspunsurilor ilogice ale lui Ilici, care dovedea că este incapabil de a înțelege esențialul problemelor ridicate de Chireac. La o întrebare a ziaristului, în legătură cu problema de politică externă legată de valorificarea *"zonei Marea Neagră,"* ca *"spațiu geopolitic"* de extremă importanță pentru destinul politic al României, în legătură cu relațiile cu Statele Unite ale Americii, Iliescu a răspuns că asta nu este o noutate a lui Băsescu, menționând că el a fost acela care a avut o discuție cu Guvernul Turciei, nu cu multă vreme în urmă și el a fost promotorul inițial al acestei idei. În felul acesta a dovedit că nu e în stare de a face o distincție între o discuție ocazională și ideea valorificării avantajelor pe care le oferă Marea Neagră în viitor, pe linia unor participări a tuturor țărilor învecinate cu Marea Neagră în conjuncție cu NATO, care dorește să oprească tendința Rusiei de a-și reface Imperiul pe care l-a avut și care a fost destrămat, odată cu prăbușirea comunismului dela Moscova.

După aceea, s'a discutat problema căderii PSD-ului dela guvernare, precum și perspectivele de refacere ale Partidului. Iliescu nu a fost în stare să prezinte un punct de vedere coerent, din care să se desprindă o viziune închegată asupra unei reînnoiri a partidului. În fapt, PSD este așa de destrămat la ora actuală cu multiplele grupulețe care s'au definit în interior, încât nu se mai pune problema ca fiind esențială o reînnoire a partidului, căci tema principală este impusă de răfuielile interne asupra pozițiilor care vor fi obținute de cei angajați în dezbateri. Și lupta în aceste dezbateri este foarte dură, mergându-se până la insulte, *"ceea ce oferă un spectacol nedemn în viața politică din România"*, fiind un semn evident al procesului de destrămare la care au ajuns pesediștii nomenclaturiști, aceste reziduuri ale fostului comunsim...

S'a spulberat iluzia neocomuniștilor că ar putea domina, în continuare, destinul României călăuzit de colaboratorii cu ocupantul comunist.

Dezbaterile interne ale PSD în perioada de după alegeri și până la ora actuală au fost un spectacol de ceartă țigănească, care a arătat toate viciile interne, ce au făcut din acest partid ceva care produce oroare.

După iobăgia marxistă de până la 1989, țara avea nevoie de o eliminare completă a formulelor de ideologie marxistă, socialistă, sau asemănătoare acestora. România avea destule șanse de revenire la spiritul național al poporului român, fără să mențină sau să apeleze la formule străine de sufletul, concepția sau idealurile autentic naționale.

Cei ce au văzut spectacolul certurilor interne ale PSD, își dau bine seama că nu mai este posibilă o refacere a acestui partid, căci se arată un partid zdrențuit de conflicte și fără o bază reală, națională, din care să apară nevoia de existență a lui.

PSD nu corespunde unor cerințe politice naturale și naționale. De aceea efortul lui Iliescu de a apărea pe scene de propagandă publice nu este altceva decât senzația ce ne-o dă urma viermilor care refuză să se întoarcă în mocirla morală de unde au venit.

Greșeala ziariștilor este aceea că îi dau posibilitatea de a se agăța de o publicitate dubioasă când ar trebui, dacă nu judecat pentru crimele lui de trădare națională, cel puțin ignorat cu desăvârșire, căci el nu se dovedește a fi decât un reziduu al fostei ocupații comuniste.

George BĂLAȘU

GERONTOCRAȚIA POLITICO-COMUNISTĂ-SECURISTĂ ÎNCĂ ACTIVĂ PRIN EȘALONUL DOI ȘI TREI

F.O.SĂLCEANU

Clasa politică românească nu s'a schimbat cu nimic. Ea continuă să gesteze sub umbrele ideologiei comunisto-securiste prin progeniturile de gradul doi și trei și pe mai departe (încă cincizeci de ani), menținând starea de frustrare existențială în mod subtil asupra a milioane de Români.

Acolo unde apare o rază de speranță în libertatea de manifestare a democrației autentice se întâmplă să se infiltreze o energie negativă cu zvonuri, amplificate cu insistență paranoică, prin toate mijloacele informaționale, că s'a încercat un atentat la siguranța națională sau alte bizarerii inventate chiar de serviciile secrete naționale. Discursuri găunoase se lansează dela *"osanalele"* Parlamentului și când s'a reușit *"adormirea conștiinței"*, brusc, ca la un semnal venit de undeva, totul intră în eclipsă.

Clasa politică, bolnavă și sclerozată, se întoarce la vechile năravuri, cu o plăcere reptiliană, pentru a obține mijloacele de trai în lux, exagerate și nemeritate totdeauna, apoi emit pretenții pentru mărirea salariilor, împărțirea portofoliilor etc., etc. Și acest joc al logoreii *"politrucilor"* se prelungește până se termină sesiunea parlamentară și se intră în vacanța tăierii frunzei la câini.

Această faună, care se mândrește cu denumirea de *"clasă politică"*, nu este în nici un fel intrigată de disiparea timpului prin faptul că nu a dat curs unor legi de strictă necesitate pentru națiunea română. Puțin îi pasă. Este ocupată excesiv de conservarea îmbuibării personale, de obstrucționarea funcționării normale a statului de drept, de reactivarea obiceiurilor arhiștiute ale comunismului securist, ale clientelei apropiate și nepotismului, pentru întărirea intereselor mafiote și ale corupției.

Ce va face Guvernul Tăriceanu pentru anihilarea acestor obiceiuri otrăvitoare? Până când va tolera o astfel de paradă a fripturiștilor nomenclaturii de rangul doi și trei, care nu au dorința de a gândi, de a optimiza destinul a milioane de Români?

Adevărul este acesta, că: națiunea română continuă să își ducă existența prin efectul pauperizării, tot mai disperată din cauza nebuniei *"festivismului politicienilor de mucava"* ce s'au infiltrat în matricea clasei politice post comuniste-securiste, de rangul doi și trei și continuă să se lăfăie în grandomania de prost gust și, totuși prezent, holocaustul comunist.

Acest adevăr se susține: sunt fiii și nepoții celor care nu s'au sfiit să anihileze adevărata demnitate morală a națiunii române și să creeze marele gulag pe nume *"România Socialistă"*, puternic securizat, în care milioane de Români au trăit sub efectul PSI de anihilare a tuturor libertăților umane. Și totuși, o posibilitate există pentru îndepărtarea cancerului comunisto-securist, (și este mai mult decât necesar) venirea în țară a elitelor din diaspora și împreună cu elitele din țară (atât cât mai există neatinse de cancerul roșu) să începă purificarea și reorganizarea adevăratului Stat român.

ROMÂNIA NU ARE GARANTATĂ ADERAREA LA U.E. ÎN 2007

Ana BADEA

Vizita oficialităților europene la București a fost bogată în declarații spectaculoase și repoziționări interesante. Pe scurt, UE susține pe mai departe aderarea României la termenul stabilit, dar avertizează în schimb că va fi mai severă decât până în prezent atunci când va întreprinde evaluările periodice.

Opinia publică românească nu știe bine dacă să considere vizita oficialilor europeni ca pe una prietenoasă sau mai curând ca pe una reticentă și încărcată de exigențe de ultimă oră. Președintele Traian Băsescu a contribuit mult la învolburarea suprafețelor, făcând declarații care au stârnit contradeclarații și așa mai departe. Bilanțul arată însă că vizita aceasta, bogată în evenimente, a avut un rezultat care nu schimbă cursul lucrurilor, care nu aduce de fapt nici o noutate majoră. O anumită schimbare de atitudine față de România a Comisiei Europene se produsese încă dinainte, după ultimele alegeri europene, atunci când grupul popular devenise majoritar și când s'a modificat componența Comisiei.

Schimbarea aceasta de atitudine a fost percepută însă la București ca o neadecvare, întrucât între timp și în România avuseseră loc alegeri. Regimul considerat foarte corupt al lui Adrian Năstase și Ion Iliescu a fost schimbat cu o Administrație care cel puțin până în prezent dovedește o intransigență fără precedent în combaterea corupției, dar întâmplarea face că tocmai acești noi guvernanți să fie expuși unor critici foarte puternice dela Bruxelles.

După încheierea negocierilor de aderare, deși Guvernul nu își îndeplinise angajamentele, României i s'au pus condiții severe pe care trebue să le ducă la îndeplinire nu cei răspunzători de întârzieri și defecțiuni, ci noii guvernanți. De aici din acest decalaj de situații s'au născut declarațiile iritate ale lui Traian Băsescu, mirat că tocmai el și prietenii săi politici ca Monica Macovei sunt nevoiți să asculte discursul intransigent pe tema combaterii corupției și reformării Justiției. Monica Macovei cel puțin și-a asumat imediat după preluarea mandatului riscuri majore și a declanșat cea mai categorică acțiune de asanare a Justiției, cu rezultate e adevărat, încă neconcludente.

A fost nevoie așadar ca partenerii să se cunoască mai bine să stea de vorbă și s'a văzut, după punerile la punct reciproce, că lucrurile s'au așezat în făgașul lor firesc. În ultima zi de prezență la București, Olli Rehn comisarul însărcinat cu extinderea a declarat, cu trimitere la obiecțiile cunoscute ale europarlamentarului Markus Ferber: *"Când voi primi scrisoarea lui Ferber, mă voi gândi exact ce să-i răspund, dar știu de pe acum că-i voi spune că România are voința politică de a combate corupția și că Guvernul și Justiția au început să ia măsuri în acest domeniu. Dacă se va continua pe acest drum, se va convinge și fostul meu coleg Ferber că fenomenul corupției este luat în serios de autoritățile din România"*.

Asta nu exclude însă în opinia lui Rehn o doză de circumspecție și o exigență sporită în evaluarea progreselor. Olli Rehn a spus cu fiecare prilej că va monitoriza cu cea mai mare atenție fiecare detaliu și că nu va ezita să recomande aplicarea clauzei de salvgardare. El exprimă, în definitiv îngrijorarea firească a UE și care sporește pe măsură ce momentul aderării se apropie că subvențiile europene, mult mai mari în viitor, s'ar putea scurge în buzunarele plutocrației corupte.

Cu toate că Olli Rehn, Josep Borell, președintele Parlamentului European sau Pierre Moscovici, raportorul pentru România, au fost nevoiți la București să țină cont de sensibilitățile publicului românesc și să ia distanță față de opiniile unui Markus Ferber, moralmente ei au fost solidari cu punctul de vedere al acestuia cel puțin cât privește riscul corupției. Dar politic vorbind nici Olli Rehn, nici Josep Borell și cu atât mai puțin Moscovici nu s'au pronunțat pentru amânarea aderării României sau cel puțin nu au admis că discuția despre amânare ar putea începe de pe acum.

În concluzie cam toată lumea a părut de acord că România va reuși să semneze tratatul la 25 Aprilie, după o prealabilă aprobare în Parlamentul European dar că acest lucru nu va garanta aderarea la 1 Ianuarie 2007.

NU UITAȚI!
REÎNNOIȚI-VĂ ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"!

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice/La Voix Roumains
ISSN 0705-8365

Redacția și Administrația
P.O. BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5

TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT
COMPLETAȚI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....
PRENUMELE.....
STRADA/ Nr. .....
ORAȘUL.....STATUL/PROVINCIA.....
CODUL POȘTAL.....ȚARA.....

PREȚUL ABONAMENTULUI ANUAL:
PESTE $ 100 ABONAMENT DE SUSȚINERE
$ 50 ABONAMENT INSTITUȚIONAL
$ 40 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ȚĂRILE)

A MURIT PAPA IOAN PAUL II

Mihaela MOISIN

Purtat de îngeri, Papa Ioan Paul II s'a îndreptat spre Dumnezeu, Sâmbătă 3 Aprilie, la ora 9.37 pm, lăsând în urma sa imensa durere a familiei pe care şi-a creat-o în întreaga lume. Îl plâng milioanele de Catolici, dar şi de Ortodocşi, de Evrei, de Musulmani etc. Îl plâng cei în vârstă, dar mai ales tinerii, cei pe care cu carisma sa, cu statura lui morală şi spirituală i-a atras spre Biserică.

Papa Ion Paul II, născut în Krakowia cu numele de Carol Vojtila, ales în 1978, a fost cel de-al 264-lea papă, primul de origină slavă şi singurul de altă origină decât italiană în ultimii 450 de ani.

El va intra în istorie ca *"Papa pelerinul"*, vizitând 129 de ţări, 876 de oraşe, timpul lui de călătorie fiind de 822 de zile, timp în care a întâlnit 803 şefi de state şi prim-miniştri. Semnificativ este că ultimul său pelerinaj lung a fost la locul de naştere al lui Iisus Christos despre care a zis: *"Bethleemul este inima întregului meu pelerinaj"*.

Papa a avut un impact enorm în Biserica Catolică, precum şi în toată lumea. A devenit conducătorul Bisericii Catolice într'un moment dificil, când lumea începea să se îndepărteze de Biserică, în special în Occident. În această situaţie, Papa Ioan Paul II a dat dovadă de o conducere clară şi fermă a Bisericii Catolice. A făcut eforturi deosebite de a dialoga cu alte religii, în special cu Biserica Ortodoxă. A adunat conducătorii celorlalte religii tradiţionale la Assisi pentru a se ruga împreună pentru pace. Singura neîmplinire a activităţii sale a fost imposibilitatea de apropiere cu Biserica Ortodoxă în timpul vieţii sale. A fost singurul papă care a intrat în sinagogă şi care s'a apropiat de Evrei.

El va fi amintit ca cel care a câştigat lupta împotriva comunismului, jucând un rol principal în desfăşurarea celei mai mari drame geopolitice a secolului 20, lupta împotriva dominaţiei Uniunii Sovietice în Asia şi Europa de Est. Fără arme, fără armată, prin declaraţii publice, negocieri private şi repetate vizite în Polonia, Papa Ioan Paul II a ajutat la subminarea regimului comunist în ţara sa natală, în 1989. În timpul acestor vizite, el a galvanizat opoziţia, rezultând în formarea gigantului sindicat *"Solidaritatea"*. Dar Papa nu a fost singur în acest efort, ci alături de el au fost Margareth Thatcher - Doamna de Fier, precum şi Ronald Reagan. Acest eveniment a avut un efect de domino, ducând la eliberarea de sub comunism a Ungariei, a Germaniei de Est, a României etc.

În memoriile sale, *"Reflecţii personale"*, publicate în Februarie 2005 Papa scrie: *"Diavolul secolului 20 a fost de proporţii gigantice, un diavol care a folosit structurile statale pentru a-şi îndeplini scopul său murdar; un diavol transformat într'un sistem"*.

După funeraliile ce vor avea loc la o săptămână dela plecarea papei dintre noi, în decurs de 15-20 de zile dela deces, va avea loc alegerea noului papă. Un număr de 118 cardinali au dreptul de vot, dintre care 58 din Europa (20 din Italia), 22 din America Latină, 14 din America de Nord, 11 din Africa, 11 din Asia şi 2 din Oceania; ei vor sta departe de lume, în conclavă, timp de câteva zile, votând dimineaţa şi seara, iar când noul papă va fi ales, se va şti după fumul alb ce se va vedea pe catedrala Sf. Petru.

Noul Papă va avea de înfruntat o serie de probleme pe care o parte a Bisericii Catolice le ridică, printre care căsătoria preoţilor, alegerea femeilor în capul Bisericii, avorturile şi folosirea anticoncepţionalelor. Întrebarea este dacă cei 118 cardinali vor alege un nou papă conservator, care va urma linia directoare dată de Papa Ioan Paul II, sau vor alege un papă liberal, care va schimba Biserica Catolică. Acest lucru va avea un impact major în morala şi etica de viaţă a generaţiilor viitoare.

EUGEN BÂRSAN

"Crezut-am, pentru aceea am şi grăit"
(Sf. Pavel, Corinteni II, 4-13)

Eugen Bârsan a avut o viaţă omenească îndelungată, presărată cu dureri şi bucurii, cu biruinţe şi înfrângeri. A fost un om blând, cuminte, aşezat, ziditor, respectat şi respectuos. A crezut în rostul său, în prietenii lui; în Neamul lui şi în valorile acelui neam; fără emfază, modest, ardelenește.

Eugen Bârsan a fost unul dintre cei puţini care a ştiut că, în vorbele lui Ernst Jünger, *"munca este sfinţită de ceea ce nu poate fi plătit în ea. Din această cătime divină se revarsă asupra oamenilor fericirea şi sănătatea. Valoarea muncii se orientează după măsura dragostei ascunsă în ea"*. Pentru Eugen Bârsan această muncă a fost scrisul. El a făcut din scris jertfă şi datorie. Nu a căutat nici faimă şi nici fală, a căutat şi a reuşit ca, în împrejurări teribile să găsească pace. Eugen Bârsan a ştiut că valoarea şi semnificaţia existenţei umane nu este dată de suma *"realizărilor"*, ci de consecvenţa de caracter a persoanei. Eugen Bârsan a arătat şi a fost, tot în vorbele lui Ernst Jünger, *"în situaţiile lumii moderne, care standardizează şi în care persoana devine număr, în care cei mai deştepţi eşuează şi cei curajoşi caută o soluţie, putem vedea cum cineva dă liniştit un sfat bun sau face ceea ce e bine. Atunci putem fi siguri că am întâlnit un om care se roagă."* Astfel a fost Eugen Bârsan şi scrisul său. A fost o jertfă adusă în linişte şi cu evlavie, cu credinţă, nădejde şi dragoste. Eugen Bârsan se numără între cei care au înţeles că Adevărul nu este suma unor principii, ci este o Persoană, care trebue căutată mereu, toată viaţa. Este uluitoare diversitatea pe care o poate înfăţişa această căutare, aflarea faptului că *"toate sunt una"*, în şi întru Cel pentru care şi prin Care toate se fac, Hristos, acelaşi, ieri, astăzi, întotdeauna.

În pace şi cu sfială, Eugen Bârsan se reîntoarce acasă spre a mărturisi smerit, *"crezut-am, pentru aceea am şi grăit"*.

Alexandru NEMOIANU

ŢARA CANDELEI DE AUR

A fost odată un om care s'a născut în Ţara Candelei de Aur. Pre acolo, pentru fiecare născut, părinţii aprindeau la poartă trei candele: una pentru credinţa în Dumnezeu, una pentru neamul de candele văzute şi nevăzute, iar a treia pentru îngerul păzitor al pruncului.

Întâmplatu-s'a întâmplat că un nevolnic megieş - Crivăţul de Pustiu - a purces cu război ca să stingă toate candelele. Oamenii le ascundeau în schiturile inimii, la răspântii cu troiţe, prin luncile cuvintelor sau la răscrucile apelor de-a lungul de bucium.

A fost odată un om, unul din tinerii de atunci, care şi-a răpit candela spre a nu fi de prihană Crivăţului de Pustiu şi cu ea a străbătut mări şi ţări. A pornit dela marea neagră până a ajuns la marea albă pe ţărmul căreia corăbiile lumii erau aşteptate de un înger cu o torţă înălţată spre cer.

A fost odată un om... Crivăţul de pustiu nu a putut să-l mai ajungă. În colţul de odaie, sub icoana Răstignirii, a aşezat ca pe un cuib neprihănita candelă. Ca prin minune din bobul de grâu aprins deasupra untdelemnului s'au auzit din cer negraite coruri de candele pe care Crivăţul de Pustiu nu a putut să le scoată din izbavă: candele de voievozi, candele de sfinţi cu opinci şi suman, candele de râu, candele de motocei, candele de brad, candele de nuntă, candele de bucium, candele de piatră...

Pereţii de odaie s'au înveşmântat cu codri şi lună nenuntită, au dispărut prin livezi, prin răzoare şi prisăci ascunse, prin hugeaguri de dor. Veneau săracii la el şi tânărul le oferea pâine de cuvânt din Cuvânt, pâine din grâul de bob rusalin frântă românește, ca inima frântă şi smerită a Cinei de Taină. Cu pumnii lua lumină din izvoarele candelei şi o întindea ca băutură de potir tuturor ochilor flămânzi şi însetaţi: *"Veniţi de luaţi lumină! A murit Crivăţul de Pustiu, a murit stăpânirea morţii,* le spunea pe undele sonore, *bucuraţi-vă că Hristos a înviat!"*

A fost odată un om... A fost odată o candelă... Într'o zi candela a spus bobocilor de crin de pe pământul proaspătului mormânt: Mai aşteptaţi puţin cu înflorirea. Încă puţin trâmbiţelor albe. Şi ştergându-şi o lacrimă de foc grăi aproape şoptind: Deocamdată e încă Postul Paştelui în Ţara Candelei de Aur.

A fost odată un om... Şi numele lui era Eugen Bârsan.

Dumitru ICHIM

PRINCIPIUL LOGICII RĂSTURNATE

Viorel PALTIN

În era comunistă, pentru a aprecia ce este bine şi ce este rău, - adică pentru a distinge adevărul de minciună - aveai la dispoziţie o metodă infailibilă, care nu dădea niciodată greş: nu aveai decât să înţelegi că negrul e alb, aşadar să operezi o răsturnare de logică, tot aşa cum ai inversa polii unui circuit electric... Trebuia să ştii un singur lucru şi anume că tot ce nu convenea regimului, fiind criticat vehement, înfierat cu cruzime sau condamnat cu sălbăticie, era cu siguranţă ceva pozitiv, benefic pentru societate şi popor în general. Dimpotrivă, tot ce lăudau comuniştii, tot ce ridicau ei în slăvi - lupta de clasă, traiul în fosta URSS, binefacerile vieţii la colhoz, succesele împotriva capitalismului etc. - trebuia înţeles exact pe dos, ca fiind pur şi simplu minciuni pe care trebuia să le înghiţi în tăcere, dacă nu voiai să o păţeşti... Destui au înfundat puşcăria numai pentru faptul că nu şi-au putut reprima instinctul natural pentru adevăr şi au îndrăznit să spună ce credeau cu voce tare. Azi vremurile acelea au trecut, dar comunismul a rămas în mentalităţi, în practici ale unor *"foşti"*, de care România nu mai scapă ca de râie... De exemplu, să ne aducem aminte că, prin anii '50 ai veacului trecut, adică în cea mai violentă şi virulentă etapă comunistă, despre luptătorii anticomunişti din Munţii Făgăraşului se afirma de către regim că sunt bandiţi, duşmani de moarte ai poporului, elementele cele mai criminale şi declasate ale societăţii... Evident, noi ca toţi oamenii cu mintea sănătoasă ai acestei ţări, pentru a ajunge la adevăr trebuia să ne folosim de o logică răsturnată, adică să înţelegem exact contrariul! Românii au ştiut întotdeauna, în ciuda propagandei statului păgân, ticălos şi mincinos, că aceia care luptau în munţi cu arma în mână împotriva jugului străin şi a hidrei comuniste erau adevăraţi patrioţi şi eroi, tineri neînfricaţi, cu dragoste de neam şi de ţară. Timpurile au trecut dar obiceiurile comuniste, adânc înrădăcinate şi îndelung practicate au rămas. De pildă, foştii comunişti, din categoria Iliescu, Năstase, Geoană şi ceilalţi mulţi profitori, legaţi cu puternice otgoane de regimul jecmănitorilor, corupţilor şi trădătorilor de ţară şi neam, deşi nu se mai află formal la cârma ţării, sunt încă puternici şi *"bine mersi"*, stăpâni pe multe pârghii economice şi în fruntea bucatelor... Tot ce afirmă aceştia trebuie înţeles şi acum ca întotdeauna, în revers, după principiul logicii răsturnate a comuniştilor... Să ne amintim cum i-a lăudat Iliescu pe mineri când au zdrobit tineretul din Bucureşti... Să ne amintim că l-au poreclit *"ţapu"* pe fostul Preşedinte Constantinescu, deşi el era doar un biet iepuraş..., dar la început părea anticomunist... Să ne aducem aminte că nivelul mare fraudator şi depilator al economiei naţionale, *"tovarăş"* sau *"cumătru"* cu marii comunişti - sau *"post-comunişti"*, cum vreţi, tot un drac...! - nu a ajuns la închisoare, deşi s'au furat din averea ţării mii de miliarde de lei şi milioane de dolari... Acum, că Băsescu a câştigat alegerile prezidenţiale şi un val de reînnoită speranţă îi animă pe Români, reintră din nou în acţiune logica inversă a neo-comuniştilor. Tot ce afirmă ei împotriva lui Traian Băsescu este minciună patentată. De ce se tem aceştia? În primul rând că le vor fi periclitate privilegiile, beneficiile, posturile de sinecură şi averile dobândite prin furturi şi fraude. Se vor strădui să dovedească că măsurile noului Preşedinte şi ale noului Guvern sunt greşite, neconstituţionale şi deci nedemocratice şi se vor face luntre şi punte să le dejoace, să le anuleze. Potrivit *"principiului logicii răturnate"*, toate afirmaţiile neocomuniştilor vor trebui să fie înţelese exact pe dos, aşa că... negrul va fi desigur alb, iar întunericul lumină! De câte ori vor zice că Băsescu nu este bun va trebui să înţelegem tocmai contrariul şi să avem convingerea că ticăloşilor din această ţară le este teamă ca nu cumva să fi ajuns într'adevăr la cârma ţării în sfârşit un om curajos şi cu adevărat puternic, care va da de pământ cu hoţia şi frauda!

D-voastră, stimaţi cititori, aveţi la îndemână o unealtă verificată şi sigură: aceea a logicii schilodite, răsturnate, pe care o folosesc de ani mulţi comunişti şi urmaşii lor, împotriva poporului român... Puteţi să puneţi logica în poziţie normală, în picioare.

ASOCIAŢIA CULTURALĂ ROMÂNĂ
Centrul Cultural "Nae Ionescu"
dela Câmpul Românesc

Organizează anul acesta între

21 August - 28 August 2005

SĂPTĂMÂNA ROMÂNILOR

Vom avea ca oaspeţi personalităţi veniţi din toată lumea. Ne vom bucura şi de prezenţa oficialităţilor din ţară.

Tema reuniunii: Relaţiile Românilor din emigraţie cu Ţara

Săptămâna începe cu
SĂRBĂTORIREA HRAMULUI
CAPELEI SFÂNTA MARIA
DELA CÂMPUL ROMÂNESC

DUMINICĂ, 21 AUGUST 2005
CU ACEASTĂ OCAZIE SE VA OFICIA LA CAPELĂ
SFÂNTA LITURGHIE DE UN SOBOR DE PREOŢI

După slujba religioasă va avea loc picnicul anual al celor trei comunităţi: Toronto, Kitchener şi Hamilton

INTERVIU CU PREŞEDINTELE ROMÂNIEI, TRAIAN BĂSESCU

Urmare din pag. 1

2. O.V.: După întâlnirea cu Dl. Putin afirmaţi că Rusia este o mare oportunitate de afaceri pentru România. În acel moment deficitul la export al României era (este) o adevărată avarie privind schimburile comerciale cu Rusia. Adică, 90% import şi cca. 10% export!!! Cum elaboraţi?

România trebue să dezvolte relaţii economice cu Federaţia Rusă, plecând dela premisa că dezvoltarea acestora este necesară nu numai Rusiei, dar este necesară, în egală măsură, ţării noastre. Nivelul de investiţii ruseşti în România, în raport cu investiţiile româneşti în Rusia, este net în defavoarea României şi am fost de comun acord că trebue să se găsească soluţii pentru diminuarea acestui deficit. Dacă privim la balanţa comerţului exterior, vom constata, de asemenea un deficit uriaş. Aceasta, din punct de vedere al colaborării în zona economică, am considerat-o o prioritate pentru anii următori. A fost important, cu prilejul vizitei pe care am întreprins-o la Moscova, faptul că oamenii de afaceri români au putut explora posibilităţile de extindere a relaţiilor comerciale dintre România şi Federaţia Rusă. Obiectivul nostru este să reducem deficitul balanţei comerciale prin creşterea activităţii comunităţii de afaceri româneşti în Federaţia Rusă. Un al doilea obiectiv este să stimulăm investiţiile din Federaţia Rusă în România, plecând dela premisa că aceste investiţii, o dată realizate, practic sunt investiţii care se fac direct în Uniunea Europeană, în perspectiva aderării României la 1 Ianuarie 2007. În acest context, tratatul de bază dintre România şi Federaţia Rusă, a creat condiţiile dezvoltării relaţiilor politice şi economice dintre cele două state. Semnarea acestui tratat a fost extrem de importantă în 2003, iar pentru materializarea prevederilor lui trebue construit, la nivel politic, un element care nu are unitate de măsură, dar care se numeşte încredere.

4. O.V.: Cum apreciaţi atitudinea Rusiei faţă de România de-a lungul istoriei?

Presa a fost obişnuită să fie alimentată cu ideea că oamenii politici din România se duc la Moscova şi dau cu pumnul în masă şi cer Tezaurul şi denunţarea pactului Ribbentrop-Molotov. De fapt, la aceste strigăte s'a limitat politica externă a României în raport cu Federaţia Rusă din 1990 şi până acum. În realitate, Moscova nu mai e interesată de pactul Ribbentrop-Molotov şi chiar în tratatul de bază româno-rus acest subiect este clarificat, Moscova este de acord cu denunţarea pactului pentru simplul motiv că nu are nici un fel de consecinţe pentru ea. Teritoriile care au fost răpite României prin pactul Ribbentrop-Molotov nu se află la Federaţia Rusă ci în altă parte, aşa că din acest punct de vedere Moscova nu are nici un complex. În ceea ce priveşte Tezaurul, Moscova a tranşat lucrurile odată cu tratatul de bază. S'a stabilit formarea unei comisii mixte de istorici desemnaţi de guvernele rus şi român, comisia lucrează, deja s'a făcut schimb de documente, se încearcă găsirea unor părţi ale Tezaurului, deci din acest punct de vedere abordarea subiectului era doar o pierdere de timp dintr'un tete-a-tete care mie mi s'a părut foarte preţios, pentru a discuta o agendă la zi a problemelor.

5. O.V.: Până unde veţi merge cu o politică flexibilă şi de cordialitate faţă de Rusia?

Relaţia cu Rusia este esenţială tot din punct de vedere a securităţii naţionale, dar şi economic. România, probabil, a pierdut 15 ani în relaţiile cu Moscova. Cred că vom reuşi să redeschidem o relaţie politică solidă, bazată pe interes reciproc. Şi această relaţie politică bună să fie motorul de stimulare a unor relaţii economice care au îngheţat mult prea tare. Eu pot spune că sunt un politician care priveşte cu respect Federaţia Rusă. Şi sunt gata să recunosc interesele geostrategice ale Rusiei şi în acelaşi timp să susţină interesele României.

6. O.V.: Am înţeles că aţi *"reînnodat"* firul roşu cu Moscova; aveţi un astfel de fir şi cu USA?

Mentalitatea *"firului roşu"* aparţine altei administraţii şi altei perioade atât din trecutul istoric al României, cât şi al Rusiei. Eu vorbesc însă despre o comunicare deschisă între doi şefi de state. Nu e vorba aici de fire de tip *"cordon ombilical"*, ci de o relaţie direct cu Preşedintele Putin, tot aşa cum am avut convorbiri telefonice, în ultima vreme, şi cu Preşedintele SUA sau Preşedintele Georgiei. Aceasta este diferenţa de abordare pe care o promovez în acest moment.

7. O.V.: De ce una din priorităţile Domniei voastre în politica externă este Moldova?

În relaţiile cu Republica Moldova noi adăugăm o relaţie de suflet. Noi recunoaştem existenţa statului moldovean ca stat independent, dar niciodată nu putem să uităm că suntem două state independente, dar având acelaşi popor, aceeaşi istorie. Ştefan cel Mare nu va putea fi împărţit în două: jumătate din Ştefan pe o parte a Prutului, jumătate, pe cealaltă. Eminescu, Ion Creangă - nici ei nu pot fi împărţiţi în două. Limba română nu poate fi împărţită în două. Originea celor de dincolo de Prut nu este alta, decât aceeaşi cu a celor de dincoace de Prut. Vom da un tratament special Moldovei, încercând, dacă puterea politică dela Chişinău va dori în mod real acest lucru, să facem din Moldova următoarea ţară care să se integreze în Uniunea Europeană.

8. O.V.: V'aţi *"jucat"* vreodată cu gândul că România, pe cale diplomatică desigur, ar putea recupera teritorii pierdute la unii din vecinii săi?

Eu nu mă joc când vine vorba de soarta ţării mele sau a altui stat. Suntem acelaşi popor, în două ţări independente, avem un drum al unirii noastre, în Uniunea Europeană. Acolo, viitorul nostru comun se va întâlni. În calitate de Preşedinte al României, voi face totul ca cealaltă parte a poporului român să vină şi ea în Uniunea Europeană, acolo unde vom putea fi împreună. Avem o cultură comună, o istorie comună, un trecut comun, trebue să avem şi un viitor comun.

9. O.V.: Înţeleg că foarte curând veţi merge în vizită oficială în ţara mea de adopţie, USA, ce puteţi dezvălui din agenda de lucru cu Washington-ul?

Nu îmi pot permite ca înainte de această întâlnire să dezvălui foarte multe detalii. Pot spune însă cu certitudine că pe agenda discuţiilor vor fi incluse aspecte ale colaborării în cadrul NATO, precum şi aspecte ale relaţiei bilaterale inclusiv de natură economică. Este ocazia cea mai bună de a discuta aplicat pe mizele noastre esenţiale de politică externă, chiar cu centrul generator al politicii externe americane.

10. O.V.: Care este de fapt importanţa pentru România a axei Washington, Londra, Bucureşti?

România este o ţară aflată la limita de est a frontierei NATO şi a UE şi, are la frontiera ei un conflict îngheţat. Mai mult decât atât, are la frontieră o Mare Neagră pe care se dezvoltă un puternic trafic de droguri, trafic de arme, trafic de persoane. Vă rog să priviţi pe hartă, Marea Neagră este nodul de întretăiere a trei zone de mare interes: Orientul Mijlociu, ţările exsovietice (Georgia, Ucraina, Moldova), Federaţia Rusă. Ca ţară riverană, România trebue să fie o parte activă a proceselor, fie că discutăm de procesele de democratizare în ţările desprinse din fosta Uniune Sovietică, fie că discutăm de importanţa politică a confruntării dintre cele trei zone, fie că discutăm de distribuţia resurselor energetice din zonă. Din acest punct de vedere, este clar că ne trebue o alianţă politică şi militară solidă. Din acest motiv voi susţine că, din punct de vedere al securităţii naţionale, o relaţie specială cu Statele Unite şi cu Marea Britanie este esenţială pentru noi în momentul de faţă. Şi-mi menţin punctul de vedere, şi toată politica externă, pe care o am în responsabilitate, se desfăşoară pe această direcţie. Aş vrea să fiu foarte clar: Nu înseamnă că ne abandonăm prietenii tradiţionali din Europa, fie că vorbim de Franţa, fie că vorbim de Germania, de Spania, de Portugalia, de Olanda, de Belgia, de cine vreţi D-voastră. Dar este clar că România are şi responsabilităţi în propria ei securitate naţională. Şi asta stă deasupra oricăror altor interese. Iar, pe de altă parte, o Românie implicată, ca urmare a unei dezvoltări a acestei relaţii strategice speciale cu Statele Unite şi Marea Britanie, deci o Românie care are forţa să se implice în zonă nu aduce decât contribuţii pozitive şi în interiorul NATO, şi în interiorul UE.

11. O.V.: Ce înseamnă într'o strategie politico-militară bazinul Mării Negre?

Aici este zona, dacă vreţi, a celor trei dimensiuni - droguri, armament ilegal şi trafic ilegal de persoane - este zona de criminalitate în care România trebue să se implice, şi are cum. Nu numai că are o flotă militară capabilă să participe la controlul a ceea ce se întâmplă în Marea Neagră, dar în ultimele luni, flota militară a României a dobândit o fregată excelent echipată care alături de fregata Mărăşeşti deja existentă şi alături de cea de-a doua fregată care trebue să sosească în cursul lunii Aprilie a anului 2005 formează trei unităţi navale de maximă importanţă, capabile să participe la un proces de control a ceea ce se întâmplă în Marea Neagră. Marea Neagră este de o importanţă extraordinară în perspectiva distribuţiei resurselor energetice din Bazinul Caspic. Or, România nu poate să rămână o ţară în afara acestor interese. Ea este interesată şi de reducerea şi controlul criminalităţii, este interesată şi de distribuţia resurselor energetice din Marea Neagră - România însăşi fiind un operator de resursă în Marea Neagră şi de aici interesele noastre de a fi implicaţi, consultaţi şi participanţi la toate procesele care se desfăşoară în zonă.

12. O.V.: Având în vedere evenimentele internaţionale şi conjuncturile interne, cum vedeţi implicarea României în marile decizii pe care le-ar putea lua USA?

America ştie că poate conta pe contribuţia românească în campania globală împotriva terorismului. Contribuim alături de partenerii noştri la eforturile comunităţii internaţionale pentru consolidarea securităţii, stabilităţii şi reconstrucţiei în ariile fierbinţi ale acestei campanii. Relaţia strategică la nivel de parteneriat cu SUA este un reper esenţial şi privilegiat al politicii externe a României. Anticipez un dialog intens cu Preşedintele Bush în ideea că parteneriatul cu Statele Unite constituie un instrument eficace pentru sprijinirea reformelor noastre interne în plan politic, economic, militar şi administrativ. Cooperăm cu Statele Unite în toate dosarele importante, în spiritul valorilor democratice comune. Viziunea strategică a relaţiei româno-americane se va regăsi accentuat şi distinct în cooperarea pentru proiectele destinate zonei Mării Negre extinse. Suntem interesaţi de concretizarea în plan bilateral a proiectelor strategice care implică direct România ca membră NATO dar vom urmări cu acelaşi interes extinderea relaţiilor economice cât mai consistent şi echilibrat, investiţii americane solide şi de anvergură, inclusiv în domeniile tehnologice de vârf pentru care avem în România un excelent potenţial de implicare în rândul tinerilor.

13. O.V.: Aveţi în vedere discutarea problemei Transnistriei cu Dl. Preşedinte George W. Bush?

Desigur. Deja am discutat despre situaţia din Transnistria cu ocazia Consiliului Nord Atlantic dela Bruxelles care a avut loc în Februarie acest an, unde a fost prezent şi Preşedintele Bush.

14. O.V.: Credeţi că amplasarea de baze americane pe teritoriul României ar fi benefică ţării româneşti?

Categoric, da. În contextul descris mai înainte, care generează nevoia de securitate sporită la porţile NATO şi UE, un asemenea demers este necesar.

15. O.V.: Nu credeţi că amplasarea de baze americane pe teritoriul României ar putea fi considerat de Putin ca un act neprietenos faţă de Rusia?

Nicidecum. În cadrul întrevederii cu Preşedintele Putin, am arătat că România va fi de acord, dacă se va decide amplasarea de baze NATO pe teritoriul ţării noastre, fără ca acest lucru să reprezinte un gest de ostilitate faţă de Federaţia Rusă. Dacă Statele Unite vor lua decizia amplasării unor baze pe teritoriul României, pentru noi ar fi un element suplimentar de securitate naţională în raport şi cu celelalte conflicte îngheţate din zona Mării Negre.

16. O.V.: Cât de sinceră credeţi că a fost poziţia Franţei de-a lungul istoriei faţă de România? Dar a Germaniei?

Franţa şi Germania sunt partenerii noştri tradiţionali. Eu cred că nu trebue să confundăm planurile şi nu trebue să ne cramponăm prezentul în judecăţi istorice categorice. România s'a bucurat de sprijinul celor două ţări în toată această perioadă şi am fost susţinuţi în eforturile noastre

pentru integrarea în UE, pentru demararea unor procese de reconstrucţie a instituţiilor statului. Avem proiecte comune cu cele două ţări şi o legătură specială cu Franţa prin apartenenţa la mediul francofon. Imediat după vizita la Washington, voi merge în Germania de al cărui sprijin susţinut sunt convins că România se bucură în continuare.

17. O.V.: Acasă, D-le Preşedinte, Naţiunea Română aşteaptă dela Domnia Voastră, nici mai mult nici mai puţin decât ELIBERAREA! Eliberarea de corupţie şi de comunism! Când credeţi că o veţi face?

Avem multe de făcut în ceea ce priveşte corupţia. Însă, în nici un caz, România nu poate fi etichetată cu uşurinţă, de exemplu: *"România este o ţară coruptă"*. Discutăm de structuri corupte, structuri care, cel puţin în momentul de faţă, au fost îndepărtate dela nivelul Guvernului, al secretarilor de Stat, al agenţiilor centrale. S'a mai făcut un pas extrem de important prin decuplarea firmelor clientelare care drenau din bugetul de Stat. Ele au fost decuplate dela buget. Şi mai avem un pas important, acela că nici un ban public nu va mai putea fi atribuit fără licitaţii legale, în spiritul şi în litera reglementărilor europene de achiziţii publice. Ce mi se pare relativ superficial ca abordare, din punct de vedere al luptei împotriva corupţiei, este faptul că au existat afirmaţii de genul: *"Ne interesează câţi oameni sunt arestaţi"*. Nu există normă la arestări. Sigur, toate marile dosare sunt deschise în momentul de faţă, dar nimeni nu poate interveni în Justiţie să spună: *"Arestaţi dela RAFO 50. Arestaţi 80, să-i prezentăm cu snopul la Comisia Europeană"*. Sper că nu acest lucru ni se cere. Ce vă asigur este că efortul nostru este pentru o Justiţie independentă, iar în calitate de Preşedinte eu voi face o presiune publică extraordinară pe toate instituţiile statului să lucreze, să funcţioneze, aşa cum m'am angajat de altfel şi în campanie.

În ce priveşte eliberarea de comunism, până acum, marea problemă a fost lipsa voinţei de a se preda integral arhiva fostei Securităţi. Acum este creat spaţiul de depozitare, transferul arhivei fostei Securităţi începând cu data de 5 Martie. O treime din arhivă urmează să mai fie verificată împreună cu CNSAS-ul dacă sunt elemente de securitate naţională care mai trebuesc păstrate încă sub secretul de Stat. Dar în principiu întreaga arhivă se va transfera, nu doar două treimi.

18. O.V.: Este adevărat că v'aţi instalat la Cotroceni pentru 10 ani!?!

Sigur, am spus asta şi nu e deloc un calambur. Proiectele pe care le am în vedere încă dela început au o asemenea anvergură. Voi sta două mandate şi imi voi duce la capăt toate planurile de repoziţionare a României, de recâştigare a demnităţii acestui popor. În aceşti zece ani România trebue să devină un membru UE cu greutatea şi importanţa pe care i-o imprimă cei 22 de milioane de Români şi un membru NATO pe care se pot baza marile puteri ale lumii. O Românie care n'are în vocabular termenul vasalitate, ci numai pe cel de parteneriat.

Continuare în *pag. 5*

LEGEA CU IZ DE ILEGALITATE

Mircea MIHĂIEŞ

Una din trăsăturile de căpetenie ale societăţii româneşti e haiducia. Adică o existenţă cvasi-generalizată dincolo de lege şi împotriva legii. Culmea e că, molipsindu-se, iz de ilegalitate au şi măsurile perfect legale.

Sau, în orice caz, aşa par ele când le citeşti în presă: popriri pe conturi, somaţii, execuţii silite, sechestre asiguratorii, titluri executorii şi alte sintagme ce te duc cu gândul la lumea lui Al Capone, şi nu la aceea a unei Europe ale cărei mecanisme merg unse. Întrebarea dela care trebue să pornim e următoarea: Cum a fost posibil?

Într'adevăr, cum a fost posibil să se ajungă aici? Când zeci de mii de firme (patruzeci şi opt de mii e cifra agenţilor economici restanţieri la buget, însumând sume astronomice, în mii de miliarde de lei) consideră normal acest tip de comportament e greu să dai vina doar pe ele. Cauzele sunt mai adânci şi au indiscutabile origini politice. Păcatul originar al noii economii româneşti e refuzul obstinat, dela începutul anilor '90, al echipei iliesciene de a face reforme. Adică de a închide marile întreprinderi - pentrucă în jurul acestei pacoste se învârte totul. Dacă n'am fi fost laşi, dacă am fi înfruntat atunci realitatea cumplită a şomajului în masă şi a falimentelor dramatice, cu totul altfel ar fi arătat acum faţa şi soarta ţării. Înspăimântaţi de spectrul mişcărilor sociale, de posibilitatea de a fi măturaţi de pe scena politică, oamenii lui Iliescu au acceptat tot felul de formule de compromis, care nu puteau duce decât la un faliment generalizat. Însă nu unul brusc, pe fundal beethovenian, ci acompaniat de sunetul adormitor al viorilor. Prea puţine dintre întreprinderile economice din România au o origine, dezvoltare şi viaţă sănătoase. Marea lor majoritate s'au desprins din cancerizata economie de tip comunist, purtând în codul lor genetic însemnele bolii mortale ce izbucneşte azi la suprafaţă cu o asemenea forţă distructivă.

În al doilea rând, e vorba de sistemul clientelar în care au funcţionat prea multe din unităţile economice ale României. Chiar dacă unele, puţine, au refuzat, la început, capcanele sistemului, curând s'au văzut obligate de tăvălugul fiscal exterminator să se dea, într'un crescendo atent dozat, pe brazda compromisurilor călduţe, a negocierilor dubioase, a reeşalonărilor minunate, a evaziunii nerusinate. Disoluţia autorităţii statului, de care s'a vorbit până la saturaţie, dar fără să i se perceapă adevărata esenţă, constă tocmai în griparea mecanismului economic, incapabil să-şi reproducă funcţiile vitale. Că firmele îşi angajau mai degrabă specialişti în fentarea statului decât în identificarea şi explorarea noilor pieţe de desfacere ţine de logica sistemului: la ce bun să mă agit, să am insomnii, să risc, să fac planuri de dezvoltare, dacă un telefon bine plasat şi un cadou adecvat îmi rezolvă problemele? Important e să mă descurc azi, că oricum pe ziua de mâine nu dau doi bani!

Riscurile asumate de Guvern sunt, în aceste condiţii, enorme. Probabil că unii dintre cei strânşi cu uşa de Ministerul Finanţelor vor scoate ceva bani din buzunar. Alţii, în schimb - şi e vorba de rechinii cei mari, de miliardarii proprietari de ziare, de posturi de televiziune sau de alte mijloace mai subtile de a influenţa nu numai opinia publică, ci şi opinia... judecătorească - vor răspunde cu atacuri în forţă. Nu neapărat la lumina zilei, dar neapărat la vârf.

(text difuzat de *Deutsche Welle*)

EUGEN BÂRSAN

Urmare din pag. 1

"Nu pot trăi decât numai acolo unde sunt Români". Consecvent acestui principiu se mută la Chicago unde a putut să fie mai activ şi mai de folos vieţii româneşti din Exil.

Fiind un om capabil şi extrem de harnic, ar fi putut deveni bogat, dar Eugen Bârsan îşi îndreaptă energia lui pentru îmbunătăţirea vieţii spirituale româneşti din Exil. Astfel, în cadrul Episcopiei Româneşti, liberă, dela Vatra, devine Director al programelor culturale şi artistice din timpul Congreselor Episcopiei. De asemenea, în cadrul bisericii Naşterea Domnului din Chicago, a fost de nenumărate ori preşedinte sau vicepreşedinte al comitetului bisericii. Fiind un orator distins, a fost nelipsit dela toate sărbătorile şi activităţile culturale ale Românilor din Exil, ajungând un simbol al elementului etnic din Chicago, numele lui fiind de asemenea recunoscut peste tot unde trăiesc Români.

Din anul 1964 pune bazele unui post de radio românesc, fiind fondatorul, directorul şi susţinătorul acestui organism de informaţii culturale şi politice. În decursul acestei activităţi radiofonice Eugen Bârsan a realizat aproape o mie de emisiuni. De aceea a fost omagiat de Guvernatorul Statului Illinois, care l-a apreciat pentru dedicarea întregii lui vieţi cauzei româneşti şi luptei anticomuniste, fără ca, în marea sa modestie, să fie urmărit de titluri sau glorie. An de an, a fost realizatorul unui uriaş pom de Crăciun românesc, în cadrul festivalului *"Crăciunul în jurul lumii"* patronat de Muzeul de Ştiinţe şi Industrie din Chicago, câştigând premii numeroase pentru această realizare.

Cea mai mare realizare a lui Eugen Bârsan este, împreună cu George Bălaşu din Hamilton, înfiinţarea în 1976 a acestui ziar, *Cuvântul Românesc*, unde a fost redactor şef, care a polarizat elita intelectualităţii româneşti din Exil şi unde Eugen Bârsan, cu consecvenţă şi tenacitate a publicat articole în fiecare număr al ziarului. Modest şi clar văzător, Eugen Bârsan şi-a exprimat părerile lui politice, democrate şi naţionale, în mod subtil unde se putea descoperi linia lui dreaptă de conduită morală şi adevăr pe care inteligent şi delicat a mărturisit-o.

Român adevărat, patriot desăvârşit şi luptător anticomunist tenace, Eugen Bârsan s'a făcut ecoul suferinţelor şi strigătelor de durere ale Românilor din teritoriile ocupate şi chinuite de agresiunea violentă şi sângeroasă a opresorului din Răsărit.

Pot spune cu toată certitudinea că activitatea politică şi culturală a Românilor de pe acest nou continent ar fi avut o cu totul altă soartă dacă nu ar fi fost Eugen Bârsan, ziarist democrat echilibrat şi excelent organizator. Eugen Bârsan a realizat o operă pentru neamul şi Ţara Românească, operă îndreptată şi închinată spiritului etern românesc.

După căderea regimului ceauşist, vizitează Ţara din care s'a exilat aproape jumătate de secol în urmă şi devine membru al noii Asociaţii a Ziariştilor Români (Carnet de membru Nr. 53). Din nefericire, modestia lui ieşită din comun, l-a îndemnat permanent să-şi îndrepte toată energia sa pentru eliberarea şi apoi refacerea României, de aceea nu şi-a scris memoriile activităţii sale de peste şapte decenii, memorii care ar fi contribuit substanţial la o viitoare istorie CORECTĂ a mişcării naţionaliste din România.

Recapitulând, cu inimă îndurerată, viaţa deosebită a lui Eugen Bârsan, pot afirma cu cea mai clară convingere că dacă şi ceilalţi membri ai acestei Mişcări, asasinaţi de un rege barbaric, ucişi prin lagăre şi închisori nemeritate, dacă ar fi trăit cât şi Eugen Bârsan şi având chiar numai o fracţiune din valoarea morală şi democratică ce ne-a arătat-o acesta, soarta României ar fi fost cu totul alta, luminoasă şi prosperă.

Falsa democraţie interbelică şi repetatele trădări care au distrus cea mai dotată şi singura generaţie istorică a României, a făcut ca România să piardă şansa de a se integra curând în circuitul civilizat al istoriei europene.

Mă consider privilegiat că rândurile mele modeste au apărut în aceleaşi pagini cu articolele înţelepte ale lui Eugen Bârsan şi prin pierderea lui realizez că Ţara are nevoie de o nouă generaţie ca acea din care şi dânsul a făcut parte, o generaţie care a ştiut să facă istorie şi care a trăit în istorie.

Scriind despre Eugen Bârsan, îmi vin în memorie câteva versuri ale acelui poet al aceleiaşi generaţii istorice, poet al suferinţelor nedrepte:

"Nu eşti înfrânt atunci
când sângeri,/ nici ochii
când în lacrimi ţi-s./
Adevăratele înfrângeri,/
sunt renunţările la vis."

Eugen Bârsan, prin toată viaţa lui a fost victorios pentrucă niciodată nu s'a îndoit de îndeplinirea visului lui de o viaţă, de a vedea o Românie liberă şi democratică. Şi chiar şi de pe lumea cealaltă, când visul lui se va îndeplini în totalitate, el va şti, şi sufletul său senin şi plin de bunătate se va bucura pentrucă a avut dreptate. Mă alătur tuturor celor care i-au fost apropiaţi şi care l-au respectat şi ne aplecăm cu umilinţă în faţa memoriei sale pe care o vom păstra până la îndeplinirea totală a visului său naţional. Dar până atunci, Dumnezeu să-l primească, să-l binecuvânteze şi să-i fie uşor somnul de veci.

Radu DUNĂREANU

INTERVIU CU PREŞEDINTELE ROMÂNIEI, TRAIAN BĂSESCU

Urmare din pag. 4

19. O.V.: Cele 16 luni acordate celor mai importante instituţii ale statului pentru a convinge că îşi fac datoria, au însemnat un act de clemenţă, ori lipsa acută a celor cu care să-i înlocuiţi pe incompetenţi ori rău voitori?

Nu am dorit să preluăm practicile predecesorilor noştri, apelând la epurări politice. Am dorit să dăm o şansă tuturor de a dovedi că sunt competenţi şi profesionişti chiar dacă, din teamă poate sau din instinct de conservare, nu şi-au făcut treaba într'un regim în care politicul era în tot şi în toate. În aceste şase luni ne putem da seama cine e competent şi cine nu. Fiecare este evaluat după ceea ce face. Mi se pare cel mai corect mod de a-ţi manifesta puterea. Când preiei o instituţie, nu te apuci să produci blocaje dând pe toată lumea afară. Cei care nu ţin pasul cu tine pleacă ei singuri de cele mai multe ori.

20. O.V.: Atât la CSM, cât şi la CSJ, în posturile *"cheie"* au fost *"plasaţi"* oamenii lui Iliescu. Cum vedeţi reformarea acestor organisme?

România se mai poate împiedica în procesul de aderare la Uniunea Europeană de două probleme: corupţia şi nefuncţionarea Justiţiei. Marea noastră problemă este capacitatea de a convinge în sfârşit că avem o Justiţie independentă. N'aş spune că suntem sub cele mai bune auspicii din acest punct de vedere, plecând dela premisa reală că foarte mulţi membri ai CSM-ului au fost criticaţi la momentul alegerii în această structură extrem de importantă din puterea deja existentă în sistemul de justiţie. Şi membrii CSM în ciuda inamovibilităţii pe care încearcă unii să o proslăvească trebue să dovedească independenţa şi profesionalismul pe care le cer exact rigorile europene.

21. O.V.: Nu credeţi că după furtul masiv al PSD şi PRM pentru alegerea reprezentanţilor celor două camere, trebuia făcut totul spre a se ajunge la anticipate?

Rămân adeptul acestei soluţii. De altfel, şi PNL şi PD s'au pronunţat recent pentru această formulă. Vom analiza mai recent acest lucru după 2 Aprilie când România va semna tratatul de aderare la UE.

22. O.V.: În acest moment vă bucuraţi de sufragiile a 67% din populaţie, cum credeţi că stă Guvernul?

Guvernul are o cotă destul de ridicată încă în sondaje şi ea se va păstra sau va scădea pe măsura evoluţiilor viitoare. Să nu uităm că acest Guvern s'a instalat în plin sezon rece, a luat o serie de măsuri mai puţin populare din cauza angajamentelor asumate de predecesori, plecând la drum şi cu un buget mult mai restrâns, după ce guvernarea PSD a împărţit din belşug, în campanie, pomeni electorale. Dacă nu am fi scăzut în sondaje, ar fi fost un semn că nu trecem la ceea ce ne cer partenerii europeni: respectarea angajamentelor pentru integrare care sunt foarte aspre. Şi din păcate, în momentul de faţă, trebue să luăm o serie de măsuri dure, nepopulare. Ele au fost amânate 15 ani şi dacă ne uităm unde suntem, nu pare că a fost soluţia bună.

23. O.V.: Încă mai spun unii că ar trebui să intraţi în *"haina"* de Preşedinte. Cum le răspundeţi?

Fiecare cu haina lui. Sunt destui care au nevoie de cămăşi de forţă, dar fac analize vestimentare de genul acesta. Realitatea este că în ultimii 15 ani chiar şi unii dintre analiştii politici consacraţi s'au obişnuit cu soiul ăsta de Preşedinte cvasi inexistent, de Preşedinte la sanatoriu, care nu dă semnale transparente şi sincere, care mimează democraţia în timp ce depăşeşte cu mult graniţele Constituţiei. Eu pun problemele public, în dezbatere. Cred că opţiunea alegătorilor s'a îndreptat către un om care este ca ei. Oamenii n'au mai vrut foşti comunişti *"europenizaţi"*, cu nasul sus şi îmbrăcaţi în costume Armani, care au uitat exact de popor.

24. O.V.: În final, credeţi că evenimentele creează personalităţi, ori personalităţile creează evenimente majore?

Ambele teorii sunt valabile. Uitaţi-vă la evenimentele din Decembrie şi la personalităţile pe care le-au creat. Uitaţi-vă la evenimentele pe care unele dintre aceste personalităţi le-au creat ulterior.

O.V.: D-le Preşedinte, vă mulţumesc pentru amabilitate. *"Să trăiţi...bine"*.

Şi eu vă mulţumesc! Să trăim cu toţii bine!

NU UITAŢI!
PLĂTIŢI ABONAMENTUL
LA CUVÂNTUL ROMÂNESC

COMMON SENSE Automotive Inc.
General Repairs to All Makes & Models

John (Ion) Moran

- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714

Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00

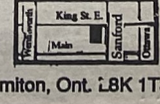

702 King Street East, Hamilton, Ont. L8K 1T3

INTEGRAREA ROMÂNIEI ŞI COMBATEREA CORUPŢIEI: O ECUAŢIE FĂRĂ SOLUŢII?

Petre IANCU

Temeiul succesului iniţial al integrării europene tinde să dispară, riscând să alimenteze sursa viitorului ei faliment. Deşi s'a plasat sub o manta economică, procesul unificării europene a debutat după al Doilea Război Mondial pornind dela înstăpânirea progresivă a unor valori şi idei care au devenit treptat consens în Vestul Europei. Libertatea, respectarea drepturilor omului, statul de drept şi democraţia reprezintă veritabilul act de naştere al Uniunii. Cât de importante mai sunt azi aceste valori? Şi ce înseamnă ele pentru România şi sarcina ei de a combate corupţia?

Istorica decizie adoptată în anii '50 de primul cancelar german postbelic spune multe. Adenauer a rezistat atunci ispitei de a obţine rapida unificare a Germaniei, promisă de Stalin cu condiţia ca noul stat german să-şi proclame neutralitatea, renunţând la ancorarea occidentală a Germaniei. Menţinerea ţării în comunitatea de valori apusene i s'a părut pe drept cuvânt lui Adenauer mai importantă decât materializarea sub şantaj a dezideratului naţional al reunificării celor două state germane postbelice.

Memorabila sa opţiune s'a dovedit istoric justă. Câteva decenii mai târziu Germania avea să se unifice în condiţii nu numai de pace, dar şi de libertate deplină. Era primul pas al extinderii Uniunii şi-al integrării inclusiv morale şi valorice a unor ţări supuse decenii la rând sistemului totalitar comunist.

Într'o primă fază absorbţia fostei RDG s'a derulat cât de cât lin, graţie înghiţirii fostei Germanii comuniste de către fratele ei mai mare din apus. Principalul pariu câştigat atunci a fost deconspirarea fără întârziere a poliţiei politice est-germane, demers esenţial în vederea demolării edificiului mafiot construit şi aici, ca peste tot în fosta Europă răsăriteană, în jurul nucleelor serviciilor secrete comuniste. Nici aderarea Cehiei, Ungariei şi Poloniei n'au ridicat obiecţii majore în Vest, între altele graţie consecinţelor deciziei acestor ţări de a-şi acorda şansa unei legi a lustraţiei. Includerea României şi Bulgariei s'au lovit în Vest de o opoziţie net mai pronunţată, în special din pricina amplorii structurilor mafiote din aceste ţări.

Reduse la rădăcina lor, obiecţiile principale vizând lipsa de adecvare a României – potrivit expertilor, ţara până în prezent cea mai puţin pregătită pentru accesul ei în Uniune – sunt şi ele de ordin valoric. Fiindcă atât carenţele din domeniul Justiţiei şi Afacerilor Interne, făcând imposibilă înlăturarea corupţiei generalizate, cât şi precaritatea competitivităţii se datorează esenţial tranziţiei profund defectuoase, girate de o clică securisto-comunistă convertită la capitalism în beneficiu economic şi politic propriu. În folosul ei s'a comis păcatul originar al acestei tranziţii, din care a lipsit în România o lege a lustraţiei demnă de acest nume. Liberalizarea clientelară, însoţită de protecţia politică şi juridică acordată membrilor fostului aparat represiv au mers mână în mână cu prezervarea avantajelor financiare şi economice salvate de securişti şi elita comunistă din prăbuşirea sistemului totalitar. Dela cârma securistă a organizaţiilor de comerţ exterior şi din interiorul serviciilor de spionaj extern însărcinate să procure valuta regimului ceauşist, *"omul nou"* s'a reorganizat după '89 spre a se căpătui şi a controla întreaga viaţă economică, politică şi socială. Falimentând şi ultimele resturi ale avuţiei naţionale, mafiotul postcomunist şi-a investit profitabil capitalurile strânse anterior, s'a înhăitat cu delincvenţi ordinari, şi-a cumpărat partide şi televiziuni şi a continuat să aducă în sapă de lemn întreprinderi spre a le putea achiziţiona apoi cât mai ieftin.

Profitând de *"aquis-ul comunitar"*, de necesitatea adaptării legislaţiei româneşti la normele europene, Al Caponele carpato-dunubian s'a aciuiat confortabil pe lângă regimul iliescist. Care mai întâi a respins lustraţia şi reforma în genere, provocând ostracizarea ţării. Apoi, spre a se izbăvi de izolare, regimul s'a văzut nevoit să accepte formal restructurarea, însă doar spre a o tergiversa şi-a proteja încă şi mai abitir domnia compromişilor, corupţiei şi fărădelegii prin recursul la reglementările europene. În baza lor s'a consfinţit nu numai intangibilitatea averilor adunate de corupţi, ci şi cea a oştirii politice şi judiciare care o protejează.

Eforturile de reformare a Justiţiei depuse de Monica Macovei se lovesc de zidul opoziţiei unor magistraţi clientelari care-şi apără meterezele, neamul şi nevoile corupte, invocând tocmai independenţa Justiţiei. Iar operaţiunile anticorupţie ale Executivului sunt taxate drept *"ingerinţe politice"* violând chipurile normele europene. Rezultatul se ştie. Reţelele mafiote care n'au putut fi dislocate sub guvernarea CDR sunt şi azi bine mersi la lucru, compromiţând viitorul României şi capacitatea ţării de a deveni un model de putere regională democrată, graţie depăşirii păcatului primordial al tranziţiei.

Ar trebui să fie limpede că acest păcat rezidă în neadoptarea punctului 8 a Proclamaţiei dela Timişoara. Absenţa unei legi a lustraţiei care să purifice Executivul, Parlamentul, Serviciile secrete şi Justiţia şi a unei deconspirări efective şi exhaustive a Securităţii, în temeiul transferului complet, sub controlul societăţii civile, a arhivelor poliţiei politice comuniste va mai torpila multă vreme orice ofensivă contra corupţiei anunţată cu surle şi trâmbiţe de noua conducere a ţării. E o lacună care se cere grabnic înlăturată.

Fatala absenţă a acestei legi se datorează unui mănunchi de factori, între care la loc de frunte se situează lipsa voinţei politice a majorităţii Românilor.

Manipulaţi masiv prin medii, prea puţini au înţeles la timp importanţa colosală a lustraţiei în eforturile de secare a mlaştinii spre care fostul regim a cârmit ţara. Absenţa ei se datorează însă şi relativismului cultural şi moral care a cotropit după revoltele din '68, UE. Birocratizată, Uniunea a devenit tot mai atentă la aspecte de ordin economic şi tot mai afectată de miopie valorică, ceea ce s'a repercutat şi asupra negocierilor de aderare. Azi, UE nu mai merită un panegiric. Dincolo de obiectivul integrării, ce nu trebue totuşi ratat, însuşi viitorul democraţiei româneşti reclamă ispăşirea urgentă a păcatului ei iniţial.

Evident, lustraţia nu este un panaceu. Cu atât mai puţin una tardivă. Ea nu va putea vindeca toate bolile tranziţiei. Eliminarea din scenă a actorilor compromişi va trebui cuplată cu o serie de legi, acţiuni şi măsuri, din care cea mai importantă e formarea la nivel naţional a unei clare şi majoritare voinţe politice de asanare a vieţii publice. Iar apoi imperative sunt faptele. Va fi nevoie de servicii secrete demne de încredere dar şi de televiziuni, de experţi şi de echipe de incoruptibili recrutaţi din societatea civilă, poate şi din rezervorul bogat al emigraţiei, dispuşi să-şi asume riscuri personale majore spre a-l vâna pe Al Caponele danubiano-pontic.

(text difuzat de Deutsche Welle)

ROMÂNIA ŞI GLACIAŢIA TRANSATLANTICĂ

S'a topit îngheţul transatlantic? Şi dacă nu, riscă oare România să fie marginalizată, aşa cum susţineau recent nişte editorialişti în presa bucureşteană, potrivit cărora cooperarea Bucureştilor cu SUA trece prin intermediul unei Uniuni Europene care nu se înţelege de fel cu America?

În fapt, această teză riscă să fie rezultatul unei iluzii optice determinată parţial de fixarea analiştilor asupra importanţei unor ţări care au fost veacuri la rând puteri de mâna întâi şi pe care, iată, Bush le-a curtat cu mare aplomb în turneul său european. Indiscutabil, importanţa actuală a Germaniei şi Franţei, care, alcătuind motorul integrării europene, se confruntă de o bună bucată de vreme cu un set considerabil de probleme interne, economice şi sociale nu trebue subestimată, chiar dacă a scăzut masiv. Impactul axei Berlin-Paris rămâne mare chiar şi după lărgirea UE şi primirea în comunitate a unor ţări ex-comuniste net mai apropiate de valorile americane decât unii dintre vest-europeni. Nici anvergura divergenţelor transatlantice nu poate fi redusă la un mizilic, deşi Preşedintele american şi gazdele sale europene s'au străduit, nu fără oarecare succes, să le minimalizeze. A înţelege de ce şi care este raportul real de forţe între cele două maluri ale Atlanticului oferă şi răspunsul cel mai adecvat la întrebările referitoare la stringenţele politicii externe româneşti.

Clivajul transatlantic s'a ivit pe fondul dispariţiei ameninţării sovietice şi s'a amplificat exponenţial, în temeiul unor fireşti rivalităţi culturale, politice şi economice, după 11 Septembrie 2001. Interpretarea divergentă dată atentatelor genocidale, care la Washington au iscat decizia declanşării unui război antiterorist de factură globală adecvat mondializatei agresiuni islamiste a pecetluit soarta vechiului *"occident"*. Societăţile vest-europene, afectate de galopanta erodare a aderenţei la valorile iudeo-creştine, de o masivă imigraţie musulmană şi de o tradiţie pacifistă consolidată în cele 6 decenii de pace obţinute sub protecţia americană au reacţionat negativ la scenariul neoconservator propus de Washington.

În SUA, barbaria piloţilor morţii a generat o strategie ofensivă, conform căreia, în statul *"globalizat"* nici o putere nu-şi mai poate permite indiferenţa faţă de alte zone ale globului. În măsura în care terorismul global e de sorginte islamistă, atenţia Americii s'a concentrat fireşte asupra Orientului Mijlociu, strategii Casei Albe optând în favoarea exportului ofensiv de libertate şi democraţie în această regiune, ca unică modalitate de secare pe termen lung a marasmului fundamentalist.

Mai sceptică şi lipsită de instrumente militare suficiente, deci de putere veritabilă, UE a rămas parţial în expectativă. La Paris şi Berlin s'au invocat argumente îndoielnice de ordinul dreptului internaţional şi s'a afişat o prezumtivă superioritate morală. În plus, în timpul primului mandat al lui Bush, lumea veche i-a atribuit în mod eronat propria poziţie şi majorităţii poporului american.

Alegerile din SUA au clarificat chestiunea legitimităţii democratice, iniţial dubioase, a Preşedintelui american, sustrăgând criticilor europeni ai Administraţiei Bush unul din principalele lor atuuri. Discreditarea definitivă a erorilor lui *"Gică-Contra"* s'a produs însă după alegerile din Irak şi decesul lui Arafat. Mai mult chiar decât cel afgan, scrutinul irakian a demonstrat fără drept de apel setea de democraţie a Arabilor şi utilitatea cel puţin morală a recursului la forţă al Americanilor. Peste ocean neoconservatorii s'au văzut însă şi ei contrazişi de sângeroasele realităţi ale minatului teren irakian. SUA sunt în pericol să sufere în continuare pierderi grele în războiul antiterorist, dacă nu conving puterile europene să revină în barca transatlantică. Împreună cu ele efortul de spargere a bastionului integrist şi de transformare a Orientului Mijlociu într'o zonă a democraţiei ar fi, dacă are o şansă de succes, un exerciţiu incomparabil mai lesnicios decât în absenţa Franţei şi Germaniei.

Succesul revoluţiei de catifea ucrainiene a revelat odată în plus puterea extraordinară a unităţii transatlantice, care, să nu uităm, a izbutit să îngenuncheze şi totalitarismul nazist şi pe cel comunist. Or, nimic nu e mai molipsitor şi mai dinamizant decât succesul. Încât, în pofida persistenţei rivalităţilor, vest-europenii ştiu bine că este în interesul lor să pună umărul la stabilizarea lumii răsăritene. Această stabilizare e imperativă chiar şi în condiţiile impuse de Washington, alternativa fiind un război prelungit în ograda din dos a Europei, al cărui preţ ar fi net mai pipărat pentru Berlin şi Paris decât pentru SUA. Blair a înţeles acest lucru din timp. Chirac a perpetuat un gaullism pe cât de tradiţional în Franţa, pe atât de perdant la nivel internaţional. Schroeder i s'a alăturat pentru a câştiga precedentele alegeri prin recursul la populista carte antiamericană şi poate dintr'un spirit de solidaritate europeană greşit orientat. Ambii ştiu că au pierdut. Pentru europeni e limpede că dificila integrare europeană devine imposibilă în condiţiile perpetuării divergenţelor transatlantice.

Concesivele zâmbete împărţite mărinimos de Bush a înmormântat cu fastul şi pompa necesară refuzul franco-german, permiţându-le europenilor să iasă din eroare cu prestigiul neşifonat. Deşi deosebirile structurale nu s'au evaporat peste noapte, sub presiunea intereselor comune strategia de securitate a UE se va reapropia în mare măsură de cea americană, iar România, ca şi Polonia vor putea prelua un rol cât se poate de benefic în promovarea acestei stringente realinieri. Departe de a se trezi marginalizat, guvernul român şi-a fructificat până acum şansa de a se plasa pe creasta valului care va determina refacerea punţilor transatlantice. În politica externă, Traian Băsescu a mizat pe calul câştigător. Dacă Preşedintele nu va greşi fatal pe plan intern, ratând reforma de amploare promisă, România va profita din plin de pe urma reajustării strategiei ei diplomatice, conchide postul de radio german *Deutsche Welle* în comentariul pe această temă.

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC

Diplomă şi Foaie Matricolă ~ Adeverinţe
Certificat Naştere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorţ - Acte Sponsorare

LUCIAN EFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603

Specializat în acte de echivalare studii pentru Ontario College of Teachers ~ Medical Council şi Professional Engineers of Ontario

Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail: postscriptum@lycos.com
Web site: PostScriptum.Netfirms.com

Traduceri profesionale, la preţuri rezonabile!

Post-Scriptum Translations

FALSUL TRIBUN ÎNCEARCĂ O NOUĂ DIVERSIUNE

Corneliu Vadim Tudor s'a retras din funcţia de preşedinte al PRM dar va conduce în continuare.

Corneliu Vadim Tudor s'a retras din funcţia de preşedinte al PRM, care se numeşte Partidul Popular România Mare şi care este condus acum de Corneliu Ciontu. Vadim a devenit preşedinte de onoare al noii formaţiuni care se declară creştin-democrată şi moderată. *"Nu mai sunt preşedinte, dar asta nu înseamnă că nu voi mai conduce partidul"*, a spus Corneliu Vadim Tudor.

Corneliu Vadim Tudor: Preşedintele de onoare este liderul moral, garantul echilibrului şi unităţii Partidului Popular România Mare, preşedintele de onoare este membru de drept al tuturor forurilor de conducere şi participă la şedinţele acestor foruri, preşedintele de onoare asigură reprezentarea partidului pe plan intern şi internaţional, preşedintele de onoare instituie şi conduce Clubul de autoritate morală al PPRM, care include seniori, oameni de ştiinţă şi cultură, lideri de opinie. Nici vorbă de demisie. Vă garantez că nu este vorba de o retragere a mea în linia a doua, eu conduc în continuare PPRM, dar nu mai am timp întotdeauna să mă ocup de toţi nebunii din filiale şi de toate orgoliile locale şi de toate certurile pe funcţii. Să-şi mai spargă capul cu ei Corneliu Ciontu şi Dorel Onaca.

Jurnalistul Sorin Roşca Stănescu despre schimbările din PRM
RADIO ROMÂNIA ACTUALITĂŢI

Analiştii politici consideră strategic gestul lui Corneliu Vadim Tudor de a ocupa doar o funcţie onorifică în partidul pe care l-a creat şi condus vreme de 15 ani. Sorin Croitorescu a stat de vorbă pe această temă cu jurnalistul Sorin Roşca Stănescu.

Reporter: Ce implicaţii ar putea să aibă adăugarea în numele PRM a sintagmei *"popular"*?

Sorin Roşca Stănescu: Este, după părerea mea, o mişcare inteligentă făcută de Dl. Corneliu Vadim Tudor pe fondul unui vid relativ în spaţiul politic popular. Să nu uităm că spaţiul nu este ocupat decât de partidul D-lui Ciuhandu care are ceva peste 1% doar. Această mişcare ar fi trebuit să o facă Corneliu Vadim Tudor probabil în Decembrie 2003, când a încercat să mimeze o schimbare profundă de orientare a partidului. Acum, Dl. Vadim este în panică pentrucă a scăzut la 6%, conform ultimelor cercetări de piaţă. Situaţia este dramatică în PRM şi riscul ca o parte dintre parlamentari să migreze către alte partide este major. Rămâne de văzut dacă nu cumva din nou va fi o mişcare de simulare, cum a făcut şi data trecută. Deci a transforma denumirea unui partid în partid popular este una şi a face cu adevărat un partid popular este cu totul altceva.

Reporter: Credeţi că va avea această schimbare vreun impact la nivel european?

Sorin Roşca Stănescu: În măsura în care schimbarea preconizată de Corneliu Vadim Tudor este o schimbare de fond şi nu doar de faţadă, va avea implicaţii pentrucă Partidul Popular European are nevoie de un număr de încă vreo 40 de parlamentari pentru a echilibra raporturile cu Partidul Socialist European, deci este o miză foarte importantă pentru care popularii europeni sunt gata să plătească, să plătească favoruri importante politice.

Repoter: C. Vadim Tudor a devenit preşedinte de onoare al Partidului Popular România Mare. El a spus că nu este o retragere aceasta sau o retrogradare a sa, şi aş reaminti că el a fost practic locomotiva acestui partid. Credeţi că va renunţa C. Vadim Tudor la rolul de lider aproape exclusiv al partidului?

Sorin Roşca Stănescu: Vadim este într'o situaţie paradoxală. Este creatorul unui partid, este realmente locomotiva acestui partid, este sufletul lui, dacă vreţi, dar, în acelaşi timp, este şi persoana care compromite imaginea partidului la nivel naţional şi internaţional. În acest partid au fost marginalizaţi şi chiar scoşi din partid, cazul Lupoi, de pildă, de către Dl. Ciontu exact cei care vroiau să transforme partidul în partid popular, iar Dl. Ciontu a fost cel mai înverşunat adversar al ideii de partid popular în acest partid. Poate că s'a dat de trei ori peste cap şi a devenit popular.

Reacţia unor lideri politici faţă de hotărîrile luate în cadrul Consiliului Naţional al PRM
RADIO ROMÂNIA ACTUALITĂŢI

Clasa politică din România a reacţionat faţă de schimbările anunţate după plenara Consiliului Naţional al PRM. Redactorul nostru Alina Stan a realizat o sinteză a declaraţiilor liderilor politici.

Reporter: Vicepreşedintele PNL, Teodor Meleşcanu, a apreciat că decizia luată de Corneliu Vadim Tudor nu este una deloc surprinzătoare.

Teodor Meleşcanu: În opinia mea, această mişcare este destul de previzibilă într'un dublu context: blocajul permanent în care s'a aflat PRM şi faptul că în politica românească, la fel ca în orice politică, dacă nu eşti la guvernare, eşti o simplă formaţiune filosofică sau un club de discuţii. Cred că este şi un semnal foarte important despre competiţia care se manifestă la ora actuală în România pentru ocuparea segmentului popular, să spunem, creştin-democrat. Mişcarea PRM este în această logică, în efortul de a ocupa un culoar ideologic important pentru România, mai ales în perspectiva integrării în Uniunea Europeană.

Reporter: Vicepreşedintele democrat Radu Berceanu a fost însă de cu totul altă părere.

Radu Berceanu: Este, într'un fel, surprinzătoare şi aş spune asta mai ales prin prisma faptului că în România mai rar oameni politici care să facă astfel de gesturi şi în rândul preşedinţilor de partide chiar, cred că e un gest foarte, foarte rar, dar cred că Dl. Vadim Tudor, prin pregătirea dumnealui de istoric şi sociolog, poate că a văzut lucrurile mai în perspectivă istorică. Sigur că noi ştiam că au existat contacte între reprezentanţi ai Partidului Popular şi PRM, care de fiecare dată s'au împiedicat în anumite declaraţii sau atitudini politice mai vechi sau mai noi ale D-lui Vadim Tudor şi cred că şi aceste lucruri au avut o anumită contribuţie în luarea deciziei.

Reporter: Şi preşedintele PSD, Adrian Năstase, a primit cu surprindere vestea retragerii lui Corneliu Vadim Tudor din funcţia de preşedinte al PRM.

Adrian Năstase: Este o decizie surprinzătoare, fără îndoială, pentru foarte mulţi, pentrucă eram obişnuiţi cu toţii ca PRM să fie un partid puternic personalizat prin preşedintele său. Sunt convins că partidul va funcţiona mai dinamic, mai activ. Este o mare bătălie pentru zona populară şi, sigur, PRM încearcă prin această modalitate, aşa cum a încercat şi PNŢCD, de altfel, care şi-a schimbat denumirea în Partidul Popular Creştin-Democrat, încearcă să fie această componentă internă românească, acest corespondent al PPE în România. Nu este rău.

Reporter: Preşedintele UDMR, Markó Béla, a salutat decizia lui Corneliu Vadim Tudor.

Markó Béla: Bineînţeles că, în sine, este un gest foarte important şi salut demisia preşedintelui PRM, dar, dacă este vorba de o încercare de a cosmetiza partidul şi de a-i crea o altă imagine spre exterior, trebue să vă spun că un partid ultranaţionalist nu poate fi acceptat în Europa nici prin demisia preşedintelui, nici prin schimbarea denumirii.

Reporter: În opinia deputatului umanist Daniela Popa, este vorba numai de o schimbare de titulatură.

Daniela Popa: Consider că este o simplă modificare de titulatură în ceea ce priveşte funcţia de conducere în PRM. Această modificare nu are cum să modifice substanţial politica dusă de acest partid. Nu este o schimbare de strategie, ci o schimbare de titulatură. Permanent PRM a fost un partid de lider, indiferent cum s'a numit funcţia acestuia.

Reporter: Liderul PPCD, Gheorghe Ciuhandu, a apreciat că nu se va realiza nici o schimbare în PRM dacă senatorul Corneliu Vadim Tudor va ocupa în continuare funcţia de preşedinte de onoare.

Gheorghe Ciuhandu: Cred că este o chestiune salutară şi vine în spiritul Punctului 8 dela Timişoara, dela care se împlinesc 15 ani. Deci, persoanele compromise în vechiul regim comunist este bine să se retragă. Faptul că devine preşedinte de onoare înseamnă că de fapt nu se retrage şi rămânem de unde am plecat, iar România Mare îşi mai adaugă şi termenul de Partid Popular - vreau să vă spun, nu are nici o relevanţă din punctul Partidului Popular European. Ei nu au nici o şansă să parvină acolo, pentrucă provin din structurile securisto-comuniste şi, în conformitate cu Rezoluţia din Februarie a anului trecut a PPE, această schimbare de nume nu îi ajută cu nimic. Este însă trist că recurg la tot felul de subterfugii şi ameţesc electoratul românesc.

Corneliu Vadim Tudor

Declaraţii ale preşedintelui de onoare al PPRM, după plenara Consiliului Naţional al partidului
RADIO ROMÂNIA ACTUALITĂŢI

Plenara Consiliului Naţional al PRM a decis schimbarea denumirii partidului în Partidul Popular România Mare, iar senatorul Corneliu Vadim Tudor a devenit preşedinte de onoare al formaţiunii, Corneliu Ciontu preşedinte, iar Dorel Onaca prim-vicepreşedinte.

Reporter: Plenara Consiliului Naţional al PRM a decis, la propunerea preşedintelui Corneliu Vadim Tudor, importante modificări statutare. S'a hotărît astfel ca denumirea integrală a formaţiunii să fie Partidul Popular România Mare, identificat statutar drept un partid creştin şi conservator care promovează valorile naţionale, populare şi europene. Tot la hotărîrea plenarei a fost înfiinţată funcţia de preşedinte de onoare, iar senatorul Corneliu Vadim Tudor a optat pentru această funcţie. El a explicat că doreşte ca în perioada următoare să se dedice în mai mare măsură vocaţiei sale de scriitor şi istoric şi să-şi finalizeze doctoratul în teologie. Un alt motiv invocat - decizia de a deschide un post de televiziune.

Corneliu Vadim Tudor: Efectiv, simt că dacă nu fac să funcţioneze acest post de televiziune, degeaba ne mai prezentăm la alegeri. De asemenea, de doi ani de zile sunt înscris la doctoratul în teologie la Institutul Romano-Catolic şi nu am avut vreme să-mi dau nici măcar un referat; darămite un examen.

Reporter: C. Vadim Tudor a ţinut să precizeze că nu este vorba despre o demisie.

Corneliu Vadim Tudor: O, nu, Doamne fereşte! Demisie, nu. Mie mi se pare că e o avansare, preşedinte de onoare al partidului, cel puţin în varianta noastră statutară.

"Preşedintele de onoare este membru de drept al tuturor forurilor de conducere şi participă la şedinţele acestor foruri, preşedintele de onoare asigură reprezentarea partidului pe plan intern şi internaţional. Preşedintele de onoare instituie şi conduce Clubul de autoritate morală al PPRM".

Nici vorbă de demisie. Vă garantez că nu este vorba de o retragere a mea în linia a doua, eu conduc în continuare PPRM, dar nu mai am timp întotdeauna să mă ocup de toţi nebunii din filiale şi de toate orgoliile locale şi de toate certurile pe funcţii. Să-şi mai spargă capul cu ei Corneliu Ciontu şi Dorel Onaca.

Reporter: Plenara Consiliului Naţional l-a votat ca preşedinte al PPRM pe deputatul Corneliu Ciontu, iar ca prim-vicepreşedinte pe senatorul Dorel Onaca.

ACTIVITATEA IMM, AFECTATĂ DE LEGISLAŢIA INSTABILĂ ŞI FISCALITATEA EXCESIVĂ

Sistemul legislativ instabil, fiscalitatea împovărătoare şi comunicarea precară între instituţiile statului şi agenţii economici au fost în 2004 principalele piedici pentru dezvoltarea sectorului întreprinderilor mici şi mijlocii din România, potrivit unui raport al OECD.

"Acest document arată că sistemul legislativ care vizează mediul de afaceri a rămas instabil, apărând numeroase modificări de acte normative, care, de multe ori, au creat confuzie. De asemenea, sistemul fiscal a fost perceput de către IMM-uri împovărător pe parcursul anului trecut", a declarat ministrul de Stat pentru coordonarea activităţilor privind mediul de afaceri şi IMM, George Copos.

"România trebue să iniţieze o serie de măsuri urgente, dacă doreşte să atingă nivelul de dezvoltare economică şi o contribuţie a sectorului întreprinderilor mici similare cu cele din Uniunea Europeană", a spus Declan Murphy, director în cadrul OECD.

În opinia lui, sistemele care permit iniţierea eficientă a afacerilor, costurile reduse de înregistrare, accesul la finanţare îmbunătăţit şi servicii de consultanţă de afaceri de mai bună calitate reprezintă caracteristici importante ale unei politici antreprenoriale care stimulează investiţiile private.

"Firmele au nevoie de mai multă transparenţă la nivelul instituţiilor statului şi de mai puţină birocraţie în relaţia cu acestea. Corupţia este un alt fenomen care face încă mult rău companiilor româneşti", a precizat Onno Simons, directorul adjunct al Delegaţiei Comisiei Europene (DEC) la Bucureşti.

Acesta a precizat că fenomenul corupţiei ar trebui să fie redus, în primul rând prin aplicarea legilor. *"România are o legislaţie bună, doar că aceasta trebue să fie stabilă şi mai ales pusă în aplicare. E adevărat că de cele mai multe ori modificările au fost solicitate chiar de Uniunea Europeană, dar cu cât legile sunt modificate mai puţin des cu atât este mai bine pentru întreprinzători"*, a menţionat Simons.

Oficialul DEC a mai spus că numărul IMM-urilor din România este încă cu mult sub media europeană, deşi rata de creştere a acestora este superioară ţărilor din UE.

"România va adera la o piaţă foarte competitivă, de aceea va trebui să fie, până în 2007 cel puţin la fel de competitivă. Dacă România va exploata la maximum oportunităţile din sectorul IMM-urilor, acestea ar putea deveni, motorul real al economiei", a conchis Simons.

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să facă o donaţie (plătind abonamentul) la ziarul "Cuvântul Românesc", pot trimite banii în valută naţională numai prin Mandat Poştal la adresa Fundaţiei Culturale "Cuvântul Românesc" Dl. Dumitru Arnăutu, Str. Aleea Poiana Muntelui Bloc OD 3, Sc. 4, Et. 7, Apt. 151 Bucureşti, Sect. 6, România Tel: 746 46 59

MARILE SPERANŢE ALE ROMÂNIEI LEGATE DE ADERAREA LA UNIUNEA EUROPEANĂ

Gh. OLTEANU

România, o ţară săracă din Europa de Est, cu 23 de milioane de locuitori care au suferit patru decenii de regim autoritar comunist, îndepărtat dela putere în 1989, se pregăteşte de schimbare, scrie corespondentul *United Press International*, Gareth Harding.

Aproape trei sferturi din populaţia ţării este în favoarea aderării la Uniunea Europeană (UE), iar 76 la sută dintre Români spun că blocul european are o imagine pozitivă. Aceste procente reprezintă cel mai ridicat nivel de sprijin exprimat faţă de aderare în vreun stat candidat. Dar dacă Românii de rând sunt întrebaţi de ce văd UE într'o lumină atât de favorabilă, fie vor ridica din umeri, fie vor spune că nu există o alternativă mai bună.

"O mulţime de lucruri care au fost ascunse de sistemul post-comunist vor fi făcute publice. Furtul unor fonduri şi comportamentul de tip balcanic nu vor mai fi posibile", a declarat Cristian Bandrouschi, proprietarul unei fabrici. *"România este prea mică pentru a rămâne singură. Trebue să ne alăturăm unei echipe sau alta, iar a deveni membri ai UE nu poate fi mai rău decât a fi dominat de Rusia"*, a continuat acesta.

Raluca Barbă, farmacistă de profesie, în vârstă de 31 de ani, crede că UE este un *"lucru bun"* care va permite celor tineri să muncească în străinătate. Cu toate acestea, a mai spus aceasta, pentru cei care rămân în România viaţa va fi la fel de grea ca şi până acum. *"Va trebui să trecem, mai întâi, printr'o perioadă grea"*, citează *UPI*.

Chiar şi politicienii de prim rang văd în UE un răspuns la multe dintre tarele ţării. Ministrul actual de Externe, Mihai-Răzvan Ungureanu, descrie UE drept un *"model de succes pentru România"*, în timp ce preşedintele comisiei senatoriale pentru relaţii externe, Mircea Geoană, recunoaşte că *"nu avem suficientă forţă pentru a lupta de unii singuri împotriva inerţiei. Avem nevoie ca UE să facă asta"*, mai citează publicaţia.

Nu e greu de văzut de ce UE, bloc la care România este programată să adere în 2007, este atât de populară în această ţară mare şi mândră, situată între Ungaria şi Marea Neagră. Deşi rata de creştere economică a fost ridicată în ultimii ani, veniturile medii anuale sunt sub 2.000 de dolari, nivelul inflaţiei continuă să fie mare, iar speranţa de viaţă este una dintre cele mai scăzute din Europa.

Românii văd aderarea ţării lor la UE drept o cale de a atrage mai multe investiţii străine şi mai multe fonduri din *"cuferele"* europene. De altfel, România deja beneficiază anual de un ajutor financiar de 1,3 miliarde de dolari acordat de Bruxelles. Între 2007 şi 2009, peste 13 miliarde de dolari vor fi canalizaţi către România.

"Până acum, dezbaterea pe marginea aderării a fost în termeni financiari, mai precis câţi bani va primi ţara dela UE", a declarat Angela Filote, purtătorul de cuvânt al Comisiei Europene (CE) la Bucureşti. *"Încercăm să convingem oamenii că UE nu înseamnă doar bani, ci şi valori."*

Elita politică românească doreşte mult să scoată în evidenţă importanţa politică, mai mult decât cea economică, a aderării României la blocul european. *"Există o asemănare fundamentală între România şi valorile europene"*, a declarat pentru *UPI* ministrul Integrării Europene, Ene Dinga. *"Să ne amintim că România era o ţară europeană înainte de accidentul care s'a produs între 1945 şi 1989. Acum, ne recâştigăm locul firesc în Europa."*

Alegerile libere şi corecte din Decembrie anul trecut care l-au adus în fruntea statului pe Traian Băsescu au dovedit că democraţia este sănătoasă în acest fost stat comunist. Cu toate acestea, UE continuă să fie profund îngrijorată de problema corupţiei, de situaţia protecţiei copilului şi libertatea presei.

"Lupta împotriva corupţiei nu ar trebui să cruţe pe nimeni, indiferent de cât de înalt este în rang în sistemul politic local şi totodată indiferent de culoarea politică", a declarat, săptămâna trecută, comisarul european pentru extindere, Olli Rehn.

În Decembrie 2004, UE a reuşit să încheie cu succes negocierile de aderare cu Bucureştiul, iar Tratatul de aderare urmează să fie semnat, atât cu România, cât şi cu Bulgaria, luna viitoare, înaintea aderării celor două ţări cu drepturi depline la UE, la 1 Ianuarie 2007. Cu toate acestea, CE a subliniat că nu va ezita să amâne intrarea României cu un an, dacă nu va reuşi să îndeplinească reformele pe care s'a angajat să le facă.

"Nu mai avem timp", a declarat şeful diplomaţiei române. *"Avem o mică breşă de oportunitate, de a integra România în UE, în 2007"*.

Guvernul de centru-dreapta dela Bucureşti s'a mişcat rapid pentru a contracara temerile CE. A modificat încadrarea juridică a actelor de corupţie dela infracţiune minoră la o ameninţare majoră la adresa stabilităţii interne a României, a scos juridical de sub controlul politicului şi a adus consilieri pe probleme de anticorupţie din Marea Britanie şi Franţa pentru a contribui la lupta împotriva acesteia. Preşedintele Băsescu a început o campanie menită să atragă atenţia asupra costurilor, dar şi a beneficiilor pe care le va aduce cu sine aderarea la UE, gest salutat de altfel de oficialii CE.

"Aderarea la UE este dificilă. Este un exerciţiu pretenţios şi dureros. Va costa mult în termeni de popularitate democratică şi vor fi necesari între 10 şi 20 de ani pentru ca rezultatele aderării să se facă simţite", a declarat un oficial.

Numeroşi cetăţeni vârstnici, care au trăit aproape 25 de ani sub regimul autoritar al lui Nicolae Ceauşescu, înainte de 1989, au trecut şi prin experienţa celor 15 ani de reforme, astfel că acum mai au puţine speranţe legate de viitor. Tânăra generaţie este însă mai optimistă şi vede aderarea ca pe o oportunitate, şi nu ca pe o ameninţare. Peste un milion de Români muncesc deja - legal sau nu - în spaţiul european, iar numărul lor va creşte simţitor după aderarea la UE.

"Tinerii pleacă din ţară. Vom vorbi cu copiii noştri prin computer şi le vom spune ce se întâmplă în România, înainte ca şi noi să plecăm. Când închisoarea îşi deschide porţile, nu te poţi aştepta ca cei dinăuntru să rămână în celule", a mai declarat Cristian Bandrouschi, citat în final de *UPI*.

"ROMÂNIEI ÎI TREBUE O DIPLOMAŢIE PROACTIVĂ"

Ileana BIDIAN

Noile idei privind strategia de securitate naţională avansate de Preşedintele Traian Băsescu la ultima şedinţă a CSAT au provocat deja o vie dezbatere publică. Fostul ministru de Externe Mircea Geoană a anunţat că va cere audieri în Parlament pe această temă întrucât propunerile CSAT ar conţine o schimbare brutală şi nepotrivită a orientării actuale de politică externă.

Preşedintele Traian Băsescu la prima şedinţă a CSAT pe care a prezidat-o a propus o reorientare majoră a politicii de securitate prin înlocuirea politicii reactive cu cea preventivă, după modelul lansat de Administraţia Bush. Comunicatul CSAT, spune referitor la acest aspect, că *"în privinţa terorismului organizat, România trebue să decidă dacă acţionează preventiv, alături de aliaţi, în afara frontierelor ţării, sau se limitează la o politică reactivă. Şeful statului român, se precizează în comunicat, în calitate de preşedinte al CSAT, a pledat pentru acţiune preventivă, urmând ca, în următoarele 30 de zile, să se adopte o soluţie definitivă din acest punct de vedere"*.

Schimbarea aceasta, dacă se va produce, este una majoră şi presupune o implicare mult mai mare de natură militară în diferite zone ale Globului alături de SUA şi Marea Britanie. De altfel şedinţa CSAT a avut loc la scurt timp după o reuniune a şefilor de Stat Major ai coaliţie anti-irakiene, organizată de Americani la Bucureşti. Presa a fost informată cu totul sumar, dar este de bănuit că acolo s'a discutat şi despre posibilitate unei implicări mai active a armatei române.

Propunerile lui Traian Băsescu nu reprezintă de altfel o surpriză deoarece ele se încadrează perfect în politica anunţată până acum. Încă din clipa în care a câştigat alegerile, Traian Băsescu a spus că nu poate miza exclusiv pe UE în politica de securitate şi că are nevoie de o ancoră mai puternică în politica americană. Aceasta a fost de fapt semnificaţia acelei declaraţii notorii privind axa Washington-Londra-Bucureşti. Aşa cum explica mai târziu şi ministrul de Externe, Răzvan Mihai Ungureanu, opţiunea pentru Washington nu presupune o exclusivitate şi nu reprezintă o opoziţie faţă de politica europeană. În orice caz e un fel de a spune că România nu ar trebui să-şi pună toate opţiunile de politică externă sub umbrela UE, iar primii care au salutat această poziţie au fost desigur Britanicii.

Reacţiile au venit foarte rapid. Fostul ministru de Externe Mircea Geoană a declarat că *"a primit cu perplexitate anunţul CSAT privind acţiunea preventivă, ca strategie de siguranţă naţională. Este o schimbare atât de radicală şi brutală în problema siguranţei naţionale, a mai spus Mircea Geoană, încât am decis să cerem audieri, în Parlament, a celor responsabili în această privinţă. A ne juca cu asemenea concepte, a urmat Geoană este neserios. Nu putem risca să angrenăm România în conflicte la distanţă foarte mare, pe unul din cele mai controversate subiecte"*, a încheiat fostul ministru de Externe, referindu-se la terorism.

Ministrul Apărării Naţionale, Teodor Athanasiu, a adus între timp anumite precizări, explicând că strategia de siguranţă naţională nu a fost stabilită şi că Preşedintele a lansat o temă de lucru, prezentându-şi propria viziune. Preşedintele Traian Băsescu, a explicat Athanasiu, a solicitat elaborarea unei strategii astfel încât să nu fie aşteptat efectul acţiunilor teroriste, aşa cum s'a întâmplat, spre exemplu, în Spania, ci să fie luate măsuri preventive, iar terorismul *"să fie atacat la el acasă pentru a-l anihila"*.

Ministrul de Externe, Răzvan Mihai Ungureanu explică şi el, minimalizând însă puţin importanţa dezbaterii, că a fost doar *"un exerciţiu intelectual"* pe această temă.

Subiectul are însă din punctul de vedere al Preşedintelui Traian Băsescu o importanţă excepţională şi nu va ezita să reia dezbaterea cu primul prilej. O dovadă este faptul că generalul Constantin Degeratu, consilierul prezidenţial în chestiuni de securitate a dat un interviu postului de radio *Info Pro* în care a pledat pentru politica intervenţionistă argumentând pe larg ideile lui Traian Băsescu: *"România a susţinut intervenţia în Kosovo în 1999. România a participat chiar cu forţe combative la cele două misiuni din Afganistan şi Irak şi încă participă la acţiuni de luptă împotriva terorismului. Suntem participanţi la aceste conflicte şi trebuie s'o spunem cu sinceritate, să abordăm onest această chestiune, ca naţiunea să înţeleagă în ce postură ne aflăm din punct de vedere strategic"*, a mai spus Constantin Degeratu.

Am putea asista aşadar şi în România la o polarizare a opiniilor în funcţie de politica americană. Aşa cum am văzut din intervenţia lui Mircea Geoană, deocamdată omul cel mai avizat din PSD cât priveşte politica globală, fostul partid de guvernământ se va opune cu toate mijloacele acestei noi orientări de politică externă invocând cheltuielile greu de suportat sau pierderile de vieţi omeneşti şi nu în ultimul rând contradicţiile cu politica Uniunii Europene. Traian Băsescu şi cei care îi susţin opţiunile, vor invoca nevoia unei garanţii mult mai puternice privind securitatea ţării în contextul în care UE nu are o idee precisă de ce înseamnă o politică comună de securitate.

"APROAPE JUMĂTATE DINTRE PARTIDE SUNT ÎN AFARA LEGII"

Mihaela AVRAM

Institutul pentru Politici Publice spune că aproape jumătate dintre partidele existente astăzi în România sunt în afara legii. Concluzia face parte din *"Raportul de monitorizare asupra procesului electoral desfăşurat la alegerile parlamentare şi prezidenţiale din 2004"* elaborat de IPP.

În concluziile raportului se mai arată că Traian Băsescu şi-a făcut din tema fraudei alegerilor un punct central al ofensivei împotriva contracandidatului său, Adrian Năstase, iar Curtea de Conturi nu a fost transparentă în a difuza public neregulile constatate în finanţarea partidelor din cauza ameninţărilor la care membrii acesteia ar fi fost supuşi.

Reprezentanţii Institutului pentru Politici Publice spun că au sesizat Ministerul Public, solicitându-i să fie iniţiate cereri de dizolvare pentru 12 partide. Motivul: acestea nu îndeplinesc condiţia numărului minim de voturi în 2 tururi de scrutinuri succesive. Legea spune că dacă un partid politic nu obţine la două alegeri generale succesive minim 50.000 de voturi şi pe deasupra, nu se organizează nici o adunare generală timp de 5 ani, obligatoriu va fi dizolvat.

Într'o asemenea situaţie, spun cei dela IPP, s'ar afla formaţiuni politice precum: Partidul Socialist Român, Uniunea pentru Reconstrucţia României, Partidul Naţional Democrat Creştin sau Partidul Renaşterea României. Institutul pentru Politici Publice a făcut şi o analiză a principalelor probleme care au marcat campaniile electorale de anul trecut. Astfel, Traian Băsescu ar fi contribuit substanţial la tensionarea campaniei electorale prin desele sale referiri la potenţiale fraude. Pe de altă parte, partidul aflat la guvernare în acea vreme, ar fi folosit resurse publice în scopuri electorale şi ar fi angrenat instituţiile statului precum şi funcţionarii în această mişcare.

Cea mai evidentă încălcare a legii, spun reprezentanţii IPP, este legată de fostul Preşedinte Ion Iliescu, cel care a pretins că *"face campanie electorală în timpul liber"*.

Concluzia trasată de IPP este: *"cine se află la putere la momentul organizării unor alegeri, profită din plin pentru a-şi spori resursele necesare propriei campanii. Şi în România contează foarte mult <să nu te pui rău> cu şeful politic care, nu se ştie cine ar fi, după alegeri"*.

O altă problemă ar fi legată de modul de finanţare al partidelor în campania electorală. Reprezentanţii IPP spun că deşi unii lideri se laudă la televizor că au cheltuit milioane de dolari, Curtea de Conturi se fereşte să dea publicităţii rezultatele controalelor. Şi asta pentrucă membrii Curţii de Conturi au primit diverse ameninţări dacă se încumetă să spună public neregulile constatate.

ABONAŢI-VĂ LA ZIARUL

CUVÂNTUL ROMÂNESC

Abonamentele şi reînnnoirea lor se pot face după cum urmează:

Din Canada şi U.S.A. se pot trimite "Cecuri Personale"
Din Europa numai "Euro Cec" sau "Mandat poştal"
Alte continente "Cec Internaţional"

Adresa ziarului este:
CUVÂNTUL ROMÂNESC
P.O.Box 78010, Westcliffe Postal Outlet,
Hamilton Ont. Canada L9C 7N5

Costul abonamentului este 40.00 de dolari pentru un an

NOI NU AVEM MEMORIE...

Radu NEGRESCU-SUŢU

Dl. Goma mi-a făcut onoarea, ca şi în alte dăţi, să-mi dăruiască ultima sa apariţie editorială, însoţită de o prietenească dedicaţie. Este vorba de Culoarea curcubeului '77 – Cod *"Bărbosul"* (Ed. Polirom, Iaşi, 2005, 537 pag.), traducerea ediţiei apărute sub titlul *"Le tremblement des hommes"* (Seuil, Paris, 1979), însă adăugită cu diverse documente (note şi rapoarte) din dosarele Securităţii, între 1957-1977 (nu pomenesc aici de versiunea română din 1990, apărută la Humanitas, dar retrasă imediat de pe piaţă de însăşi editură şi trimisă la topit, la Buşteni, în 1992!). Persoanele care au acces la Internet pot consulta şi site-ul: paulgoma.free.fr.

Însă adevărata dedicaţie, cea tipărită la începutul cărţii, cea istorică, cea metafizică, cea patetică, se adresează *"Celor care în anul de graţie 1977 s'au încăpăţânat să creadă că sunt oameni şi au început cu începutul: s'au liberat de frică; s'au liberat de ei înşişi"*.

Eram, pe vremea aceea, prea tânăr spre a-mi analiza în acest fel liberarea de frică şi lucrurile s'au petrecut mult prea repede spre a mai putea controla ceva, dar astăzi, după 27 de ani dela evenimente, mă regăsesc cu nostalgică aducere aminte în dedicaţie, căci listele semnatarilor Apelului Goma atestă o participare nemaiîntâlnită până atunci la cruciada naţională a liberării şi lepădării de frică. În ciuda tuturor barajelor şi persecuţiilor Securităţii, în jur de 200 persoane, timp de o lună de zile, au redescoperit curajul şi demnitatea (nu sunt incluşi în acest număr şi cei care, după o matură chibzuinţă şi din motive doar de ei ştiute, au decis ulterior să-şi retragă semnăturile). Bineînţeles, fiecare îşi cunoştea sau bănuia limitele curajului şi fiecare ştia, precis, ce avea de pierdut; cât despre ce ar avea de câştigat, izbânda era, în acele momente, mai degrabă ipotetică.

Persoanele care au făcut parte din aceste două centurii de sutaşi în luptă cu ei înşişi, cu propria lor spaimă de criminala Securitate, cu frica de a le fi teamă, de a se dezumfla, de a-şi regreta curajul nesăbuit, proveneau aproape din toate mediile. Jumătate bucureşteni, jumătate din provincie, muncitori sau intelectuali în proporţie egală, puţine femei (de regulă împreună cu soţii), câţiva elevi de liceu, puţini studenţi, şi mai puţini scriitori, nici un ofiţer, nici un preot, nici măcar Calciu, co-fondator declarat prin nedezmînţire al Mişcării Goma...

Lista s'a curmat brusc odată cu arestarea scriitorului şi cu evacuarea curajoasei soţii şi a fiului la o adresă necunoscută. Amploarea listei devenise îngrijorătoare, oamenii nu mai vorbeau decât de Drepturile Omului şi, treptat-treptat, curajul se propaga şi Securitatea, depăşită de evenimente, nu mai făcea faţă situaţiei, cu metodele obişnuite. După arestarea lui Goma s'au constituit alte grupuri, de mai mică amploare, care au trimis şi ele, după exemplul curajosului opozant, proteste la Conferinţa dela Belgrad, grupuri care au fost condamnate la un an de muncă forţată la Canal sau în Insula Mare a Brăilei, în timp ce un ziar din Exil (*Cuvântul românesc* din Canada) intitula sugestiv un articol: *"Ogorul semănat de Goma dă roade!"* România se cutremurase pentru a doua oară în acelaşi an.

Paul Goma a fost calomniat, hăituit zi şi noapte, umilit, bătut, apoi arestat, anchetat, torturat, expulzat din locuinţă, exclus din Uniunea Scriitorilor şi, în fine, în faţa refuzului de a ceda şi datorită presiunilor dinafară, Ceauşescu a decis eliberarea sa urmată de expulzare, chiar dacă cu paşaport turistic, întrucât modul în care a decurs plecarea Domniei sale îi dă dreptul să se considere expulzat. S'a spus că unii dintre semnatari n'au dorit decât paşaport. Este drept, dar aceasta nu le diminuează curajul, întrucât nu toţi cei care solicitau paşaport în România protestau public împotriva nerespectării Drepturilor Omului.

Dar cine-şi mai aduce aminte astăzi în ţară de aceste lucruri? Şi pe cine mai interesează că acum 27 de ani, în plin delir ceauşist, sub cizma Securităţii, cineva s'a revoltat public, cineva a îndrăznit neîndrăznitul, dând curaj şi altor persoane lipsite de iniţiativă până atunci? Din păcate, în afara câtorva tineri istorici şi cercetători, pe nimeni. Cei din generaţia mea abia-şi mai aduceau aminte, după aşa-zisa Revoluţie din '89; parcă auziseră odată de, "unul Goma", dar nu mai ţineau exact minte cine fusese sau ce făcuse. Copiii lor? Ori erau prea mici în 1977, ori se născuseră după şi bineînţeles că părinţii nu le-au povestit nimic, de frică. La şcoală nici atât, se înţelege, iar după '89 au fost educaţi de aceiaşi profesori de marxism care acum se reprofilaseră şi predau alte materii. Aceşti copii norocoşi nu au cunoscut comunismul şi nu este de mirare că nu pot înţelege că unii oameni au suferit şi s'au luptat odată cu ceva care nu există. Şi-apoi comunismul a avut şi părţi bune, le-au explicat după '89 foştii profesori-activişti. Cât despre Securitate, ea a fost desfiinţată, deşi au fost totuşi şi securişti patrioţi. Avem nevoie şi de un Teoctist, întrucât avem nevoie de Biserică, de credinţă, spun astăzi foştii profesori atei de ieri. Ce-a fost, a fost, să nu ne mai uităm în trecut, să privim înainte, spre viitor, căci avem o ţară frumoasă şi o adevărată democraţie acum, să ne fie bine *"tuturor"* şi să trăim în *"prosperitate"* şi la vremuri noi, tot noi!

Ca şi înainte, îndoctrinarea a prins. Doar metoda se schimbase. Tânăra generaţie, cea curată, cea imaculată, cea care nu apucase să fie pervertită înainte de '89, speranţa noastră, fusese subtil îndoctrinată de tovarăşi în spiritul prosperităţii capitaliste condiţionată de uitarea trecutului, întrucât noi nu trebue să avem memorie, noi nu avem voie a avea memorie. Din păcate, noi nu avem forţa Evreilor, care, după 60 de ani dela sfârşitul martiriului lor, îşi aduc aminte totul-totul, nu vor să uite nimic şi transmit mesajul de neuitare noilor generaţii care nu-l resping.

La noi, noile generaţii au drept model reuşitele gangsterilor politici sau ale afaceriştilor veroşi actuali, *"super-şmecheri"*.

Şmecheria frauduloasă este etalon de reuşită socială, iar Morala şi Justiţia sunt cuvinte incomprehensibile pentru ai noştri tineri. Trecutul nu mai interesează pe nimeni, chiar şi atunci când nu este prea îndepărtat. Ce-a fost a fost, nu ştim, nu vrem să ştim, nu ne interesează! – am auzit de multe ori, chiar şi dela tineri care nu erau copii de nomenclaturişti.

Repere morale? Nimeni nu mai are nevoie de aşa ceva astăzi în ţara mea. Unicele repere sunt super-şmecherii care au vile şi Mercedesuri. Cât despre crimele comunismului, m'am convins că este timp pierdut să-i explici ceva unui tânăr care nu vrea să te asculte, nu-l interesează subiectul şi nici măcar nu te crede. Şi-apoi li s'a tot explicat că aşa era pe vremea aceea, ce să facem, nu se putea altfel, dar acum să uităm totul şi să privim doar înainte. Morţii din închisorile comuniste au fost nişte fraieri, care n'au ştiut să se orienteze ca să le fie bine. Super-şmecheria este astăzi mult mai admirată decât curajul, decât demnitatea, decât cinstea, iar monopolul acestora din urmă le are doar Iliescu cel sărac dar cinstit, care ne-a scăpat de Ceauşescu, ne-a adus prosperitatea şi amnezia şi ne-a promis intrarea în Europa.

Da, noi nu avem memorie, tovarăşii ne-au furat până şi dreptul la a avea memorie. Şi nici măcar nu le-a fost prea dificil. Noi nu avem ce comemora, ca Evreii cei cu ţinere de minte, căci în '89 la noi nu s'a întâmplat ceea ce trebuia să se întâmple. Noi nu avem Istorie. Noi nu am meritat să avem un Goma, iar acesta ar fi trebuit mai degrabă să se nască nu Român, ci Ceh, sau Ungur. Noi nu vrem să învăţăm a gândi nici măcar acum, când gândirea nu mai este un delict de opinie. Noi nu mai ştim să avem memorie.

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

• Având sub ochi ziare şi periodice din luna Aprilie, anul 1955, ai impresia că redactorii, articlerii, colaboratorii reacţionau pe-atunci asemenea câţeilor lui Pavlov, salivând reflex la anumite semnale, deîndată ce se apropia aniversarea naşterii lui **Lenin**. O repede ochire asupra titlurilor poate fi edificatoare: *"Lenin - învăţătorul şi conducătorul oamenilor muncii din lumea întreagă"*; *"V.I. Lenin despre formele dictaturii proletariatului"* (!); *"Nemuritoarele idei leniniste - far călăuzitor spre noi victorii"*; *"Lenin - corifeu al ştiinţei revoluţionare"*; *"Principiile leniniste ale coexistenţei celor două sisteme"* ş.a.m.d. Laitmotivul procedeelor leninolatre, lansate cu ostentaţie încă după August 1944, este reluat cu acelaşi arsenal verbal, foarte puţin reciclat în anii post-Stalin. *"Pe râboj istoriei*, se afirmă într'un material, *Lenin s'a înscris cu litere indestructibile, peste care timpul va luneca, respectuos şi ineficient"* (?). În acest fel, un conspirator din naştere, un obsedat de putere, un criminal cu sânge rece, întemeietorul sistemului totalitar comunist, era transformat într'un adevărat semizeu, într'un om fără egal în istorie. Da' de ce să ne mirăm prea tare când la aniversarea centenarului său, în 1970, creatorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi al statului sovietic, teoreticianul şi înfăptuitorul terorii roşii, fu omagiat de însăşi Adunarea Generală ONU?! Iar în *"România socialistă"*, editarea operelor sale *"complete"* se încheia cu tipărirea celui de-al 40-lea volum...

• Printre admiratori, adoratori, gata să facă din el un exponent *in vitro* sau o moaşte, o relicvă, mumificându-l şi îmbălsămându-l, se rânduiesc: C.I. Parhon, Traian Săvulescu, preşedintele Academiei, I.S. Gheorghiu, directorul Institutului de istorie, filosoful şi logicianul Athanase Joja şi alţi venerabili ai plecăciunii, boierii închinăciunii prea-supuse, mereu la post precum plopul de serviciu. Ca să vezi: şi noi îi credeam intelectuali de marcă, nu îmbălsămători oficiali din stirpea lui Iosif Chişinevschi, cel care răucuvântă la Bucureşti cu acest prilej (în Moscova, concomitent, proslăvea leninismul D.T. Şepilov, redactorul-şef al oficiosului *"Pravda"*).

• O altă temă în vogă, reflectată în lungul şi'n (mai ales) latul coloanelor ziarelor: ***Conferinţa dela Bandung*** (Indonezia), acolo unde s'au pus bazele mişcării de nealiniere. Mişcarea pe care Kremlinul va încerca să o folosească în propriul lui interes imperialist. Conţinutul comunicatului final al Conferinţei celor 29 de ţări (între care şi China maoistă) ale Asiei şi Africii a fost pe larg comentat, zile întregi, în presa comunistă, prin prisma comunistă bineînţeles. *"Cele zece principii dela Bandung"*, demagogic ori cinic erau întoarse pe toate părţile şi interpretate tezist: respectul drepturilor omului, suveranitatea şi integritatea teritorială a tuturor naţiunilor, egalitatea acestora, neintervenţia în treburile altor ţări, dreptul la legitimă apărare, individuală sau colectivă, refuzul de a recurge la alianţe militare menite să servească interesele unor mari puteri şi condamnarea oricărei presiuni din partea acestora etc. Corecte, frumoase principii. Dar aplicarea lor, atunci ca şi acuma, nu depindea de statele nealiniate. Ele puteau fi (parţial) realizate doar de către marile puteri, SUA şi URSS, la care se adăugau Marea Britanie şi Franţa. Nu este aceasta, oare, şi azi o obsesie?...

• În penultima zi a lunii era anunţat decesul lui **Daniel Danielopolu**.

• *"Creşte necontenit nivelul cultural al celor ce muncesc"*, proclamă în cor *"Scânteia"* şi anexele sale. Cum? La Teatrul Naţional, de pildă, se joacă în premieră piesa partinică *"Oraşul în flăcări"*, de M. Davidoglu, autor aflat, în acea vreme, *"în perioada romantismului revoluţionar şi a schematismului eroic"*. Simultan cu întrecerile socialiste în cinstea lui 1 Mai şi 9 Mai (un deceniu dela *"Ziua victoriei"*), au loc spectacole cultural-artistice adecvate momentului. *"Realismul socialist"* se găsea pe val. Se recita: *"Plugul, strungul şi condeiul / Au pornit să chiuie / Şi-au pus flori la pălărie, / Şi văzduhul ţiuie"*, versuri de Maria Banuş. Se cânta: *"Zdrobite cătuşe în urmă rămân / În frunte-i mereu muncitorul"*, de Aurel Baranga şi Matei Socor. Iară Nina Cassian convingea publicul adus cu arcanul la *"acţiune"*, perorând: *"...cărţile marxiste mi-au format, mi-au disciplinat personalitatea şi i-au decis traiectoria pentru totdeauna"*.

• Gest de mărinimie proletară: dela 22 Aprilie s'au făcut ***reduceri de preţuri*** cu amânuntul ale unor mărfuri alimentare şi industriale şi ale tarifelor de ***spectacole***. Ei, asta era...!

VITRINA CU CĂRŢI

POEZII DIN ÎNCHISORI Culegere de Zahu Pană	$ 20
PITEŞTI de Dumitru Bacu	$ 20
DIN ŢARA LUI CAIN de Dumitru Philip	$ 20
ÎNAINTE ŞI DUPĂ DICTATUL DELA VIENA de Aurel Sergiu Marinescu	$20
O CONTRIBUŢIE LA ISTORIA EXILULUI ROMÂNESC de Aurel Sergiu Marinescu	$20
CRIZA POLITICĂ ŞI CONTEMPORANĂ ÎN EXILUL ROMÂNESC de Ion Boieru	$ 20
CORABIA PIERDUTĂ Comentarii politice la zi de Viorel Paltin	$15
DIN LUPTELE TINERETULUI ROMÂN (1919-1939) culegere de texte	$15
NĂZUINŢI ŞI DEZNĂDEJDI de Petru Gheorgheoni	$10
EXIL-OAMENI ŞI IDEI de S. Constantinescu	$10
AMINTIRI DIN ÎNCHISOARE de Nicolae Dima	$10
SÂNGELE TEMNIŢEI ŞI POEME de Radu Gyr	$10
POEZII ALESE ŞI ŞOIMII PESTE PRĂPASTIE de Nichifor Crainic	$10
CU ACUL PE SĂPUN poezii de Zahu Pană	$10
AMINTIRI DIN COPILĂRIE de Paraschiv Nămăloasa	$10
CERŞETORUL PORŢILOR DE ROUĂ, poezii de Dumitru Ichim	$15
FÂNTÂNA LUMINII, poezii de Dumitru Ichim	$10
PETALA INFINITULUI ALB poezii de Florica Baţu	$ 15
LA PORŢILE DISPERĂRII de Forica Baţu	$10

CĂRŢI ÎN LIMBA ENGLEZĂ

RED HORIZONS by Ion Mihai Pacepa	$ 20
JOURNEY TO FREEDOM by Nicholas Dima	$ 15
ROMANIAN CULTURE IN AMERICA by Rev. Fr. Vasile Haţegan	$ 10
POEMS FROM COMMUNIST PRISONS, collected by Zahu Pană translated by Mother Alexandra	$ 7
BASARABIA AND BUKOVINA by Nicholas Dima	$ 15
TRANSYLVANIA by Titus Podea	$ 15
PRISONER OF RED JUSTICE an account of ten years captivity in communist Romania by Leonard Kirschen	$ 20
A HISTORY OF THE ROMANIANS from Roman times to the completion of unity by R.W. Seton-Watson	$ 30
CAPTIVE ROMANIA, A DECADE OF SOVIET RULE by Alex. Creţianu	$ 20

LA FIECARE COMANDĂ SE ADAUGĂ COSTUL EXPEDIŢIEI
Puteţi procura cărţile de mai sus dela: Dl Tudor Murgoci, 39 Niagara Rd. Kitchener, Ont. Canada N2B 1T1

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI ACEST ZIAR

În duh şi adevăr

CU PLEOAPELE DESCHISE

Sergiu GROSSU

Deşi Evanghelia acordă o importanţă deosebită vederii, se înţelege dela sine că nu intră în discuţie privirea fizică, după cum nu despre ochiul trupului vorbeşte Domnul Iisus în predica de pe munte: *"De va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat"* **(Matei, 6. 22-23)**. Ceea ce preocupă pe Mântuitorul este vederea spirituală, privirea sufletului, ochiul lăuntric al minţii şi-al inimii, a cărui sensibilitate morală variază dela om la om, într'o vădită concordanţă cu etapa evolutivă a vieţii de credinţă.

Să luăm câteva cazuri biblice. Isaia, de pildă, îşi permite să scrie: *"În anul morţii regelui Ozia, am văzut pe Domnul stând pe un scaun înalt şi măreţ... Şi pe Domnul Savaot L-am văzut cu ochii mei"* **(Isaia, 6. 1, 5)**. În schimb, privirea lui Sihem, tributară instinctului sexual, şi ca atare, infractoare, neevoluată, pătimaşă, îl va face să vadă nu pe Dumnezeu ci pe Dina, fata lui Iacov şi ce-a urmat se ştie: *"Văzând-o Sihem, feciorul lui Hemor Heveul, stăpânitorul pământului aceluia, a luat-o şi, culcându-se cu ea, a necinstit-o"* **(Facerea, 34. 2)**.

Există, din păcate, două categorii de creştini: cei înduhovniciţi, care privesc la Iisus şi, în clocotul credinţei, văd în El pe Mântuitorul lor şi-al întregei omeniri, întocmai ca Ioan Botezătorul, care a văzut pe Iisus venind la el şi a zis: *"Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii!"* **(Ioan, 1. 29)**. Iar alţii, cei din tagma *"Căldiceilor"*, ar trebui să-şi recunoască lipsa de transparenţă optică, îngustimea sau, chiar, atrofierea privirii din lăuntru, împrumutând cuvintele mult încercatului Iov: *"Dacă trece pe lângă mine, eu nu-L văd..."* **(Iov, 9. 11)**.

Importanţa vederii spirituale, a clarităţii ei în viaţa de credinţă, este hotărîtoare, fiindcă nu poate exista o adevărată înduhovnicire, nu devenim creştini în adevăratul sens al cuvântului - născuţi *"nu din sânge, nici din poftă trupească, ci dela Dumnezeu"* **(Ioan, 1. 13)** - decât atunci când pocăindu-se *"în praf şi în cenuşă"*, căpătăm dela Domnul vederea minţii şi a inimii. Tot procesul de formare şi de evoluţie spirituală, toată creşterea noastră duhovnicească este în funcţie de căpătarea vederii interioare, prin care Dumnezeu ni se descoperă în plenitudinea slavei Sale veşnice, iar noi ne descoperim în toată micimea şi inconsistenţa noastră morală.

Felul trăirii noastre creştine atârnă de felul în care noi ne angajăm privirea sufletului sau facem uz de ea, urmând neîntrerupt învăţătura Sfintei Scripturi cu strictеţe. O asemenea privire spirituală reprezintă certitudinea ochilor topiţi spre cer. Ea este o privire stăruitoare, analitică, a adâncirii *"în legea cea desăvârşită a libertăţii"*, pentru a deveni, fiecare, *"nu ascultător care uită"*, ci un împlinător al ei, fericit în lucrarea ce ne-a fost încredinţată **(Iacov, 1. 25)**.

Moise povăţuieşte pe iscoadele trimise în Canaan aşa: *"Suiţi-vă din pustiul acesta şi cercetaţi ce pământ este şi ce popor locuieşte în el..."* **(Numeri, 13. 18-21)**. Privirea omului care ascultă de voia lui Dumnezeu este o privire atentă, grijulie, pedagogică. O privire care cercetează ţara, poporul, oraşele, pământul. De aceea şi noi trebue să avem o privire cercetătoare:

- **Cum este ţara pe care o locuieşte?** *"Bună sau rea"*? Dacă nu cumva *"lucruri înspăimântătoare se petrec în ţara aceasta"* **(Ieremia, 5. 30)**, din cauză că *"nu mai este credinţă, nici iubire, nici cunoaştere de Dumnezeu... Pentru aceasta, ţara e în mare jale..."* **(Osea, 4. 2-4)**.

- **Cum este poporul?** *"Tare sau slab, mult la număr sau puţin"*... Dacă nu cumva creştinii din România au ajuns *"ca unii peste care Tu de multă vreme nu mai stăpâneşti"* **(Isaia, 63. 19)**, adică un popor măcinat de racile sociale dezgustătoare şi care piere din lipsă de cunoştinţă, pentrucă *"nu mai cunoaşte pe Domnul"* **(Osea, 4. 6)**.

- **Cum sunt localităţile în care trăim?** *"Cu ziduri sau fără ziduri"*? Dacă au întârzieri morale sau, pur şi simplu, sunt cetăţi *"fără ziduri"*, expuse mascaradei poiitice, afacerismului, vicilor degradării umane. Ceea ce ni se cere din partea lui Dumnezeu este ca privind oraşele, târgurile sau satele în care locuim sau prin care trecem, să le curăţim *"de pietre"*, să intrăm *"pe porţi"*, înălţând *"un steag peste neamuri"*, un ideal superior de viaţă **(Isaia, 62. 10)**.

- **Cum este pământul?** *"Gras sau slab"*? Dacă nu cumva posibilităţile materiale ale semenilor noştri sunt insuficiente şi au nevoie de ajutorul nostru, de preocupările noastre în legătură cu ameliorarea nivelului lor de trai.

Ce reiese din tot ce-am arătat mai sus? Chiar dacă Elihu, vorbind despre dreptatea lui Dumnezeu, exclamă: *"Priveşte cerurile şi îndreaptă într'acolo ochii"* **(Iov, 35. 5)**, noi avem obligaţia să privim şi **în jos**, spre pământ, spre viaţa socială, cu nenumăratele ei necesităţi şi mizerii. A privi *"în jos"* are înţelesul compasiunii, al aderării la arzătoarele - şi, din nefericire, nerezolvatele - probleme ale umanităţii suferinde; al coborîrii în complexitatea angrenajului social.

•

"Ochii tăi să privească drept înainte" **(Pilde, 4. 25)** - aceasta trebue să fie regula obligatorie a privirii convertite, care stabileşte direcţia sa de acţionare. Nu cu ocolişuri, cu răstălmăciri, nu cu şovăieli. Ci drept, cinstit. În toate împrejurările şi faţă de toţi oamenii.

1. Să privim la necazurile aproapelui, la truda lui cotidiană, conform înţelepciunii vechi-testamentare: *"Mi-am îndreptat inima ca să cunosc înţelepciunea şi să pătrund care este mănirea omului pe pământ... Atunci mi-am dat seama, privind lucrarea lui Dumnezeu, că omul nu poate să înţeleagă toate câte se fac sub soare, dar se osteneşte căutându-le..."* **(Ecclesiastul, 8. 16-17)**.

2. Să privim la creştinii superiori nouă, ca să luăm pilda conduitei lor deosebite: El (Ghedeon) le-a zis: *"Să vă uitaţi la mine şi să faceţi ce voi face eu..."* **(Judecători, 7. 17)**.

3. Să privim cu altruism şi la foloasele altora, nu numai la binele nostru **(Filipeni, 2. 4)**.

4. Să privim la realizările noastre, la activitatea şi faptele noastre de fiece zi: *"Apoi, m'am uitat cu luare aminte la toate lucrurile pe care le-au făcut mâinile mele şi la truda cu care m'am trudit ca să le săvârşesc"* **(Ecclesiastul, 2. 11)**. Şi să tragem învăţătura care se impune: *"Atunci m'am uitat şi m'am frământat în inima mea, am privit cu luare aminte şi am tras o învăţătură..."* **(Pilde, 24. 32)**.

Ca **opreliştі ale privirii**, menţionăm:

a) Să nu privim înapoi, sub fascinaţia trecutului; să nu ne refugiem în ceea ce este perimat, învechit, degenerescent, deoarece *"nimeni care pune mâna pe plug şi se uită îndărăt nu este potrivit pentru împărăţia lui Dumnezeu"* **(Luca, 9. 62)**. Mai rău, se poate preface, ca nevasta lui Lot, într'un *"stâlp de sare"*. Devine inert.

b) Să nu ne uităm la înfăţişare, să nu judecăm *"după înfăţişare"*, ci să avem o *"judecată dreaptă"* **(Ioan, 7. 24)**. Privirea noastră trebue să treacă dincolo de înfăţişare, dincolo de suprafaţa lucrurilor, depăşind aparenţa, spre a ne opri la *"omul ascuns al inimii"*, la elementul statornic, de durată, la ceea ce este profund şi specific. Să evităm extravaganţele, **ceea ce izbeşte ochii**, pseudo-miraculosul, cunoscut fiind că *"Împărăţia lui Dumnezeu nu vine în chip văzut"*, ca să izbească privirile **(Luca, 17. 20)**.

c) Să nu privim la lucrurile deşarte, să ne abatem ochii sufletului dela vederea lor. Fiindcă *"omul cel drept îşi astupă urechile când aude fărădelegile"* şi îşi pune *"văl pe ochi ca să nu mai vadă rău"* **(Isaia, 33. 15)**.

•

Cu pleoapele permanent deschise - iată rostul trăirii noastre creştine. Să privim neîncetat *"în sus"*, spre Dumnezeu, şi *"în jos"*, spre complexitatea societăţii din care facem parte; pentru ca această privire **activă** să ne umple de miracole şi uimiri supranaturale.

Necesitatea vederii spirituale este imensă, dat fiind că realizarea noastră lăuntrică nu este posibilă dincolo de barierele luminii divine. Că nu devenim copii ai lui Dumnezeu decât în clipa când, prin credinţă, am căpătat de sus, dela Părintele luminilor, capacitatea optică a unei minţi noi şi-a unei inimi înnoite prin Duhul Sfânt.

ŞI FARISEII AU FOST CĂRTURARI...
(cronică şi delicatese)

Motto:
"Să trăim frumos" (Sergiu Grossu)

Nicolae RĂGAN

Trăim într'o lume a naibii de năzuroasă. Pe de o parte cu oameni de ispravă, cu talente performante, cu aspiraţii de împlinire şi idealuri de credinţă. Pe de alta, cu falşi profeţi, cu ipocriţi de o stupidă aroganţă, cu redutabili filosofi sofişti. La urma urmei, sofistul rasat ştie că prin cuvinte măsluite îţi poţi convinge semenii că albul e negru şi negrul e alb. Treaba lor dacă n'au avut iscusinţa de a-l înţelege pe Platon; că **frumosul** este egal cu sine însuşi nu odată mai frumos şi altădată mai puţin, - nu uneori frumos şi altă dată nu..., ci mereu frumos şi iar frumos. Reflecţia e pertinentă, mai ales când trăieşti momentul politic, pe care noi toţi îl trăim azi.

Bunăoară, avem în vedere că o mare parte din liderii partidelor, fie aflaţi la putere, fie din opoziţie, plătesc tribut vremilor de odinioară, care şi-au pus amprenta disimulării pe consţiinţele precare.

Există fără îndoială şi politicieni dintr'o bucată, sinceri, solidari cu cetăţenii, care ne oferă soluţii şi îndemnuri la solidaritate.

Tematic, se abordează ideea scăpării de sărăcie, creşterea standardului de viaţă, întoarcerea la credinţa strămoşească, progresul naţiunii şi altele. E regretabil însă că mai există conaţionali de frunte, unii cu câte două doctorate, care ne amăgesc, mai bine zis ne dezamăgesc cu sterpe acuze reciproce, în scopuri electorale. O luptă acerbă fără scrupule se duce în cercurile acestora, cu râvna ocupării fotoliilor de senator sau deputat - adevărată mană cerească, pe seama electoratului perplexat. Nae Caţavencu din *"O scrisoare pierdută"* s'ar răsuci în mormânt de ar avea cunoştinţă de strategiile avocăţeilor de azi, experţi în demagogie. Nu degeaba vechii Greci sesizaseră tandemul *"democraţie/demagogie"*. Cetăţeanul normal e buimăcit şi ruşinat de scandalurile de presă sau televiziune în care corifeii politici se aruncă cu voluptate şi aplomb.

Pentrucă fostul primministru Năstase nu e de acord să i se întocmească Preşedintelui Băsescu un presupus proces, în emisiunea TV din 19 Februarie 2005, senatorul Iorgovan apostrofează în văzul lumii în stilul caricatural pesedist: *"Năstase ori face politică, ori s'o lase dracului"*. Desigur, greşeală impardonabilă.

Dar o gafă rămâne o gafă. În altă ordine de idei, deranjaţi de atacurile furibunde ale ziarului *"România Mare"*, cei dela *Academia Caţavencu* au purces la răspunsuri pe măsură. Se înfierează trecutul lui Vadim: Chipurile că împărţea cândva pederastia şi pedofilia cu Eugen Barbu. Că foloseau minore în orgiile lor bahice, şi alte mojicii incalificabile ce pun într'un con de umbră profesiunea de ziarist cu apetenţa bârfei. Proferările suburbane explodează într'un turnir ilar.

Să nu credeţi că Dl. Vadim Tudor şi-a însuşit faimosul raţionament; *"Nu mă lupt cu oameni nedemni de mine"*. Nu! nici pomeneală. A răspuns birjăreşte: *"Băsescu mi-o coace! Zilele acestea voi pleca la Constanţa unde sunt informat că are un copil din flori şi de care nu ştie lumea"*. Apoi: *"La naiba, mă jur pe mormântul părinţilor mei. Ce a fost a fost în tinereţe, şi n'au fost două minore ci doar una, pe când n'aveam obligaţii matrimoniale. Dinescu inventează şi apoi Andrei Pleşu, quasimodo aşa..."* Tremurând de enervare apelează în văzul spectatorilor la soţia răpotatului, fosta actriţă, D-na Barbu, care îl scuză şi-l susţine cu tărie. Cât de jenante sunt aceste jalnice şi penibile schimburi de replici.

Rămâi siderat să constaţi că aceşti oameni de rafinament intelectual, iscusiţi pamfletari, ba chiar poeţi de oarecare anvergură şi rezonanţă (Dinescu se învaţă în şcoli), au slăbiciuni de spadasini ai condeiului dezonorant. A fi cameleon era o virtute acum 20 de ani în urmă, când trebuia să simulezi multe în timpul socialismului ceauşist. Şi asta ca să poţi supravieţui. Dar astăzi, cui prodest? Apropo de poetul Dinescu; apare printre altele pe micile ecrane, cu microfonul în mână, în calitate de reporter şi întreabă o momâie de cârpe înfiptă undeva pe câmp: *"Şi tu intri în... UE?"* Din motive de bună cuviinţă n'am să vă spun calamburu cu consoana H, pusă dezinvolt înainte, care înseamnă pe ruseşte... bănuiţi D-voastră ce...

Bine a definit Patapievici într'o carte a sa, cuvântul românesc de argou - *"băşcălie"*. Stai, te miri şi te minunezi. *"Unde ne sunt visătorii?"*

Omul de pe stradă vede în demnitarul politic sau cultural ceva intangibil. Şi-l doreşte model, da, da **model**, pentrucă el ne reprezintă pe scena lumii. Degeaba eşti tobă de carte şi te prefaci că eşti dintre cei cu frica de Dumnezeu, degeaba ctitoreşti biserici şi dai acatiste, dacă eşti lacom, pervers, abject şi invidios.

Ce pildă să mai dai tineretului, ce model mai reprezinţi pentru restul lumii, când nu conştientizezi că prin modul cum te înfăţişezi, devii ridicol? Omul majorităţii cetăţeneşti îşi doreşte aşa cum se spune în popor - să fii om de omenie, sincer şi creativ.

Poate unii îşi spun: *"Nu cereţi caracter, noi avem talent"*.

Dincolo de orice, descoperim că şi fariseii de odinioară pomeniţi de scripturi, erau cărturari dar l-au crucificat pe Hristos.

O RE-EDITARE DE EXCEPŢIE

În anul 2003 Liberty Bell Publications din Carolina de Sud a retipărit în limba engleză o carte de excepţie. Este vorba de lucrarea lui Corneliu Zelea Codreanu *"Pentru Legionari"*. Este cartea de căpătâi a fiecărui legionar român, a fiecărui naţionalist român şi care, iată, ajunsă la a treia ediţie în limba engleză demonstrează că trezeşte în continuare interes şi pentru cititorii din spaţiul anglosaxon.

Aşa cum suntem informaţi din prima pagină, traducerea s'a efectuat după originalul volum *"Pentru Legionari"* apărut la editura *"Totul Pentru Ţară"*, la Sibiu, în 1936. Istoria tipăririi acestei cărţi o povesteşte pe scurt Horia Sima în a sa *"Istoria Mişcării Legionare"*. Cum (şi) la vremea respectivă funcţiona cenzura în România, şefii organizaţiei dela Sibiu s'au împrietenit cu ofiţerul care răspundea de această activitate şi care aproba pe propria răspundere tipărirea publicaţiilor legionare, fără să anunţe guvernul. În felul acesta, un an mai devreme, tot la Sibiu apăruse şi cartea lui Ion Moţa *"Cranii de lemn"*. De editarea cărţii Căpitanului s'a ocupat Nicolae Pătraşcu cu deosebită discreţie iar apariţia ei la 1 Octombrie 1936 a reprezentat o victorie împotriva cenzurii şi a avut un impact deosebit asupra celor care au citit-o. În revista *Lumea nouă* pe Noembrie-Decembrie 1936, economistul Mihail Manoilescu îi face o frumoasă prezentare.

Prima traducere a cărţii în engleză apare la editura *"Libertatea"* din Madrid în 1979. Traducerea şi Cuvântul înainte sunt semnate de dr. Dimitrie Găzdaru, care îşi argumentează astfel iniţiativa de a vedea apărută cartea şi în spaţiul anglosaxon: *"We hope that this translation will serve as a guide not only to the clear-headed youth of the United States, but also to English-speaking young people all over the world"*. (*Sperăm ca această traducere să devină un ghid nu numai pentru tinerii cu minţi deschise din Statele Unite, dar pentru tineretul vorbitor de engleză din întreaga lume*). Ediţia a doua, în aceeaşi traducere, apare în sfârşit şi în America, în 1990, la Liberty Bell Publications, care iată, a publicat acum şi ediţia a treia. Ceea ce demonstrează, o spun încă o dată, faptul că această carte trezeşte interes şi este cerută. Pentru cei doritori în a o obţine, menţionez adresa editurii: Liberty Bell Publications, POBox 890, York, SC 29745.

Sebastian DORIAN

UNDE SUNT CEI CE NU MAI SUNT?

NICHIFOR CRAINIC

George GEORGESCU

"A fi naţionalist în România, adică a-ţi închina viaţa ridicării neamului şi ţării tale, înseamnă a te aşeza pe un pisc în bătaia tuturor furtunilor urii şi a trăsnetelor răzbunării". Această mărturie a poetului şi gânditorului de orientare creştină Nichifor Crainic făcută cu peste o jumătate de secol în urmă, îşi păstrează actualitatea şi în ziua de azi, când dragostea faţă de neamul românesc supus atâtor vicisitudini de-a lungul istoriei din partea unor cotropitori vremelnici este considerată un act condamnabil. *"Două sentimente am avut, mai presus de toate: credinţa în Dumnezeu şi dragostea de ţara mea"*, îşi mărturiseşte el crezul, ca o justificare a faptelor şi atitudinilor pe care le-a manifestat în perioada plină de incertitudini dinaintea celui de al Doilea Război Mondial, când se prefigura un nou cataclism care avea să schimbe ordinea mondială.

O personalitate de excepţie din perioada interbelică, poet, filosof, titular al Catedrei de Apologetică şi Dogmatică dela Facultatea de Teologie din Bucureşti, fost deputat, fost ministru, membru al Academiei Române, conferenţiar atât în ţară cât şi peste hotare (Berlin, Viena, Weimar, Zagreb, etc.), participant la Congrese internaţionale (Bruxelles, Viena, Avignon, Arles, etc.), decorat cu Ordinul *"Sfântul Alexandru"* de regele Boris al Bulgariei, membru al Uniunii Scriitorilor Români, preşedinte al Radiodifuziunii, publicist, director al prestigioasei reviste *"Gândirea"* din anul 1926 până în anul 1944 când comuniştii au instaurat în ţară domnia nonvalorilor, Nichifor Crainic constituie o piesă deosebit de importantă a patrimoniului spiritual.

Unui om de asemenea valoare nu i s'au iertat însă opţiunile naţionaliste şi faptul că a funcţionat ca ministru al Propagandei în Guvernul Antonescu, fiind considerat criminal de război de către justiţia comunistă care l-a condamnat la muncă silnică pe viaţă. În anii în care scribii din presa aservită noului regim impus în România cu ajutorul tancurilor armatei roşii au dezlănţuit o furibundă campanie împotriva tuturor elitelor şi valorilor naţionale, detractorii lui l-au acuzat că *"a fost fascist care a otrăvit sufletele tineretului"* şi ar fi făcut apologia rasismului în articolele sale, deşi combătuse această teorie de pe poziţia filosofului de orientare naţionalist-ortodoxă.

Cu puţin timp înainte de a părăsi lumea ostilă în care a trăit, anticipând ziua când cercetătorii îi vor reconsidera şi aprecia opera la justa ei valoare, a indicat sursele în care se regăseşte adevărata lui personalitate: *"Cei care vor să ştie cine am fost să mă caute în Revista <Gândirea>, în cursurile dela Facultatea de Teologie, între membrii Academiei Române, în scrierile mele"*.

Nichifor Crainic (Ion Dobre) s'a născut în anul 1899 în judeţul Vlaşca într'un sat de pe râul Neajlovului. A studiat Teologia la Bucureşti şi la Viena funcţionând apoi ca profesor la Facultatea de Teologie din Capitală şi la cea din Chişinău. S'a afirmat de timpuriu în literatura română ca poet şi filosof, conducând una dintre cele mai prestigioase publicaţii din perioada interbelică, revista *"Gândirea"* de orientare naţionalist-ortodoxă, pe care a condus-o aproape trei decenii, primind în anul 1930 premiul naţional pentru poezie. După asasinarea Primului ministru I.G. Duca la 29 Decembrie 1933, Nichifor Crainic este arestat şi depus la Jilava împreună cu generalul Zizi Cantacuzino, Ion Moţa, ing. Clime, fraţii lui Corneliu Codreanu şi alţi 360 de membri al Mişcării Legionare, acuzat că ar face parte dintre autorii morali ai asasinatului. După cum mărturiseşte în memoriile sale, motivul arestării era în realitate un articol deosebit de dur la adresa Elenei Lupescu care dirija viaţa politică împreună cu camarila regală, articol în care menţiona că România este condusă de *"regina Duduia"*.

Transportat noaptea cu duba pentru a i se înscena o încercare de evadare în cursul căreia să poată fi împuşcat, judecat de Consiliul de Război alcătuit din cinci generali, a avut şansa să scape după numai trei luni de detenţie împreună cu ceilalţi acuzaţi din lotul lui. A urmat apoi drept represiune masacrarea câtorva sute de naţionalişti aflaţi în închisori, acţiune despre care Nichifor Crainic scrie în memoriile sale: *"România a trăit sub regele Carol o epocă de cruzime sângeroasă fără pereche în istoria acestei ţări"*.

Reîntors la catedra şi activitatea publicistică, acest prodigios gânditor a colaborat la o mulţime de ziare de atitudine şi reviste literare şi de filosofie ortodoxă, având o putere de muncă ieşită din comun, care se oglindeşte în numărul enorm al publicaţiilor şi articolelor sub care şi-a pus semnătura: *"Revista politică şi Literară"*, *"Logos"*, *"Luceafărul"*, *"Cosânzeana"*, *"Revista Critică"*, *"Neamul Românesc"*, *"Ramuri"*, *"Flacăra"*, *"Dacia"*, *"România Nouă"*, *"Cuget Românesc"*, *"Transilvania"*, *"Sfarmă-Piatră"*, *"Cuvântul"*, *"Spicul"*, *"Buna Vestire"*, *"Lumina Literară"*, *"Solia"*, *"Calendarul"*, *"Căminul nostru"*, *"Drum Drept"*, *"Apărarea Naţională"* şi multe altele. A conferenţiat pe teme literare şi religioase atât în ţară cât şi în străinătate, primind în anul 1940 titlul de *"doctor honoris causa"* al Universităţii din Viena, fiind ales în acea perioadă membru activ al Academiei Române în locul rămas vacant după moartea lui Octavian Goga. Au urmat apoi evenimentele dela 23 August 1944.

După spargerea frontului din Răsărit şi intrarea trupelor armatei roşii în România şi transformarea ţării noastre într'un satelit al Uniunii Sovietice, Nichifor Crainic a fost judecat şi condamnat în anul 1945 la închisoare pe viaţă pentru apartenenţa lui la Guvernul Antonescu, însă a reuşit să se sustragă un timp trăind ascuns la Mănăstirea *"Sâmbăta de Sus"*, sau în casele câtorva preoţi din Transilvania care i-au fost studenţi la cursurile Facultăţii de Teologie din Bucureşti. În această scurtă perioadă de libertate a scris volumul de memorii *"Zile Albe - Zile Negre"*, al cărui manuscris a fost salvat după 45 de ani de căutări prin casele celor care îl adăpostiseră şi care l-au păstrat cu sfinţenie. În anul 1947 Securitatea a reuşit să-l aresteze fiind aruncat în sinistra închisoare dela Aiud, de unde a fost eliberat după şaptesprezece ani datorită decretului de amnistie din 1964, după moartea lui Stalin. A fost ţinut însă sub strictă supraveghere de către organele Securităţii şi a decedat în anul 1972 în urma regimului inuman de detenţie care a decimat o mulţime de elite şi valori ale neamului românesc.

După mărturiile unor supravieţuitori, sinistra închisoare dela Aiud făcea parte din universul concentraţionar de lagăre de muncă şi penitenciare create după model sovietic de regimul comunist din ţara noastră, în care se practica un genocid cu mijloace de tortură inchizitoriale. În această închisoare au decedat între anii 1947-1952 peste 270 deţinuţi politici datorită torturilor şi a lipsei celor mai elementare noţiuni de igienă sau îngrijire medicală a celor care se îmbolnăveau. Genocidul practicat în închisoarea Aiud nu a fost depăşit decât de cel practicat la închisoarea dela Sighet, unde au fost asasinate mari personalităţi ale vieţii cultural-politice din ţara noastră. La Aiud, povesteşte preotul Dumitru Bejan care a trecut pe acolo, *"bătaia deţinuţilor era organizată minuţios, o dată pe săptămână"*. *"Deţinuţii erau aşezaţi pe o masă specială şi bătuţi cu nişte bâte lungi de cauciuc"*. IPS Episcopul Ioan Ploscaru, închis datorită faptului că nu a vrut să-şi renege credinţa strămoşească greco-catolică, dă detalii asupra modului în care erau torturaţi deţinuţii politici. În închisori, scrie el, se practica bătaia la tălpi cu ranga de fier peste încălţăminte, tortură în cursul căreia se dislocau oasele metatarsiene. Uneori deţinuţii, legaţi de mâini şi de picioare de sub care li se introducea un baston, erau ridicaţi şi aşezaţi pe două *"capre"* cu capul în jos şi cu tălpile în sus şi bătuţi până leşinau. Bătaia era reluată apoi până la recunoaşterea falselor învinuiri care li se aduceau. O altă metodă de un sadism bestial folosită de torţionari îl constituia bătaia cu un sac de nisip de 4-5 kilograme greutate, bătaie în urma căreia organele interne ale victimei erau grav lezate şi dislocate, fără a lăsa urme în exterior. Victimele decedau însă la puţin timp după eliberare. În *"Râpa Robilor"* din apropierea închisorii erau aruncaţi în gropi comune cei care mureau în timpul torturilor sau datorită condiţiilor de exterminare din închisoare. În urma străduinţilor depuse de AFDPR, în acel loc se înalţă astăzi un monument din marmură albă pe care sunt înscrise numele celor cunoscuţi care au fost ucişi în sinistra închisoare dela Aiud. Din păcate nu se cunoaşte numele şi numărul exact al tuturor celor care au căzut victimă politicii criminale a regimului comunist.

Gânditorul Nichifor Crainic a trecut la rândul lui prin iliera metodelor de înfometare şi tortură cu ajutorul cărora se frângea rezistenţa fizică şi morală a deţinutului, transformat dintr'o fiinţă umană într'o cârpă lipsită de personalitate. Din fericire el a supravieţuit torturilor datorită robusteţii lui fizice şi psihice de ţăran, dar a fost obligat după eliberare să colaboreze la publicaţia *"Glasul Patriei"* dedicată în special exilului românesc, căruia încercau să i se sugereze *"marile realizări"* ale regimului comunist din ţară. În acea perioadă numele lui a fost folosit abuziv în articole ai căror autori erau scribii în solda noului regim.

Opera reprezentativă a lui Nichifor Crainic se bazează pe conceptul lui teologic asupra ortodoxismului autohton şi al istoriei şi artei şi este alcătuită din Cursuri universitare precum: *"Curs de istoria literaturii bisericeşti"*, *"Curs de teologie mistică"*, *"Curs de mistică germană medievală"*, *"Curs de Apologetică"*, *"Curs de Dogmatică"*, câteva volume de versuri, *"Şesuri Natale"*, *"Darurile Pământului"*, *"Cântecele Patriei"*, *"Zâmbete în lacrimi"*, *"Ţara de peste veac"*, *"Şoim peste prăpastie"*, versuri create în celulele închisorii Aiud, etc. A mai publicat eseuri şi lucrări pe teme etice şi religioase, precum: *"Ortodoxie şi etnocraţie"*, *"Rasă şi religiune"*, *"Sensul frumosului"*, *"Nostalgia Paradisului"*, *"Ortodoxia, concepţia noastră de viaţă"*, *"Icoanele Vremii"*, *"Mărturisire de credinţă"*, *"Puncte cardinale în haos"*, etc. A tradus din limba germană (Eric Maria Rilke), din Rabindranath Tagore (Sadhana, Calea desavârşirii), din Verhaeven *"Belgia însângerată"* etc. Cu puterea cuvântului scris, Nichifor Crainic scrie în lucrarea sa *"Naţionalitatea şi Arta"*: *"Gândul scris, gândul care se ridică din adâncimile sufletului şi explodează în lumina cuvintelor este ţăria spirituală cea mai mare a unui neam"*.

Părintele Dumitru Stăniloaie care a trecut şi el prin închisoarea Aiud, colaborator la revista *"Gândirea"* a lui Nichifor Crainic pe care l-a cunoscut îndeaproape, îi caracterizează astfel personalitatea în anul 1993 într'o convorbire cu un grup de tineri care făceau parte din Liga Tineretului Ortodox din Braşov: *"Crainic unea naţionalul cu moralul. Totdeauna creştinismul adevărat, ideea de naţiune, de neam, nu poate fi decât o idee morală"*. Prin sinistra închisoare dela Aiud au mai trecut şi profesorul universitar Ion Petrovici, decan al Facultăţii de Litere şi Filosofie din Iaşi, academician, fost ministru al Educaţiei Naţionale în Guvernul Antonescu, cel mai cunoscut filosof român de peste hotare, care a zăcut în închisoare douăzeci de ani. De asemeni au cunoscut ororile Aiudului şi poetul Vasile Militaru, Radu Gyr, părintele Alexandru Ghica, prof. Traian Brăileanu ucis în detenţie, Mircea Vulcănescu ucis în detenţie, George M. Cantacuzino, părintele Arsenie Papacioc şi mulţi alţii.

Spre sfârşitul vieţii lui Nichifor Crainic o pace i s'a aşternut în suflet iertându-şi delatorii, torţionarii, cât şi pe cei care l-au trădat şi târât prin închisori. Singurul care nu s'a bucurat de iertarea lui a fost Mihai Antonescu, fostul Prim-ministru, din ordinul căruia fiica sa, studentă în vârstă de 19 ani, a fost exmatriculată din Universitate, închisă la Jilava şi deportată în lagărul dela Tg. Jiu, pe motiv că participase la o manifestare sportivă româno-germană unde tinerii din grupul ei au cântat cântece legionare. Resemnat în faţa implacabilităţii destinului său, Nichifor Crainic a scris în închisoarea dela Aiud *"Rugăciunea din amurg"* în care îşi mărturiseşte sentimentul de împăcare cu toată lumea: *"Mă rog şi pentru viii şi pentru morţii mei. Tot una'mi sunt acuma părtaşii şi duşmanii/ Cu ei deopotrivă mi-am împărţit eu ani/ Şi dragostea şi vrajba le-am împărţit cu ei"*. Cunoscând ororile petrecute în universul concentraţionar din România în care au dispărut atâtea valori ale neamului nostru, el şi-a pus întrebarea, *"Unde sunt cei care nu mai sunt?"* Era o întrebare retorică întrucât trecuse prin închisorile comuniste şi cunoştea răspunsul, aşa cum l-am cunoscut toţi după ce supravieţuitorii gulagului au făcut mărturisiri care dau fiori de groază şi astăzi la aflarea numelui celor exterminaţi precum şi a metodelor folosite de anchetatorii Securităţii în scopul lichidării tuturor celor ce reprezentau un obstacol în calea transformării poporului într'o masă inertă, lipsită de valori şi elite.

Astăzi, după ce perioada interbelică a făcut obiectul unor analize critice şi reconsiderării, se poate spune că dacă opera lui Nichifor Crainic îl proiectează în rândul marilor gânditori ai ortodoxismului, atitudinea lui în politică nu a fost considerată întotdeauna la înălţimea eminentului pedagog distins cu titlul de *"doctor Honoris Causa"* al Universităţii din Viena. A cunoscut şi a colaborat cu cele mai mari personalităţi şi bărbaţi de Stat ai timpului, militari, miniştri, liberali, ţărăniştii sau naţionalişti, care însă l-au decepţionat profund, după cum mărturiseşte în memoriile sale, dar aprecierile lui cu privire la aceste personalităţi s'au dovedit a fi tributare subiectivismului. Raportat la situaţia conjuncturală de atunci, când asupra ţării noastre plana pericolul dispariţiei de pe hartă, tentativele oamenilor politici de a păstra integritatea teritoriului şi fiinţa naţională a neamului par pe deplin justificate, întrucât România se afla la confluenţa intereselor marilor imperii care trasau harta Europei în mod arbitrar. După o detaşare destul de mare în timp, în care au ieşit la suprafaţă toate aranjamentele de culise ale puterilor învingătoare în cel de al Doilea Război Mondial, atât evenimentele cât şi personalităţile care au încercat în extremis să salveze ţara noastră aflată pe marginea prăpastiei, ne apar în alte culori decât cele descrise în volumul lui de amintiri.

NU UITAŢI
REÎNNOIŢI-VĂ
ABONAMENTUL LA
CUVÂNTUL ROMÂNESC

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil și din țară

Împăcare și detașare.

Arhimandritul Veniamin Micle

a 65-a aniversare, mărturii și referințe.

ed. de Pr. Nicolae Moga, Sfânta Mânăstire Bistrița, Eparhia Râmnicului, 2004, 162 p.

Pr.Gh.NAGHI

A văzut de curând lumina tiparului o lucrare dedicată Părintelui Arhimandrit Veniamin Micle dela Mânăstirea Bistrița olteană cu ocazia împlinirii vârstei de 65 de ani lucrare realizată de către unul din foștii săi studenți, cunoscutul condeier, preotul Nicolae Moga.

Volumul acesta nu este doar o simplă înșiruire biobibliografică. Ceva în acest sens a apărut anterior, sub titlul de *Microbiobibliografie* (2001) în editura Mânăstirii Bistrița. Oportunitatea apariției unui asemenea omagiu nu poate să umbrească imaginea de cuvios, retras și smerit monah al autorului! Care nu așteaptă nimic și care - peste toate nedreptățile care i s'au făcut - este de mult împăcat cu o soartă care nu întotdeauna i-a surâs. Situație recunoscută chiar dintre unii care i-au prezentat cărțile la apariție, tot așa cum fericit remarcă autorul ediției de față chiar în titlul asumat. Acest ***Omagiu*** pe lângă că este o practică larg recunoscută în cultura românească și universală, era impetuos necesară în cazul Părintelui Veniamin din mai multe puncte de vedere.

În primul rând opera de o remarcabilă valoare științifică nu este suficient de cunoscută în lumea profană pe cât ar merita chiar dacă cei preocupați le apreciază ca atare. Suntem convinși că în lumea academică pronunțarea numelui Părintelui creează murmur de admirație. În al doilea rând, valoarea cărților sale (teologice) nu este foarte bine cunoscută nici de confrații slujitori - pentru care ar exista o obligativitate morală, dacă nu chiar profesională să le aplice în viața pastorală a propriilor parohii. Am îndrăzni să sugerăm chiar publicarea fragmentară a predicilor Părintelui în nenumăratele buletine parohiale în care abundă, din nefericire, cu mici excepții, doar anunțurile banale. Așa cum observă teologul Radu Preda vorbind de starea deplorabilă a învățământului teologic, (sugerând și căi de îndreptare), atunci când avem (încă) valori de o asemenea factură, ignorarea lor înseamnă o ofensă adusă culturii și strădaniilor de o viață a celui în cauză.

În van construim catedrale și biserici una lângă alta, dacă vom persista în miopia de a nu construi o ***"Biserică a sufletului"*** pentru care este nevoie de un cler binepregătit. Iar la noi abundă un număr nefiresc de mulți preoți într'o singură parohie de o calitate intelectuală suspectă urmare a absolvirii unor școli teologice - și ele nefiresc de multe - de indivizi superficiali pregătiți. Care absolvenți nu au auzit încă nici de autorul în cauză. Și atunci această lucrare este un necesar semnal de alarmă.

Situația se datorează și unei ierarhii de *"conjunctură"* care au urcat în scaunul pe care-l țin cu strășnicie pe criterii ciudate fără să mai aibe loc unul și de merit precum autorul sărbătorit. În România era o absolută nevoie de primenire morală în care Biserica trebuia să fie în frunte!

În final chiar dacă acest Omagiu ar încerca să repare doar o nedreptate care i s'a aplicat unui om lipsit de apărare din cauza modestiei sale necurmate și a atitudinii monahale iertătoare, încă ar fi un lucru extrem de folositor. Prin urmare ne rugăm bunului Părinte să ne ierte de această *"îndrăzneală lumească"* dar asemenea *"talanți"* trebue puși în valoare într'o societate aplecată tot mai mult spre superficialitate și extravaganță și nicidecum pe valoare autentică. De aceea și jurnalistul de mare probitate profesională *Nicolae Boroiu* din Craiova, a lansat un *"strigăt"* despre *surghiunitul* dela Mânăstirea Bistrița și nedreptatea la care este supus. Și atâta timp cât în lumea monahală românească mai sunt asemenea truditori în câmpul culturii autentice, trebue pusă în valoare această *"neodihnă a cărturarului"*, cum bine i-a cuprins viața într'o propoziție *Aneta Bârdașu*. Aportul monahilor la îmbogățirea culturii românești, mai ales în Vâlcea - care a avut mai multe mânăstiri decât cârciumi cum hazliu se exprimă Virgil Ierunca - din ultimii ani, a fost esențială consemnează *Ion Soare* și *Aneta Bârdașu*.

Cartea adună toate referințele, mărturiile, aprecierile, ca și cele de mai sus, legate de opera Părintelui Veniamin concretizate în cărțile și studiile pe care le-a publicat în urma muncii sale de o viață. Concret sunt studiile consacrate Părintelui și recenziile care s'au publicat în diferite reviste din țară și străinătate asupra cărților apărute. Sau cel puțin a celor care au venit la cunoștința editorului. Astfel, este consemnată menționarea sa, în dicționare de mare circulație precum *Dicționarul Enciclopedic* și *Dicționarul teologilor români*, ambele ediții datorate Părintelui Profesor Mircea Păcurariu, membru corespondent al Academiei Române, unele articole dedicate întregii sau părțialei activități a Părintelui Veniamin. Întreaga sa activitate este prezentată de *pr. Gh. Naghi* din USA iar *Petre Petria* din Râmnicu Vâlcea prezintă coordonatele principale ale activității Părintelui de teolog, cercetător și publicist. *Alex Parolea Moga* scoate în evidență modelul oferit de Părintele Veniamin care se afla într'o stare spirituală departe de orgolii și patimă. Eventual, consemnează *Ion Stanciu* din Râmnicu Vâlcea într'un interviu, se poate vorbi doar de starea de *"patimă duhovnicească"*. Era firesc în acest caz ca prof. Costea Marinoiu să-l definească ca *"un harnic truditor pe ogorul culturii române, un neliniștit căutător de comori în trecutul spiritual românesc"*. Alesul său prieten, *Dr. Gheorghe Telea* din Sibiu încearcă să-i insufle curaj pentru a lupta în continuare împotriva celor din Biserică aserviți *"puternicilor zilei"*. Mulțumirea spirituală a Părintelui Veniamin vine și din afara Bisericii, dela redacția ziarului *"Jurnalul de Vâlcea"* care aprecia ca o reușită a redacției cooptarea Părintelui în rândul colaboratorilor.

Sunt cuprinse și recenziile care s'au publicat la cărțile autorului semnate de prof. *Adrian N. Popescu, părintele dr. Simion Radu, părintele prof. Vasile Gordon, părintele Simion Cristea, protos Firmilian Paloșan, părintele Gh. Naghi, Ilie Vulpe, părintele Nicolae Moga, prof. drd. Ion Soare*. În partea finală a volumului se găsesc diplomele și autografele primite de autor de-a lungul timpului.

Nu putem încheia fără a menționa caracterizarea atât de reușită de către *Ion Soare* și *Aneta Bârdașu*, la care ne aliem în totalitate, de pe poziția unui fost student de-al Părintelui Profesor Veniamin: *"de o modestie sublimă, de o bunătate și o smerenie apropiate de sfințenie, cărturarul dela Bistrița face cinste, prin tot ceea ce întreprinde în domeniul vieții monahale și spirituale, nu numai Mânăstirii, ci.... Țării întregi și Bisericii sale"*.

O carte de istorie trăită:

ISTORICUL "DESTINDERII" ȘI ABANDONAREA BASARABIEI 1940

de Dr. Șerban MILCOVEANU și Prof. Victor MACAREVICI

editată de Liga pentru Apărarea Adevărului Istoric și Asociația Foștilor Președinți ai Studențimii Române București, 2004

Andrei-Iustin HOSSU

Filosoful Nae Ionescu avea dreptate când afirma paradoxul: *"Cărțile mari sunt mici"*, adică restrânse ca volum de pagini. Nae Ionescu se referea la marele îndreptar de învățătură creștină ***Cărticica Șefului de Cuib*** de Corneliu Zelea Codreanu, operă de supremă spiritualitate, pe care o compara cu ***Exercițiile spirituale*** ale Sfântului Ignacio de Loyola, creatorul Ordinului Iezuiților în 1540.

Respectând proporțiile, cartea avându-i coautori pe Dr. Șerban Milcoveanu și Prof. Victor Macarevici (100 pagini format mediu) este instructivă și educativ-formativă de conștiință istorică și națională în cel mai înalt grad. De ce? Fiindcă este luminată de gândul curat al dezvăluirii și rostirii Adevărului Istoric integral, până în ultimele sale consecințe.

Menționez pentru cititori că Dl. Dr. Șerban Milcoveanu are 94 de ani (a împlinit nestoriana vârstă de 93 de ani la 23 Decembrie 2004), este o somitate medicală și o personalitate intelectuală de frunte a României, care și acum, la verdea sa senectute, ca strălucit medic internist, acordă consultații medicale bolnavilor la domiciliu (are 5000 de pacienți în București), și are puterea cerebrală să-și elaboreze în continuare cărțile sale de gândire istorică, politică și militară (are structură de militar, ca vrednic boier oltean ce este, descendent din comandanți de oști dela Mihai Viteazul până la unchiul său Generalul Aurel Aldea, și înrudit cu familia domnitoare a Cantacuzinești, cu Principele Alexandru Cantacuzino).

Cartea luminează Adevărul Istoric asupra a trei evenimente politice și istorice: 1) Unirea Basarabiei cu România la 27 Martie 1918; 2) istoricul *"destinderii"* între dictatura carlistă și Mișcarea Legionară din primăvara 1940; 3) abandonarea Basarabiei la 27 Iunie 1940 de către trădătorul și criminalul rege Carol al II-lea.

În succinta mea recenzie, mă opresc exclusiv la situația de viață cea mai emoționantă din carte, relatată de Dl. Dr. Șerban Milcoveanu în interviul acordat D-lui Nicador-Florea Zelea Codreanu. Dl. Dr. Șerban Milcoveanu, Președintele Uniunii Naționale a Studențimii Creștine Române între 1936-1940, și-a făcut serviciul militar în Martie-Aprilie 1938 în Basarabia, la Chișinău. Atunci, a avut privilegiul rar de a afla secretele Unirii Basarabiei cu România dela fiica lui Alecu Russo, D-na Alexandrina Russo. Citez integral aceste pagini de o frumusețe umană și semnificație istorică și națională fără egal:

"Secretul Basarabiei (nota dela subsolul paginii 20: Vezi Ion Păscăluță.)

Deodată, brusc, la 27 Martie 1918, fără să știe Bucureștiul și Iașul, s'a întrunit sfatul Țării și, din proprie inițiativă, a pus la vot Unirea Basarabiei cu România. Rezultatul: 86 pentru unire, 3 contra, 36 abțineri și 13 absenți.

Ce i-a determinat pe domnii basarabeni să nu voteze unirea atâta timp și să voteze acum, nesolicitat:

În armata rusă țaristă (devenită armata rusă sovietică) se găseau 100.000 de recruți din Basarabia, răspândiți dela Marea Baltică până la Oceanul Pacific. Dacă Basarabia voia unirea cu România, aceștia toți erau făcuți prizonieri, iar în Rusia nu se știe niciodată soarta prizonierilor, putând fi egală cu moartea; de aceea Sfatul Țării a conceput în secret să-i aducă întâi pe acești 100.000 de tineri la Chișinău și abia pe urmă să voteze.

Pentru aceasta s'a format o delegație secretă din trei oameni condusă de deputatul Ion Păscăluță, care a plecat la Moscova să-i ceară lui Lenin să aducă pe toți copiii Basarabiei sub pretextul de a forma corpul de armată al Basarabiei, ca să o apere.

Directorul de cabinet al lui Lenin, când a auzit că sunt din Basarabia, i-a dat afară, motivând că Lenin avea treburi mai importante de rezolvat.

Stăteau pe sală, necăjiți, fără soluție, gândindu-se, când au văzut un ofițer sovietic intrând într'o cameră, după care au auzit strigătul: <Să trăiești, frate!> (pe românește). *Și-au închipuit că în dosul acelei uși se afla un Român și, după ce a plecat acel ofițer, au bătut la ușa și au intrat.*

Camera aceea cuprindea toate aparatele de transmisie ale Guvernului Lenin și ale Ministerului de război Trotki.

Un locotenent-inginer servea toate aceste aparate.

S'au recomandat și au aflat că și locotenentul sovietic era Basarabean. Apoi locotenentul i-a întrebat ce vor, iar ei i-au spus că solicitaseră audiență la Lenin ca să facă un corp de armată al Basarabiei și că fuseseră dați afară.

Locotenentul acesta le-a răspuns cam așa:

- <Odată cu revoluția se deșteaptă toată lumea, afară de voi, cei dela Chișinău! Cum vă puteți închipui că vă aprobă Lenin această cerere? Dacă voi ajungeați la el și-i spuneați ce mi-ați spus mie, mă uitam pe fereastră la voi, împușcați la zidul acela.>

- <Deci nu se poate.>

- <N'am spus că nu se poate, dar ce ați făcut voi e prost. O să facem noi împreună un ordin al lui Lenin și îl trimit eu.>

La începutul lui Decembrie 1917 acest ofițer a transmis la toată armata rusă ordinul ca toți soldații, ofițerii și subofițerii născuți pe teritoriul Basarabiei să primească o foaie de drum cu destinația Chișinău, unde să formeze corpul de armată pentru apărarea Basarabiei împotriva dușmanului din Vest (a României).

Votul pentru unire s'a amânat până când soldații, subofițerii și ofițerii basarabeni aflați în Rusia au ajuns în Basarabia. Interesantă este atitudinea lui Ion Inculeț în privința Unirii. Student la Moscova, este trimis de Lenin la Chișinău pentru a apăra interesele din Rusia. Adversar declarat al Unirii, la un moment dat se pronunță pentru Unire. Devine președintele Sfatului Țării care a votat Unirea.

Această schimbare de atitudine este explicată la Ședința Blocului Moldovenesc din 26 Martie. Iată declarația:

- Domnilor, mă știți că eu totdeauna am fost rezervat în ce privește problema națională. Acum, D-lor, iată ce s'a întâmplat. Am fost cu Dl. Ciugureanu la Iași, acolo am căutat ca totdeauna a mă sfătui cu reprezentantul Franței, Saint-Aulaire, și am întrebat despre situație. Dl. ambasador mi-a spus că dacă noi n'om face Unirea, totuna, ne va înghiți cineva și pe urmă noi suntem Moldoveni, aceiași Români, tot cu România ne-a fi mai bine. Mărturisesc că la început am fost nedumerit, dar acum cred și eu, D-lor, că trebue să facem Unirea cu România, - și susține necesitatea condițiunilor.

Continuare în pag. 13

"JURNALUL DELA SNAGOV"
al lui Imre Nagy

"Jurnalul dela Snagov" al fostului Premier ungar Imre Nagy poate deveni public, poate fi studiat şi cercetat, după ce se va face şi un studiu critic şi ştiinţific necesar. Jurnalul conţine însemnările făcute de Imre Nagy în timpul detenţiei sale dela Snagov, după înăbuşirea revoluţiei din 1956. Documentele au fost înmânate în urmă cu doi ani de fostul Premier român Adrian Năstase omologului său ungar Peter Medgyessy. Una din copiile renumitului *"Jurnal dela Snagov"*, mai exact colecţia de note şi comentarii făcute de Imre Nagy, a fost prezentată zilele trecute şi ziariştilor.

Mulţimea de documente care au fost predate, în anul 2002, *"ca gest de prietenie"* de către Premierul român de atunci, Adrian Năstase, fostului Premier ungar Peter Medgyessy, cu prilejul vizitei oficiale la Budapesta, au reprezentat prima tranşă din cele 50 de dosare care cuprind întregul pachet de însemnări şi de documente secrete ale lui Imre Nagy.

Potrivit părerilor unanime ale istoricilor, respectivele însemnări au fost considerate la vremea respectivă, de către cei aflaţi atunci la putere, drept dovada evidentă a unui complot internaţional, din care ar fi făcut parte conducători de partid şi de state *"socialiste"*, dela Moscova, Beijing, Bucureşti, Belgrad şi din altele. În centrul atenţiei s'a aflat grupul de revoluţionari din Ungaria, care au condus revoluţia ungară din 1956, grup deportat în mare secret în localitatea Snagov din România, personalităţi înfierate de către conducerea dela Moscova drept *"complotişti"*.

Aşa-numita *Carte Albă* întocmită de către Guvernul Kadar, care cuprindea întregul material de acuzare al procesului intentat lui Imre Nagy şi tovarăşilor săi, i-a numit pe aceştia drept *"complotişti"*. Unii dintre ei, Geza Losonczi şi Jozsef Szilagyi, au fost omoriţi încă înaintea începerii procesului. Alţii, Ferenc Donath, Miklos Gimes, Pal Maleter şi ceilalţi membri ai guvernului înfiinţat în mod legal în 1956 au fost judecaţi şi condamnaţi împreună cu Premierul Imre Nagy. Documentele secrete reprezentau *"dovezile demascatoare"* pentru condamnările dramatice din procesul intentat împotriva acuzaţilor. Ziariştii au avut prilejul acum să vadă copiile acestor documente. Ele au fost prezentate în cadrul unor reuniuni informale, care au fost organizate de un institut de cercetare special al Academiei, în Casa Imre Nagy dela Budapesta. La reuniunea informală au fost prezenţi istorici, arhivari, cercetători, dar şi câţiva descendenţi ai *"grupului de complotişti"*, ba chiar şi câţiva veterani ai revoluţiei ungare din 1956.

Cea mai mare parte a documentelor din dosarul înmânat de fostul Premier român Adrian Năstase a sosit în Ungaria în anul 2003. Jozsef Sipos, directorul Casei Imre Nagy - care a studiat chiar şi primele documente aduse la Budapesta, încă dela începutul activităţii de cercetare - a declarat ziarului ungar *Nepszava* că acuzatorii grupului Imre Nagy au folosit în timpul procesului documentele adunate dela Snagov, prezentându-le ca dovezi *"acuzatoare"* pentru fundamentarea sentinţei, cu scopul de a dovedi existenţa unei concepţii de complot. Numai că modul în care au fost strânse acele documente a fost inacceptabil din punctul de vedere al dreptului internaţional. Jozsef Sipos a reamintit că Imre Nagy a protestat împotriva încălcării drepturilor sale individuale şi a pretins să i se dea înapoi notele şi comentariile ce i-au fost confiscate.

Jozsef Sipos a mai arătat că, după răsturnarea lui Ceauşescu, un istoric maghiar care trăieşte la Bucureşti, Andrea Varga, a reuşit să cumpere documente care înainte au fost considerate ultrasecrete, dar care, după evenimentele din 1989, au fost tratate cu mai puţină rigurozitate. Aceste documente au fost cumpărate şi de unele arhive ungare iar, prin intermedierea lui Andrea Varga, au fost publicate unele fragmente de interes general de către ziarele ungare, la sfârşitul anilor 1990. Din acele materiale a reieşit că, în timpul plimbărilor obligatorii şi strict supravegheate ale soţilor Nagy (dar şi ale celorlalte persoane deportate la Snagov), oamenii de serviciu şi personalul de pază, angajaţi de către Securitate, au făcut copii ale notelor şi însemnărilor fostului Prim-ministru ungar. Camerele unde locuia Imre

Imre Nagy

Nagy împreună cu soţia, dar şi celelalte locuri unde membrii deportaţi ai guvernului aveau acces, au fost împânzite cu microfoane, pentru ascultarea şi înregistrarea discuţiilor particulare ale acestora. Iar după un timp, deportaţii care circulau prin localitate, în afara locului unde li s'au fixat locuinţele, au fost fotografiaţi fără jenă. Acest material, pregătit cu multă minuţiozitate, a fost prezentat în cadrul procesului, cu scopul de a dovedi existenţa actului de *"trădare planificată"* a mişcării muncitoreşti internaţionale. La procesul cu uşile închise, Imre Nagy şi tovarăşii săi au încercat în mod direct sau indirect să dezmintă teoria unui complot contrarevoluţionar.

Materialul care a fost studiat până acum pare să dovedească faptul că procesul lui Imre Nagy a fost organizat de KGB-ul sovietic împreună cu *"filialele sale"* din alte ţări, fiind cel mai important proces de acest gen intentat împotriva unor comunişti şi socialişti. De asemenea, s'a constatat că, din punctul de vedere al dreptului internaţional, aceste acţiuni au reprezentat un amestec în politica internă a unor state suverane.

Caracterul internaţional al procesului Imre Nagy a fost ilustrat la o reuniune ce a avut loc săptămâna trecută, unde istoricul Magdolna Barath a ţinut o scurtă expunere pe această temă. Printre altele, D-na Magdolna Barath a arătat că în materialul documentar - extrem de vast şi foarte greu de descifrat - a fost găsită şi traducerea în limba rusă a unor note, însemnări şi comentarii ale lui Imre Nagy. Acest fapt dovedeşte că însemnările personale ale lui Imre Nagy au fost transmise de KGB mai departe, direct la Kremlin. Apoi, în urma *"unor sfaturi prieteneşti"*, prin intermediul lui Iuri Andropov, care la vremea respectivă era ambasadorul URSS la Budapesta, şi care a devenit mai târziu secretar general al PCUS, au fost trimise înapoi în Ungaria, mai exact pe adresa *"Guvernului Muncitoresc-ţărănesc"* şi personal lui Kadar, secretarul general al partidului. Acum se ştie deja că aceste *"sfaturi bune"*, care au fost adresate personal lui Janos Kadar şi Premierului de atunci Ferenc Munnich, au fost evocate intens în timpul procesul împotriva lui Imre Nagy şi al tovarăşilor săi, fiind decisive pentru soarta acuzaţilor.

Al cui este jurnalul?

În Ungaria a început deja o dispută în legătură cu studierea documentelor lui Nagy - cine, cum şi în ce calitate poate cerceta aceste documente. Caracterul public al documentelor respective trebue să meargă mână în mână cu protecţia drepturilor personale ale omului. În cadrul reuniunii care a avut loc la Casa Imre Nagy, D-na Maria Vasarhelyi, într'o luare de cuvânt plină de patimă, a pretins dreptul la corespondenţa şi la documentele cu caracter personal ale tatălui ei defunct, Miklos Vasarhelyi, care a fost acuzatul numărul 9 în cadrul procesului, condamnat la ani lungi de detenţie. În plus, sunt numeroşi cei care şi-au manifestat îngrijorarea din cauză că este exagerat de mare numărul permiselor pentru cercetări ştiinţifice, eliberate cu mult prea mare *"libertate"*. Există temerea că, în acest fel, documentele, care deocamdată nu au fost autentificate în totalitate, ar putea ajunge pe mâna unor neaveniţi.

Directorul general al Arhivei Naţionale, Lajos Gecsenyi, a promis că materialele cu caracter personal, fotografiile şi înregistrările cu caracter personal vor fi tratate, mânuite şi păstrate cu deosebit de mare grijă şi precauţie. În acelaşi timp, el nu a pus la îndoială faptul că scrisorile, actele şi documentele cu caracter personal, mai devreme sau mai târziu, trebue să ajungă în posesia membrilor familiei.

Conform informaţiilor existente, descendenţii şi rudele politicienilor revoluţionari unguri deportaţi la Snagov au depus cereri pentru a primi ei documentele cu caracter personal găsite în dosare. Directorul general al Arhivei Naţionale a subliniat că dosarul predat de fostul Premier român Adrian Năstase este, în principiu, un bun al poporului ungar, al vieţii publice ungare.

RICHARD LINDER LA MUZEUL VIEŢII ROMANTICE DIN PARIS

"Sărutul", 1969
acuarelă pe hârtie, colecţie particulară

"Eu nu aparţin nici unei mişcări, nici artei pop nici alteia". Astfel Richard Lindner (1901-1978) îşi califică stilul său atipic. *"Pentru a reda drama umană mai interesantă înglobez alte fiinţe... Remarc cum lumea canină seamănă cu societatea umană. Oamenilor le este frică să nu-şi piardă jobul şi fac tot ce pot să fie pe placul patronului"*.

Născut în Germania, la Hambourg, Richard Lindner se va stabili la Paris între anii 1933-1941 şi apoi va pleca la New York fascinat de Statele Unite, a doua sa ţară adoptivă unde în 1950 decide să se consacre picturii.

"Cea mai mare aventură a mea este New York. Femeile sunt foarte importante pentru mine, aceasta nu s'a schimbat. Doar eu sunt altul. Bărbaţii sunt pentru mine ceva patetic pentrucă femeile sunt mai puternice. Aşa a fost mereu."

Această imagine a unei femei dominatoare, încorsetată, se regăseşte de-a lungul întregii sale opere. La aceasta se adaugă o utilizare vie şi instinctivă a culorii, care scoate la lumină interesul pictorului pentru lumea circului. Totul se găseşte în fantezia picturală a lui Lindner. Corpul feminin abia dezvăluit, artistul oferă o imagine senzuală a artei sale dar mereu de manieră foarte castă. Şocantă şi fascinantă, aşa se caracterizează opera lui Lindner.

Pictura lui sublimează fètişismul, conferă poezie la ceea ce devine un ritual al abordării amoroase. Corpurile se întâlnesc, se observă o muncă extrem de precisă, elaborată, permiţând intuirea unui artist foarte atent la detalii şi la pregătirea tablourilor sale, cum demonstrează această expoziţie - dela Le musée de la Vie romantique, deschisă sub genericul *"Adults Only"* (Numai pentru adulţi) - a ultimei sale opere neterminate pe ale cărei margini descoperim lipite desenele pregătitoare.

Ilie MIHALCEA

ISTORICUL "DESTINDERII" ŞI ABANDONAREA BASARABIEI 1940

Urmare din pag.12

A doua zi Sfatul Ţării a votat Unirea, de fapt reunirea, pentrucă Basarabia istoric făcea parte integrantă din Moldova.

Apoi Ion Inculeţ a venit la Bucureşti ca ministru al Basarabiei în Guvernul Brătianu şi în Guvernul Averescu; a fost apoi ministru de Interne, a fost ales şi membru al Academiei (prelegerea lui la Academie era despre timp şi spaţiu).

Nu s'a spus cine era locotenentul acela care l-a semnat pe Lenin pentrucă se presupunea că locotenentul acela era încă în viaţă şi, dacă ar fi aflat bolşevicii, l-ar fi suprimat.

- Vă mulţumim, D-le doctor. Vă adresez o singură întrebare: acum ne puteţi spune cine era?

După 1989 am ţinut o conferinţă la Asociaţia Juriştilor şi am relatat exact ce v'am relatat şi D-voastră acum. Vorbind de acest locotenet inginer român, lumea din sală a început să strige: <Cine este? Spuneţi cine este?>

Le-am răspuns, aşa cum vă spun şi D-voastră: <Ei bine, cred că acel locotenent era sufletul lui Ştefan cel Mare reîncarnat...>

Cartea venerabililor Români patrioţi şi naţionalişti, Dr. Şerban Milcoveanu şi Prof. Victor Macarevici este o adevărată carte de învăţătură românească, pentru toţi Românii din Ţară şi dinafara Ţării, pentru a-i deştepta din *"somnul cel de moarte"* în care i-a adus satanicul bolşevism asiatic al Rusiei!

Andrei-Iustin HOSSU

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI "CUVÂNTUL ROMÂNESC"

CALEIDOSCOP

MICHAEL HOWARD,
URMAŞUL UNOR IMIGRANŢI ILEGALI

Liderul Partidului Conservator din Marea Britanie a recunoscut recent că bunicul său s'a stabilit ilegal în Marea Britanie după ce a părăsit România, în 1930.

Declanşate de ancheta unui jurnalist independent, dezvăluirile politicianului britanic de origine română au făcut valuri în presa britanică.

"Ciudatul caz al lui Michael Howard, minciuna tatălui său şi un truc murdar, zădărnicite", titrează *The Independent*, în timp ce *The Scotsman*, *The Telegraph* şi *Sunday Herald* se întreabă cum se împacă politica anti-imigraţionistă severă propusă de Howard cu provenienţa dintr'o familie de imigranţi ilegali.

Potrivit cotidianului *The Scotsman*, tatăl lui Howard, Bernard Hecht, ar fi falsificat informaţiile despre părinţii săi, în 1947, când a depus cerere pentru obţinerea cetăţeniei britanice.

Bunica lui Howard a murit în lagărul de concentrare dela Auschwitz, însă bunicul său a imigrat din România împreună cu restul familiei, stabilindu-se la Londra, la începutul anilor 1930.

Cu toate acestea, Bernard Hecht a declarat autorităţilor că ambii săi părinţi au decedat înainte de plecarea din România.

"M'am gândit ce motiv a avut tatăl meu să ascundă adevărul autorităţilor şi cred că singura explicaţie este aceea că bunicul meu a intrat ilegal în Marea Britanie", a declarat Michael Howard.

Liderul conservator a decis să vorbească deschis despre familia sa după ce jurnalistul de investigaţie Michael Crick a făcut cercetări despre originile politicianului, în vederea unei biografii care va fi publicată înainte de alegeri.

Howard a verificat rezultatele anchetei lui Crick cu informaţiile dela Arhivele Naţionale Britanice, ajungând la concluzii similare.

"Am fost surprins de ce am aflat. Tatăl meu a comis o ilegalitate. Nu îl condamn, dar nici nu mă simt jenat, deoarece, personal, nu am făcut nimic rău", a declarat Howard.

Opinia publică britanică a speculat pe marginea faptului că, în ciuda originilor sale, Howard este reprezentantul unui partid cu o politică anti-imigraţionistă severă.

"Poate acum, în lumina acestor descoperiri, Michael Howard va manifesta mai multă compasiune pentru azilanţi şi refugiaţi", a declarat Maeve Sherlock, director executiv în Consiliul Britanic pentru Refugiaţi.

Howard intenţionează să limiteze accesul imigranţilor în Marea Britanie, prin implementarea unui sistem mai sever de selecţie, noua politică anti-imigraţie fiind unul din punctele forte ale platformei-program a Partidului Conservator, înaintea alegerilor.

Se pare că, dacă sistemul lui Howard ar fi funcţionat în 1930, nici chiar bunicul său nu ar fi putut obţine statutul de refugiat în Marea Britanie.

Deşi, la vremea respectivă, nazismul era în ascensiune în Europa, familia lui Howard a emigrat în Anglia din raţiuni economice.

"Nu ştiu dacă bunicul meu ar fi întrunit suficiente condiţii pentru a putea emigra legal în Marea Britanie. Încă mai lucrăm la sistemul de acordare a punctelor pentru azilanţi", a mai declarat Howard.

LORDUL ROTHERMERE, SAU CINE L-A ÎNDEMNAT PE HITLER SĂ INVADEZE ROMÂNIA

Proprietarul publicaţiei *Daily Mail* l-a felicitat pe Adolf Hitler pentru anexarea Cehoslovaciei şi l-a sfătuit să capitalizeze *"triumful"* cu un marş în România, se arată într'o serie de documente noi, prezentate de Neil Tweedie şi Peter Day în *Daily Telegraph*.

Primul lord Rothermere - străbunicul actualului deţinător al publicaţiei *Daily Mail* - a făcut aceste declaraţii într'o scrisoare interceptată de serviciile de securitate în timpul unei percheziţii asupra unui agent german suspect. Dar MI6, serviciul britanic de informaţii externe, a renunţat la luarea vreunei măsuri împotriva baronului de presă, a cărui simpatie pentru Oswald Mosley's Blackshirts era deja bine cunoscută.

Sprijinul aparent al lui Rothermere faţă de cauza nazistă spre sfârşitul anului 1939 a ieşit la iveală în timpul unei investigaţii asupra activităţilor prinţesei Stephanie von Hohenlohe, fiica unui stomatolog vienez cu origini evreieşti, care s'a căsătorit în cercurile aristocratice ale imperiului Austro-Ungar, divorţând şi continuând să se învârtă în cercuri exclusive ale societăţii dela Londra.

Relaţiile ei au stârnit admiraţia lui Hitler, Himmler şi Von Ribbentrop, ambasadorul german la Londra la acea vreme. În 1933, anul în care Hitler a obţinut puterea, MI6 a circulat un raport prin care se arăta că serviciile secrete franceze au descoperit documente în apartamentul din Paris al prinţesei prin care aceasta primise ordine să îl convingă pe Rothermere să militeze pentru retrocedarea către Germania a unui teritoriu cedat Poloniei la sfârşitul Primului Război Mondial. Ea urma să primească suma de 300.000 de lire sterline - echivalentul a 13 milioane de lire sterline în zilele noastre - în cazul în care va reuşi acest lucru.

Rothermere, între timp, o plătea pe prinţesă cu suma de 5.000 de lire sterline pe an - echivalentul a 200.000 de lire de astăzi - pentru a juca rolul de emisar al său în Europa.

Până în 1938, serviciul britanic de informaţii externe MI6 devenise îngrijorat în legătură cu activităţile prinţesei. Într'un raport se arăta că *"este frecvent solicitată de Fuhrer care îi apreciază inteligenţa şi sfaturile bune. Este probabil singura femeie care poate exercita vreo influenţă asupra lui"*, se arată în articolul din *Daily Telegraph*.

Dar atunci ea şi cu Rothermere au eşuat. El i-a tăiat onorariul iar în Decembrie 1938 ea l-a dat în judecată pentru neîndeplinirea contractului. În Martie 1939 un ofiţer de control paşapoarte MI6 din staţia Victoria l-a interceptat pe avocatul ungur al prinţesei, Erno Wittman.

Acesta avea asupra sa corespondenţă în legătură cu acest caz, inclusiv o scrisoare dela Rothermere către Guvernul german în care se specifica faptul că Berlinul i-a încredinţat cazul avocatului pentru a o ajuta pe prinţesă. Ofiţerul a scris: *"acest lucru a fost surprinzător; se pare că erau copii ale documentelor şi scrisorilor între lordul Rothermere, prinţesa Stephanie, Herr Hitler şi alţii. În principal, scrisorile se refereau la o posibilă restaurare a tronului în Ungaria punând într'o lumină bună caracterul şi activităţile prinţesei"*.

"S'a decis crearea oportunităţii de a cerceta corespondenţa de către MI6".

Detalii în legătură cu corespondenţa dela Rothermere au circulat în cadrul serviciului de securitate britanic. Aceasta includea *"o scrisoare indiscretă a Fuhrerului către aceasta prin care îl felicita pentru pătrunderea în Praga"* - Hitler avea trimise trupe în Capitala cehă încă dela începutul anului 1939 când a încălcat înţelegerea dela München încheiată cu un an în urmă. Scrisoarea îi sugera lui Hitler să îşi urmeze lovitura cu o invazie a Romaniei.

La trei săptămâni după ce Marea Britanie a declarat război Germaniei, avocaţii baronului de presă au încercat să stopeze acţiunea în mod legal. Ei au informat Ministerul britanic de Interne că acţiunea prinţesei nu a fost în interesul naţional. Ministerul a refuzat să îşi ofere sprijinul în acest sens, iar cazul a fost înaintat Curţii în Noembrie 1939, dar a fost respins fără a se dezvălui conţinutul compromiţător. Prinţesa a plecat în America, unde a fost într'un târziu arestată fiind acuzată de încălcarea condiţiilor de viză.

ROMÂNII PRINTRE CEI MAI NEFERICIŢI PĂMÂNTENI

Un nou studiu sociologic plasează Românii printre cei mai nefericiţi locuitori ai planetei.

Conform rezultatelor raportului efectuat de World Values Survey în 50 de state ale lumii, doar 6% dintre Români se consideră fericiţi.

Acelaşi procent de fericire îl au şi Ruşii, mai nefericiţi fiind Ucrainenii (5%), Moldovenii, Lituanienii, Estonienii şi Slovacii (4%), precum şi Letonii (3%).

La polul opus, al celor mai fericiţi pământeni, se află Venezuelenii - 55%, Nigerienii - 45%, Irlandezii - 42%, Olandezii şi Filipinezii - 40%, Australienii, Americanii şi Turcii - 39% şi Elveţienii - 38%.

Cercetătorii dela World Values Survey, care monitorizează periodic astfel de evoluţii în plan socio-cultural, au ajuns la concluzia că *"dorinţa de acumulare a bunurilor materiale este principalul duşman al fericirii"*.

Aceştia mai spun că *"nivelul fericirii"* a rămas, în statele industrializate, acelaşi ca în perioada postbelică, deşi veniturile populaţiei au crescut considerabil.

Singura excepţie ar fi în cazul locuitorilor Danemarcei, unde, în ultimele trei decenii, oamenii au devenit tot mai mulţumiţi de viaţa pe care o au.

PAUL NEWMAN MAI FACE UN FILM ŞI SE RETRAGE

Legenda hollywoodiană Paul Newman, în vârstă de 80 de ani, a anunţat că intenţionează să se retragă după ce va realiza încă un film, în care doreşte să joace împreună cu Robert Redford, transmite *BBC* online.

Newman, care a fost nominalizat la Premiile Oscar de zece ori de-a lungul carierei sale, a declarat că va renunţa şi la actorie şi la practicarea curselor de maşini pasiunea sa de o viaţă. El a spus însă că înainte de a se retrage vrea să facă un ultim film, care ar putea fi o reîntâlnire pe ecran cu Robert Redford, cu care a jucat în *"Butch Cassidy and the Sundance Kid"*.

"De 20 de ani căutăm un film în care să jucăm împreună, iar acum căutăm şi mai cu spor. Sper că va apărea ceva", a declarat Newman.

G. PALTROW DEPENDENTĂ DE APARATUL INVENTAT DE UN ROMÂN

Celebra actriţă americană Gwyneth Paltrow este una dintre ultimele vedete dela Hollywood care descoperă efectele miraculoase ale unui aparat de gimnastică inventat de un Român.

Gwyneth spune că s'a hotărît să încerce Gyrontonic-ul după ce a văzut ce a făcut acest aparat pentru prietena sa Madonna.

Cu ajutorul unui sistem de scripeţi, aparatul Gyrontonic impune corpului uman anumite mişcări de întindere şi răsucire care îi intensifică dinamismul şi îi măresc flexibilitatea.

Aparatul a fost inventat de timişoreanul stabilit în SUA, Iuliu Horvath, fost balerin în anii '70. În proiectarea acestuia, Românul a folosit tehnici preluate din yoga, balet, gimnastică, înot şi t'ai chi (arta chinezească a mişcării).

Gyrotonic Expansion System costă în jur de 5.000 de euro şi este folosit de numeroase vedete feminine pentru a-şi recăpăta formele după naştere, cum este cazul englezoaicei Julia Carling.

O ROMÂNCĂ L-A IDENTIFICAT PE UNUL DIN TERORIŞTII DELA MADRID

La aproape un an dela producerea atentatului sângeros produs în data de 11 Martie la Madrid, soldat cu peste 200 de morţi şi 1.500 de răniţi, anchetatorii spanioli încă îi mai caută pe unii dintre cei care au pus la cale masacrul.

Organizaţia teroristă considerată responsabilă pentru ceea ce a fost numit *"cel mai fioros atentat din istoria modernă a Europei"* este *"Grupul Combatant al Islamiştilor Marocani"*.

Deşi au fost reţinuţi şi audiaţi sute de suspecţi, unii fiind deja condamnaţi, mai sunt încă întrebări fundamentale la care autorităţile nu au găsit un răspuns, cum ar fi aceea dacă organizatorii atentatului au urmat ordinele directe ale teroriştilor Al Qaida.

Cert este că la prinderea unuia dintre teroriştii sirianul Basel Ghalyoun, în vârstă de 25 de ani, a contribuit în mare parte şi o Românca. În ziua de 11 Martie, aceasta s'a urcat într'unul dintre trenurile groazei cu intenţia de a ajunge în gara Atocha. Ea se afla pe scaun alături de o altă Românca când lângă ele s'a aşezat un tânăr ce purta un rucsac voluminos. Românca au început să flirteze cu tânărul necunoscut, *"făcând schimb de zâmbete"*.

După câteva minute, acesta a coborît lăsându-şi bagajul în tren. Femeile l-au strigat să se întoarcă însă acesta a dispărut printre călători.

Câteva minute mai târziu, o primă explozie s'a produs într'un alt vagon, urmată de încă o deflagraţie.

Încărcătura a fost însă detonată şi una dintre Românca a fost ucisă pe loc iar cealaltă a fost rănită.

Câteva zile mai târziu, poliţia i-a arătat Românca fotografii ale suspecţilor, aceasta identificându-l imediat pe imigrantul sirian care se află deja în detenţie.

"L-a recunoscut imediat. A spus că nu-i va uita toată viaţa chipul şi zâmbetul", a declarat unul dintre investigatori.

SITUAŢIILE CONFLICTUALE DINTRE ROMÂNIA ŞI UCRAINA DATE DE ABUZURILE GROSOLANE ALE SOVIETICILOR

Rezolvarea lor cere reale negocieri şi multă înţelegere

Între România şi Ucraina situaţiile conflictuale apărute, îşi au originile în acţiunile cu care Rusia ţaristă şi apoi cea comunistă, au încercat să-şi satisfacă poftele expansioniste şi imperialiste.

Astfel, în anul 1940, odată cu invadarea Basarabiei, trupele speciale NKVD, având în obiectiv accesul la Dunăre şi la Delta acesteia, nu s'au sfiit să omoare şase grăniceri români şi trecând la Sud de braţul Chilia să ocupe cinci insule nelocuite, din această zonă, care, aşa cum remarca George Damian (2005) *"n'au făcut niciodată parte din teritoriile revendicate pe hârtie de Moscova"*. La protestele noastre făcute atunci, ni s'a răspuns că *"acestea reprezintă un mare interes pentru URSS"* şi că *"Guvernul român nu ar trebui să-şi facă probleme din anexarea lor"*. Prin acest evident abuz şi ilegalităţi, săvârşite şi recunoscute, ei au reuşit să ne îndepărteze dela confluenţa dintre braţul Chilia şi Marea Neagră.

Dar gândirea diabolică a lui Stalin nu s'a oprit aici şi ca să încurce lucrurile şi mai mult, oferă Republicii Sovietice Moldova de atunci Transnistria, în schimbul Bugeacului, pe care îl dau Ucrainei.

Aici trebue să menţionăm că, dacă în Transnistria, în zeci de localităţi, numărul Românilor moldoveni trecea de 40-50%, în Sudul Basarabiei, aşa după cum remarcă istoricul moldovean Anton Moraru (1995), în Judeţul Ismail, în timp ce Românii moldoveni constituiau o proporţie de 32%, Ucrainenii erau reprezentaţi de o proporţie de 4,7%, iar în Judeţul Akerman (Cetatea Albă), pe lângă 19,6% Români moldoveni şi pe lângă 14,1% Ucraineni, trăiau în proporţii mai mici, Ruşi, Bulgari, Germani, Găgăuzi, Ţigani şi Evrei.

De altfel, marele interes pe care Ruşii şi l-au manifestat faţă de Bugeac, rezultă şi din faptul că, dacă acesta ne-a fost retrocedat nouă după războiul Crimeei (1853-1856) când Ruşii au fost înfrânţi, cu 22 ani mai târziu, prin tratatul de pace dela Berlin, ei au ţinut cu dinţii să şi-l reia şi să-l stăpânească până în 1918, când Basarabia s'a unit cu România.

Istoria, în special a Deltei Dunării, s'a complicat acum, când Ucrainenii, ca moştenitori ai Uniunii Sovietice, fără să ne consulte şi cu riscul de a produce un mare dezastru ecologic în ecosistemul acesteia, au trecut la săparea pe braţul Chilia, a canalului navigabil Bâstroe.

O rezolvare a unei asemenea situaţii, destul de complicate, ar putea veni dela aceea că Ucrainenii s'ar mulţumi cu tot ce le ***oferim peste Nistru*** şi ar renunţa la ceea ce deţin astăzi ***dincoace de Nistru***, unde n'au fost niciodată stăpâni.

• • •

O situaţie nu mai puţin complexă o constituie în prezent şi **Insula Şerpilor**, care ne-a aparţinut până în 1948 şi despre care nu s'a vorbit nimic nici la Tratatul de Pace dela Paris, din 10 Februarie 1947. Este bine să se ştie că nici la Tratatul încheiat între 7 ţări, tot la Paris, în 19 Iunie 1857, nu s'a vorbit separat despre Insula Şerpilor, la articolul 3 menţionându-se că statutul acesteia a fost trecut *"sub tăcere"*, întrucât aceasta este considerată ***"ca o dependenţă a Deltei Dunării"***.

Pe de altă parte, este bine să se ştie că, într'o perioadă în care la noi se instala comunismul, Ana Pauker şi Dr. Petru Groza, din ploconeală şi servilism, le oferă Insula Şerpilor Sovieticilor. Pe baza unui simplu ***"Proces-verbal de cedare"***, scris cu creionul şi încheiat de Eduard Mezincescu şi Nikolai Pavlovici Anton, Prim secretar la Ambasada URSS din Bucureşti, s'a încheiat un document care nu a fost ratificat şi care este contestabil, neîndeplinind condiţiile elementare de validare cerute de dreptul internaţional.

De aceea, pe bună dreptate, **Dr. Dominuţ Pădurean**, în lucrarea sa, apreciată ca prima monografie ştiinţifică românească dedicată Insulei Şerpilor (Editura *"Muntenia"*, din Constanţa, 2004), consideră că anexarea acesteia de către URSS, în anul 1948, este ***"un nou rapt teritorial în dauna României"***.

Or, se înţelege că pretenţiile pe care le ridică şi le pretind astăzi Ucrainenii asupra acestei Insule, cu un statut atât de încărcat şi situată numai la 21 mile marine de ţărmul României, nu pot să apară justificate şi că mai sunt multe de discutat asupra viitorului acesteia.

Aflată sub ocupaţia ţaristă între 1813-1856, sub cea otomană între 1857-1878 sau sub cea a URSS-ului între 1948-1991, locul cel mai potrivit şi l-a găsit, fără îndoială, între hotarele noastre între anii 1879 şi 1947.

Acest *"măr al discordiei"* dintre noi şi Ucraina este într'o anumită măsură şi o consecinţă a aceluiaşi umilitor şi ruşinos tratat, încheiat în grabă cu vecinii noştri în 1997, prin incertitudinile şi starea de confuzie în care am lăsat-o atunci.

• • •

Un punct vulnerabil şi o situaţie conflictuală, care a dat naştere la multe discuţii, este dat de cotropirea odată cu Basarabia şi a **Nordului Bucovinei**, despre care Sovieticii, în notele ultimative ce ni le-au trimis în 1940, spuneau că ne-o iau pentru 20 de ani, ca *"despăgubire"* pentru cei 22 de ani în care noi am deţinut Basarabia.

Or, fiind acum în 2005, de atunci au trecut de peste trei ori această perioadă şi nimeni n'a făcut aluzie la această nepermisă depăşire.

Mai mult decât atât, miniştrii noştri de Externe, foarte grijulii pentru alţii, susţinând de exemplu că vecina noastră Ucraina este ***"un stat în curs de maturizare"*** şi că ***"statalitatea, integritatea, independenţa şi stabilitatea acesteia, sunt esenţiale"*** (Adrian Severin) pentru securitatea în zonă, au uitat că după punctul 1 din articolul 3 al Constituţiei noastre ***"Teritoriul României este inalienabil"*** şi că după punctul 2 ***"Frontierele ei sunt consfinţite prin lege organică"***. Ca urmare, plecând dela nişte situaţii demografice cu totul inexacte şi susţinând că în aceste teritorii vechi româneşti, din Nord, numărul Românilor n'ar trece de 15-20% (Adrian Năstase), au mers până acolo, încât l-au determinat pe şeful Statului de atunci (Emil Constantinescu), să semneze în grabă un tratat cu Ucraina ***"prin care noi am dat tot şi n'am primit nimic, în timp ce vecinii noştri n'au dat nimic şi au primit totul"***, un tratat prin care, într'un fel, am dat legitimitate până şi acelui odios pact dintre Hitler şi Stalin, considerat la vremea încheierii lui ***"ca unul din cele mai mari paradoxuri ale istoriei lumii"*** (Klaus Mann - 1941).

De aceea, considerăm că întrucât ne apropiem şi de cei 10 ani, care au trecut dela semnarea acestui tratat, înainte de a-l prelungi, ***suntem gata să propunem renegocierea lui.*** Dacă în prezent se acceptă ideea de extompare a statelor naţiunii şi aceea de ***"spiritualizare"*** a graniţelor, apoi de toate acestea ar trebui să ştie că pot beneficia şi vecinii noştri.

Suntem, însă, convinşi că în condiţiile în care vom putea discuta şi negocia cu o conducere democrată şi pro-europeană, ca aceea de astăzi, ne vom putea susţine nişte puncte de vedere prin care să venim în mod real în ajutorul fraţilor noştri din afara graniţelor.

• • •

Un punct nevralgic şi mai vulnerabil şi o situaţie conflictuală cu Ucrainenii şi mai îndreptăţită, îşi are originile în răpirea de către Sovietici a **Ţinutului Herţa**, a acestui teritoriu din România Veche (Vechiul Regat), care n'a fost niciodată în trecut sub ocupaţie străină.

Populaţia era formată în acest teritoriu, din Români, în proporţie de 90 sau 95%, iar printre cei de alte origini, Ruşii sau Ucrainenii erau, practic, ca inexistenţi. De altfel şi într'o hartă din 1930, ce aparţine geografului german Holender, ţinutul Herţa apare locuit numai de Români.

Cu toate acestea, în 1940 Sovieticii, neţinând seama de faptul că este vorba de un teritoriu neprevăzut în Pactul Ribbentrop-Molotov, aşa cum erau, de exemplu, Basarabia şi Nordul Bucovinei, au intrat şi în Herţa, ucigând cu acest prilej pe şeful Garnizoanei Herţa şi pe adjunctul acestuia, care li s'au opus.

Susţinând la început că au ajuns la Herţa *"din greşeală"*, au trebuit să recunoască atunci când li s'a cerut, că n'o pot părăsi din cauză că, aşa cum a declarat Molotov, ***"nu sunt de acord militarii"***. Este vorba, deci, şi în acest caz, de o samavolnicie şi un abuz grosolan, un fel de tâlhărie la drumul mare, pe care şi-a permis-o atunci în văzul întregii lumi, un Stat mare ca Uniunea Sovietică, faţă de o ţărişoară cum este ţara noastră, care nu avea atunci nici măcar dreptul să se apere.

Or, acest ţinut obţinut de Sovietici printr'un asemenea grosolan abuz, se găseşte în prezent între hotarele Ucrainei, care o moşteneşte pe fosta Uniune Sovietică.

Dar noi, Românii din ţară, care ştim că pe teritoriul Ţinutului Herţa trăiesc fraţii noştri, vrednici urmaşi ai răzeşilor lui Ştefan cel Mare şi Petru Rareş, care ştim că întreg acest teritoriu, pe care noi l-am părăsit, este format din sate vechi româneşti, nu putem sta indiferenţi în faţa sorţii nedrepte, de care au parte toţi aceştia.

Nu de mult, de pildă, în anul 2000, satul **Molniţa** din acest ţinut, a sărbătorit 600 de ani de când a fost atestat prima dată în Cancelariile domneşti ale lui Alexandru cel Bun. Şi Herţa şi multe din celelalte localităţi de aici, se pot lăuda cu o vârstă asemănătoare. Pentru caracterul autentic românesc al acestui Ţinut, pledează *"Cetatea Herţei"*, situată la Movila, lângă Herţa, *"Cetăţuia"*, situată la Frunza, pe locul în care Petru Rareş i-a bătut pe Leşi, şi *"Cetăţuia"* din satul Hârbova, unde se văd urmele unor lupte de pe vremea lui Vodă Cantemir. De asemenea, suntem mândri că la 2 km de Herţa se pot vedea şi astăzi ruinele unei biserici a lui Ştefan cel Mare, şi că în satul Pilipăuţi, din Ţinutul nostru, există o bisericuţă din lemn, de inspiraţie transilvăneană, ridicată cu aproape patru sute de ani în urmă şi pe care chiar Sovieticii au declarat-o monument istoric.

Pe de altă parte, este bine să se ştie că o dată cu întocmirea lucrării ***"Românii din jurul României"***, apărută în Editura Vremea în 2003, noi am găsit că în ultimii 200 de ani, în aceste teritorii româneşti ale **Ţinutului Herţa, Nordului Bucovinei şi Nordului şi Sudului Basarabiei**, astăzi înstrăinate, ***s'au născut, au trăit şi s'au afirmat peste o mie de oameni de cultură români.***

În faţa tuturor acestora menţionaţi aici în grabă, suntem siguri că printre conducătorii de astăzi ai Ucrainei, se vor găsi şi dintre aceia care vor considera că se cuvine să ni se facă şi nouă dreptate, celor dela Herţa şi din aceste teritorii.

Important este ca să se găsească printre noi şi dintre aceia care să ştie s'o ceară şi s'o susţină.

În ***concluzie***, în acest scurt text, noi am vrut să arătăm că Rusia ţaristă şi apoi cea comunistă, de-a lungul existenţei lor şi-au trădat ***tendinţele expansioniste***, printr'o serie de ***grosolane abuzuri*** ce le-au făcut, îndeosebi, pe seama vecinilor lor. ***România, ca principală victimă*** a acestor abuzuri, astăzi este obligată să le denunţe şi să solicite îndreptarea lor, acelora care o moştenesc. De aceea noi ne adresăm astăzi Ucrainei, cu care am intrat fără să vrem în nişte situaţii conflictuale, pe care nu le-am dorit, dorinţa noastră sinceră fiind ca să trăim cu noua noastră vecină, *"prietenă de suferinţă"*, în pace şi bună înţelegere.

Prof.Dr.doc. Ion GHERMAN
Preşedintele
"Societăţii Culturale Ţinutul Herţa"

OSCE DESPRE ŞCOLILE CU PREDARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Dela Chişinău, şeful Misiunii OSCE în Republica Moldova, William Hill, a calificat criza creată în jurul şcolilor moldoveneşti cu predare în limba română cu alfabet latin din Transnistria, drept una artificială. Situaţia în localităţile unde există astfel de şcoli este foarte tensionată şi pe cale să degenereze într'un conflict deschis, a spus William Hill. Potrivit şefului Misiunii OSCE în Republica Moldova problema şcolilor moldoveneşti cu predare în limba română poate fi rezolvată, şi doar la masa de tratative. El a spus că îşi dă bine seama de indignarea oamenilor privind acţiunile administraţiei transnistrene şi că înţelege sentimentele lor, dar astfel de conflicte trebue rezolvate doar pe cale paşnică.

Elevii acestor şcoli nu reprezintă nici o ameninţare sau pericol pentru cineva, a adăugat Dl. Hill. Astfel de crize create artificial doar împiedică rezolvarea adevăratelor probleme politice în regiune. Campania de închidere a şcolilor moldoveneşti a început după o decizie a administraţiei dela Tiraspol emisă la 1 Iulie. *"Situaţia este foarte tensionată şi potrivit estimărilor noastre ar putea degenera într'un conflict deschis"* a declarat William Hill. *"Cea mai rezonabilă şi umană decizie a autorităţilor transnistrene ar fi redeschiderea şcolii internat şi discutarea adevăratelor probleme politice"*, susţine reprezentantul OSCE.

Aceste declaraţii ale Misiunii OSCE în Republica Moldova au fost făcute la scurt timp după ce şcoala-internat din Tighina, cu predare în limba română cu alfabet latin a fost închisă forţat de către autorităţile transnistrene, pe motiv că această instituţie de învăţământ nu s'ar conforma legislaţiei transnistrene.

Campania de închidere a celor şase şcoli moldoveneşti din partea stângă a Nistrului a început acum aproximativ 10 zile, după o decizie a administraţiei dela Tiraspol emisă la 1 Iulie.

Şcoala 20 din Tiraspol a fost luată cu asalt de miliţia şi securitatea transnistreană. Până acum au fost închise de către securitatea şi miliţia transnitreană trei şcoli moldoveneşti cu predare în limba română cu alfabet latin.

Situaţia rămâne în continuare tensionată şi incertă. Pe de o parte - Chişinăul condiţionează cu antrenarea SUA şi UE în procesul de negocieri privind reglementarea conflictului transnistrean, dacă până la 1 August Tiraspolul nu va redeschide şcolile româneşti în zona pe care o controlează, iar pe de alta – administraţia separatistă pare a fi hotărîtă să-şi continue acţiunile.

MUZICA-VIDEO
CARTI-ZIARE
din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!
MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANŢE, MUZICĂ UŞOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICA CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA
VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluţia 89
Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun
CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.
ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE!
COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form.AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc
Cereti formulare si liste gratis!
ARTIMMEX
import-export & distribution of publications and media
Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC
4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel: (416) 332 9777 - Fax : (416) 332 8777

Corespondenţă din Tiraspol dela Andrei Bădin

Liceul "Lucian Blaga" sub tirul lacheilor Moscovei

În vara anului trecut, securitatea şi miliţia autoproclamatului lider transnistrean Igor Smirnov au luat cu asalt liceul românesc *"Lucian Blaga"* din Tiraspol. Timp de mai multe luni, profesorii şi familiile elevilor români au demonstrat în stradă încercând să-şi apere şcoala. Miza: învăţarea limbii române în grafia latină.

Problema Românilor din Transnistria este acum că dela manifestările de simpatie din vara anului trecut venite din România nimic nu s'a concretizat. Ajutoarele promise, inclusiv de persoane importante din statul român dar şi de Prea Fericitul Părinte Teoctist, nu au ajuns. De fapt, aşa cum spune Raisa Pădurean, directoarea adjunctă a liceului *"nimeni nu ne-a mai căutat de atunci"*.

Asaltul împotriva liceului

Protestele internaţionale au amânat deocamdată deznodământul. Liceul *"Lucian Blaga"* şi celelalte şcoli româneşti din Transnistria mai au câteva luni termen de funcţionare acordat din partea autorităţilor. Între timp, însă, are loc o adevărată luptă psihologică dusă cu toate mijloacele de către regimul ilegal al lui Igor Smirnov, *"specializat"* de altfel în astfel de acţiuni în vremea Uniunii Sovietice. Serviciile secrete transnistrene, create pe structura fostului KGB, folosesc toate *"armele"* din dotare: şantaj, ameninţări, interceptări de convorbiri telefonice şi chiar arestări. Şi pe fondul antiromânismului din Transnistria ne putem aştepta la orice.

Scandalul şcolilor româneşti din Transnistria a început vara trecută. Principala tinţă: Liceul *"Lucian Blaga"* din Tiraspol. Atunci, miliţia şi reprezentanţii Ministerului Securităţii au luat cu asalt liceul. Acesta a fost sigilat şi a fost pusă paza militarizată. Computerele, cărţile şi chiar o icoană au fost luate de oamenii lui Smirnov. Câţiva pereţi au fost dărâmaţi. Totul pentru a induce frica şi pentru ca Românii să părăsească sediul liceului, aflat într'o şcoală de sport din Tiraspol.

Oamenii lui Smirnov au furat tot şi au dărâmat pereţii

Directorul Ion Iovcev ne povesteşte: *"Era ceva incredibil căci în plină noapte au venit maşini şi au încărcat tot ce era în şcoală: mobilier, cărţi, material didactic, safeuri, arhiva şcolii, în jur miliţie şi gardişti, totul era distrus, uşile scoase din ţâţâni, plafoanele găurite, geamurile sparte. Era dureros să vezi cum erau duse bunurile şcolii. Timp de luni de zile am stat în faţa clădirii, pentrucă nu ni se permitea să intrăm pe teritoriul şcolii"*. Profesorii, elevii şi părinţii acestora au manifestat însă în stradă cu toate că miliţienii şi securiştii lui Smirnov i-au ameninţat şi uneori i-au *"chemat"* în faţa organelor pentru a le atrage atenţia că nu *"respectă codul penal"*.

Întâmplător sau nu, *"codul penal"* invocat era al fostei Uniuni Sovietice. Şansa lor a fost că presa internaţională a mediatizat cazul. Iar regimul lui Smirnov nu avea nevoie de încă o pată pe imaginea şi aşa şifonată pe care o are în străinătate. Nu ar trebui trecută cu vederea nici atitudinea directorilor liceului, Raisa Pădurean şi Ion Iovcev, cei care au reuşit să mobilizeze părinţii elevilor şi să creeze o presiune permanentă asupra autorităţilor.

De fapt, în momentul izbucnirii conflictului directoarea Raisa Pădurean a dat dovadă de prezenţă de spirit. A fotografiat trupele de miliţie şi de securitate care au luat cu asalt liceul. A developat rapid fotografiile şi s'a dus la un café internet de unde invocând că este *"maior de miliţie"* a reuşit să le scaneze şi să le transmită prin e-mail la nişte prieteni din Buzău de unde apoi au ajuns în lumea întreagă. Securiştii

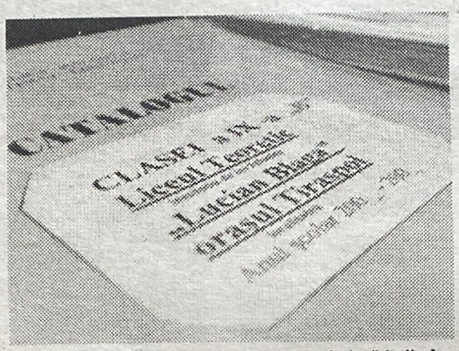

care o urmăreau au ajuns prea târziu. Aceasta a fost calea prin care situaţia liceului a ajuns la opinia publică din afara Transnistriei. Astfel, regimul Smirnov a fost nevoit să dea jumătate de pas înapoi şi în faţa protestelor internaţionale a prelungit autorizaţia de funcţionare a Liceului *"Lucian Blaga"* dar şi a celorlalte şcoli româneşti din Transnistria. *"Termenul este acum 25 Septembrie. Orice se poate întâmpla chiar înainte de această dată"*, spune Raisa Pădurean.

De frică, părinţii nu-şi mai dau copiii la liceul românesc

După distrugerea sediului, a mobilierului şi furtul cărţilor, elevii dela Liceul *"Lucian Blaga"* au trebuit până în luna ianuarie să facă naveta spre câteva sate din jurul Tiraspolului, unde au găsit câteva şcoli dispuse să le ofere spaţiu. Un drum de 25 kilometri făcut zilnic dus-întors. Acum sunt bucuroşi că s'au întors în oraş însă nu ştiu cât va dura. Pentru a nu provoca autorităţile şi pe Transnistreni la intrarea în sediul liceului nu este pusă nici o plăcuţă cu numele şi cu atât mai puţin una în grafia latină. *"Avem una dar o punem doar la festivităţi"*, spune Raisa Pădurean.

Dar aceasta este doar o mică problemă. Problemele apar atunci când ne referim la profesori şi elevi. Unii au fost şantajaţi de autorităţi să nu mai frecventeze liceul. Există câţiva profesori care au fost nevoiţi să renunţe, în special cei suplinitori care aveau slujbe şi la şcolile oficiale. Practic, după ce au luat arhiva şcolii, miliţienii şi securiştii lui Smirnov au trecut la ameninţări. Profesori, părinţi şi elevi chemaţi în faţa *"organelor"*, unde au fost ameninţaţi şi şantajaţi.

"Punând mâna pe arhiva şcolii, s'a <lucrat> cu fiecare părinte în parte. Unii părinţi au cedat, alţii au rămas ferm pe poziţii", ne povesteşte directorul Iovcev. *"Aveam 800 de elevi. Nu mai făceam faţă. Lucram de dimineaţa până seara într'un sediu care putea primi doar 200-250 de elevi. A trebuit atunci să reducem durata orei de curs. Acum mai avem sub 300 de elevi"*, spune Raisa Pădurean. Iar directorul Iovcev crede că numărul ar putea scade sub 200.

Arestări

"Organele" autoproclamatului Preşedinte Igor Smirnov au încercat să facă *"totul"* pentru a-i şantaja pe profesori şi părinţii elevilor. Fiul directoarei Raisa Pădurean a fost chiar arestat câteva ore invocându-se faptul că nu ar vrea să-şi satisfacă stagiul militar. *"Acum face armata la Chişinău şi probabil nu se va putea întoarce aici decât cu riscul de a fi arestat"*, spune ea.

"Am fost ameninţaţi, ni se urmăresc telefoanele, suntem urmăriţi", mai spune ea. Raisa este, de fapt, *"doamna de fier"* a liceului. Ea nu se sfieşte să protesteze faţă de autorităţi. Merge chiar în sediile administraţiei lui Smirnov unde cere drepturile legitime pentru Românii din zonă. *"Nu avem ce face. Trebue să ne strigăm drepturile pentru a ne apăra"*, afirmă ea.

Comuniştii dela Chişinău le cântă în strună separatiştilor

Profesorii şi elevii români din Transnistria nu au probleme doar cu oamenii lui Smirnov. Nici autorităţile dela Chişinău în subordinea cărora se află şcolile din Transnistria nu par a avea o atitudine pozitivă. Conducerea Ministerului Educaţiei formată din cadre ale Partidului Comuniştilor nu este deloc încântată de lupta celor din Transnistria pentru învăţarea limbii române în grafia latină. De aceea, nu au ezitat să le bată obrazul celor din Transnistria.

Raisa Pădurean, directoarea adjunctă a liceului *"Lucian Blaga"* ne povesteşte: *"Un grup de învăţători şi elevi dela liceu, am mers la Chişinău, unde am avut o întrevedere la Ministerul Educaţiei, apoi am fost invitaţi şi la Parlamentul Republicii Moldova. Dl. Stepaniuc* (n.red - liderul fracţiunii comuniştilor în forul legislativ şi unul din liderii partidului lui Vladimir Voronin) *nu a permis copiilor să participe la întâlnire. Şi, în general, în incinta Parlamentului, personalul s'a purtat grosolan cu copiii. După multe rugăminţi, a dat acordul să intre câţiva. O elevă i-a spus lui Stepaniuc că a vrut doar să recite o poezie despre cum este să fii elev în Transnistria. Atât, dar s'a răzgândit, când a văzut ce atitudine a avut dumnealui faţă de copii şi a părăsit încăperea"*.

De altfel, semnificativ este faptul că, directorului Ion Iovcev, în loc să i se mulţumească pentru lupta dusă la Tiraspol, i s'au dat *"mustrări"* de trei ori de către conducerea Ministerului Educaţiei şi ameninţat să nu mai participe la manifestaţiile de stradă la Chişinău.

Agenţii Moscovei nu se sfiesc să dezinformeze

La sfârşitul lunii ianuarie, elevii dela Liceul *"Lucian Blaga"* au putut reintra în sediul din Tiraspol. După ce a fost distrus anul trecut de oamenii lui Smirnov acesta a fost renovat printr'o finanţare acordată de Ministerul Educaţiei din Chişinău. Presa trasnistreană nu a scăpat momentul şi şi-a trecut în cont *"realizarea"*. Televiziunea şi radioul de stat din Trasnistria nu s'au sfiit să anunţe că, de fapt, clădirea şcolii a fost renovată datorită unor fonduri alocate de regimul dela Tiraspol. Dezinformarea a fost doar o armă tipică a fostului KGB, *"protectorul"* de astăzi al ***"republicii"*** lui Smirnov.

Dela Bucureşti numai vorbe

Directorii liceului sunt nemulţumiţi de atitudinea manifestată de autorităţile române. Ion Iovcev afirmă tranşant: *"Fraţi români, nu aţi făcut nimic pentru noi"*. El şi Raisa Pădurean amintesc că, în vara anului trecut când aveaţ loc manifestaţiile în favoarea liceului, mai multe personalităţi din România au promis ajutor. *"Nu am primit nimic. Nici dela Ilie Ilaşcu care a avut cele două fete la noi la liceu. Ne aşteptam la mai mult din partea lui. A dat două declaraţii şi atât"*, spune Raisa Pădurean. Iovcev aminteşte că toată lumea a promis ajutor atunci când subiectul era *"fierbinte"*, inclusiv Prea Fericitul Părinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. *"Au rămas numai vorbe. Nu ne-au donat nici măcar un caiet"*, concide el vizibil afectat.

"Avem nevoie de cărţi"

Un teledon a fost făcut la o televiziune din Chişinău pentru strângerea de cărţi pentru liceul din Tiraspol. *"Lumea a donat ceea ce nu le trebuia acasă"*, spun directorii. *"Noi avem nevoie însă de cărţi ale clasicilor"*, afirmă Raisa Pădurean. Ea aminteşte că la descinderile miliţienilor şi securiştilor transnistreni au fost furate cărţile aflate în biblioteca liceului. *"Ne-au furat tot. Computerele, cărţile, chiar şi banii pe care îi aveam în cancelarie. Toate cărţile de referinţă ni le-au luat. Printre acestea şi <Istoria literaturii române> a lui George Călinescu. Am recuperat câte ceva dar puţin. **Avem nevoie de cărţi ale clasicilor români***", spune ea.

UN TRIMIS EUROPEAN PENTRU REPUBLICA MOLDOVA

Numirea trimisului special al UE va fi cel mai clar semn al interesului sporit al Uniunii Europene pentru Republica Moldova, cu care se va învecina după aderarea României.

Potrivit diplomaţilor, favoritul în cursă este Olandezul Adriaan Jacobovits de Szeged, care s'a familiarizat cu situaţia din Moldova în 2003, când a fost reprezentantul personal al preşedinţiei olandeze a OSCE în republică. Dl. Jacobovits de Szeged este un diplomat cu experienţă, fiind în trecut ambasadorul Olandei în Statele Unite. Mandatul va include nu doar cooperarea cu OSCE în soluţionarea conflictului din Transnistria, ci şi urmarirea aspectelor politice ale planului de acţiune între Republica Moldova şi UE, precum statul de drept, democraţia şi respectarea drepturilor omului. Aspectele tehnice şi financiare vor fi lăsate pe seama Comisiei Europene, care îşi va deschide în curând o delegaţie la Chişinău.

Trimisul special va fi probabil la Bruxelles, cu un adjunct la Chişinău, dar se va deplasa des în regiune, menţinând şi contacte la Moscova, Kiev şi Bucureşti. Numirea unui trimis special pentru Moldova va încerca să dinamizeze negocierile sub egida OSCE, blocate de peste un an, dar diplomaţii europeni rămân încă sceptici cu privire la implicarea directă a României în acest proces.

"E mai bine să avem consultări decât un angajament direct al României", spunea o sursă, *"pentrucă altfel riscăm reacţia negativă a Transnistriei sau a Moscovei"*.

Moscova însăşi a trimis recent o depeşă confidenţială cerând discuţii cu Uniunea Europeană şi Statele Unite privind Moldova, dar continuă să insiste asupra unui plan de federalizare a republicii care e respins atât la Chişinău, cât şi la Bruxelles şi Washington.

PREŞEDINTELE OSCE:
Prezenţa trupelor ruse în Republica Moldova este nejustificată

Prezenţa trupelor ruse în Republica Moldova nu are nici o justificare, a declarat Dimitrij Rupel, ministrul de Externe sloven şi preşedinte în exerciţiu al OSCE, relatează *BASA-press*.

Rupel a declarat, în timpul întrevederii cu vicepremierul şi ministrul moldovean de Externe, Andrei Stratan, că OSCE este dispusă să susţină eforturile Republicii Moldova pentru soluţionarea conflictului transnistrean. El a adăugat că o soluţie poate fi găsită *"în discuţiile din cadrul OSCE şi UE şi în contextul schimbărilor care au loc în ţările din regiune"*.

Stratan a reluat discuţia despre necesitatea semnării Declaraţiei de Stabilitate şi Securitate pentru Republica Moldova. El a pledat pentru un nou format de negocieri, la care să participe Uniunea Europeană, Statele Unite şi România. De asemenea, şi-a exprimat speranţa că viitoarea numire de către Uniunea Europeană a unui reprezentant special pentru Republica Moldova va fi benefică din perspectiva soluţionarii conflictului transnistrean. În plus, vicepremierul moldovean a subliniat că prezenţa militară a Rusiei pe teritoriul Republicii Moldova nu are nici o justificare juridică şi contravine angajamentelor asumate de Rusia la *summit*-ul OSCE dela Istanbul.

Stratan a mai declarat că sosirea lui Rupel în Republica Moldova la o săptămână dela scrutinul parlamentar este o dovadă a atenţiei sporite a preşedinţiei slovene a OSCE faţă de această ţară. Rupel a salutat faptul că alegerile au fost în general corecte şi au fost recunoscute de comunitatea internaţională. Rupel va avea o întrevedere cu Preşedintele Vladimir Voronin, cu liderii opoziţiei parlamentare şi va vizita regiunea transnistreană.

ANDREI IVANŢOC
ANDREI IVANŢOC UITAT DE LUME ŞI DE AI SĂI

Strigătul de libertate din temniţa transnistreană al patriotului român Andrei Ivanţoc nu a fost auzit de semenii săi.

Andrei Ivanţoc, unul din cei doi Români ţinuţi închişi de 13 ani la Tiraspol, a candidat din disperare pentru un loc în Parlamentul Republicii Moldova în cadrul alegerilor care au avut loc în Basarabia.

El nu a obţinut însă procentul de 3% din voturi, care i-ar fi permis să fie membru al noului Parlament şi i-ar fi dat speranţe de libertate.

Miercuri, 9 Martie, este ziua de naştere a lui Andrei Ivanţoc, iar soţia sa, Evdochia Ivanţoc, a primit, după mai multe luni de aşteptare, permisiunea regimului dela Tiraspol de a-şi vizita soţul.

Solidaritatea semenilor săi ar fi fost, poate, cel mai frumos cadou de ziua lui. Însă nu s'a întâmplat aşa şi asta, într'o vreme, când se vorbeşte tot mai mult de independenţă, de suveranitate, de integrare teritorială, idealuri pentru care Andrei Ivanţoc a luptat.

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

Corespondenţă din Chişinău dela Andrei Bădin

ALEGERILE PARLAMENTARE DIN REPUBLICA MOLDOVA AU AVUT FINALUL AŞTEPTAT "REVOLUŢIE PORTOCALIE" PE MÂNA GENERALULUI VORONIN

Aşa cum era, de fapt, de aşteptat, Partidul Comuniştilor condus de Vladimir Voronin a câştigat alegerile parlamentare din Republica Moldova. Conform rezultatelor oficiale, PCRM a obţinut în jur de 46 de procente, Blocul Moldova Democrată condus de Primarul Chişinăului, Serafim Urechean - 29 la sută, iar PPCD al lui Iurie Roşca în jur de 9 procente. Demn de remarcat este că primul exit poll din istoria Moldovei realizat de mai multe institute a ghicit numai rezultatul Blocului Moldova Democrată, PPCD era creditat cu 14 la sută iar Partidul Comuniştilor cu circa 40 la sută. Ceea ce a pierdut partidul lui Iurie Roşca a câştigat cel al lui Voronin. Într'un cuvânt ceea ce se ştia înainte de alegeri şi anume că *"revoluţia portocalie"* nu va avea loc în Basarabia s'a şi întâmplat. Cu precizarea că acum se vorbeşte de faptul că însuşi Vladimir Voronin ar putea face schimbările mult aşteptate şi va orienta ţara pe drumul către Europa. O Europă care deocamdată nu ar dori decât nişte relaţii mai bune cu Chişinăul şi nu neapărat integrarea fostei republici sovietice în structurile sale.

Cert este deocamdată că Voronin exploatează mediatic despărţirea sa de Moscova. Fostul general de miliţie şi lider al Republicii Sovietice Moldoveneşti nu s'a sfiit, de altfel, să spună că în Moldova a avut loc *"revoluţia portocalie"* deoarece Chişinăul nu mai este în zona de influenţă a Moscovei.

Mici diferenţe între rezultatele oficiale şi numărătoarea paralelă

Alegerile au fost, în general, corecte, au subliniat observatorii internaţionali prezenţi la Chişinău. Au existat peste 700 de observatori internaţionali şi circa 2500 din partea societăţii civile moldoveneşti grupaţi în Coaliţia 2005 pentru alegeri libere şi corecte. Conform numărătorii paralele a voturilor realizată de Coaliţie au existat mici diferenţe faţă de rezultatele oficiale. Astfel, PPCD a pierdut un deputat la numărarea voturilor. În mod evident, însă, *"furtul"* la vot nu este mai mare de câteva procente. Probabil că cele semnalate de exit poll.

Opoziţia a criticat desfăşurarea campaniei electorale despre care spune că a falsificat din start rezultatele alegerilor. Atât BMD cât şi PPCD au cerut alegeri anticipate. Acest lucru poate avea loc constituţional dacă alegerea unui nou Preşedinte prin votul Parlamentului eşuează de trei ori. Deocamdată, Partidul Comuniştilor deţine majoritatea necesară formării unui nou guvern nu însă şi pentru alegerea Preşedintelui. Analiştii politici dela Chişinău vorbesc de faptul că o parte din BMD (o alianţă formată din 12 partide şi care a fost susţinută de Moscova) ar putea da voturile necesare pentru ca PC să-şi impună Preşedintele. Nu este clar însă dacă acesta va fi Vladimir Voronin. Acesta a lăsat să se înţeleagă în două interviuri (unul înainte de alegeri, celălalt după) că ar putea renunţa la funcţia de Preşedinte în favoarea unuia din miniştrii mai tineri, pro-europeni. Numele cel mai des vehiculat este cel al lui Andrei Stratan, ministrul de Externe în guvernul condus de Vasile Tarlev. Dar, deocamdată, Voronin nu pare a fi hotărît să dea un răspuns ferm. El şi-a schimbat total discursul în ultimele luni. Rusia este inamicul principal. Relaţiile cu România sunt o prioritate *"strategică"* pentru Republica Moldova. Limba rusă nu mai este dorită ca limbă de stat iar *"cântătorii"* în strună a limbii moldoveneşti au dispărut din preajma sa.

Poate fi reală schimbarea lui Voronin?

Aceasta este întrebarea pe care şi-o pune toată lumea. Fără îndoială având exemplul Ilici Iliescu în faţa ochilor putem spune că răspunsul este undeva la mijloc. Ca şi Ilici, şi Voronin ar vrea să fie acceptat atât cât se poate în lumea bună a Occidentului. Ştie că imaginea de lider comunist apropiat de Moscova nu îi aduce beneficii de imagine. În plus, generalul de miliţie şi-a făcut o avere imensă în ultimii ani. *"Dumnealui are acum buzunarele pline"*, spune un taximetrist din Chişinău care adaugă că *"poate acum se va gândi şi la ţară"*.

Ce rol joacă Băsescu şi Washingtonul în schimbarea lui Voronin?

Mai mult, enigmatic, Preşedintele român Traian Băsescu a spus după întâlnirea cu George W. Bush dela Washington D.C. că vizita sa la Chişinău a avut drept subiect *"reorientarea politicii externe"* a Chişinăului. Băsescu a sugerat că ar fi avut un mandat în acest sens din partea Administraţiei americane. Şeful Statului român nu a dat alte detalii dar din context reiese că ar fi fost mandatat de liderii americani să propună o *"revoluţie"* de catifea în Moldova. Datele dinaintea alegerilor erau clare: comuniştii urmau să câştige. I s'a garantat oare lui Vladimir Voronin o funcţie importantă în noua Putere moldovenească cu condiţia să *"cârmeze"* către Vest ?

Cert este că, la Chişinău, Voronin se declară un adept ferm al integrării în Uniunea Europeană, a modernizării Partidului Comuniştilor şi transformarea acestuia într'un *"partid european"*. Un scenariu asemănător a avut loc şi în România unde FSN-ul lui Ilici Iliescu a devenit social democrat, iar fostul activist un mare adept al NATO şi UE. Acum pentru democratizarea Moldovei o sarcină asemănătoare pare să fi primit fostul general de miliţie sovietic, Vladimir Voronin. Nu ştim dacă Voronin va reuşi mai mult decât Iliescu. Cert este că şi în cazul României, Basarabia face un mic pas către Vest. Fie el chiar şi cu Voronin.

Opoziţia între Moscova şi câteva procente

Opoziţia moldovenească este reprezentată de Blocul Moldova Democrată şi Partidul Popular Creştin Democrat. Moldova Democrată cuprinde mai multe partide şi persoane legate în general de regimurile trecute. BMD pare-se că este în prezent preferatul Moscovei. Mai multe date indică acest lucru, inclusiv sprijinul făţiş acordat de regimul ilegal al lui Igor Smirnov din Transnistria.

Celălalt partid parlamentar de opoziţie este Partidul Popular Creştin Democrat condus de Iurie Roşca. PPCD a obţinut la alegerile din acest an un procent în plus faţă de acum patru ani. În mod evident partidul lui Iurie Roşca are nevoie de o schimbare atât ca mesaj cât şi la conducere deoarece nu reuşeşte să treacă de pragul de zece procente. Există foarte multe lucruri care indică că incapacitatea de a urca în preferinţele alegătorilor îşi are răspunsul în liderii de astăzi ai partidului şi în mod special în cazul lui Iurie Roşca. PPCD are nevoie de o schimbare pentru a se transforma într'un partid modern şi mai ales credibil.

România, prioritate pentru toată lumea

În acest moment nici un partid moldovenesc nu mai are drept prioritate unirea cu România. Şi PPCD a renunţat la acest punct din programul său. Dela stânga la dreapta, toată lumea vrea o *"relaţie privilegiată"* cu Bucureştiul. Voronin nu mai face acum nici un secret din întâlnirile sale cu Băsescu sau că vorbeşte cu acesta aproape săptămânal la telefon. Despre o posibilă unire nimeni nu spune prea multe. Interesant este însă un articol în presa rusă. *"Să ne imaginăm pentru o clipă că visul naţionaliştilor români se împlineşte - are loc unirea dintre România şi Republica Moldova. Se vor simţi mai bine autorităţile române? Poate doar din punct de vedere moral, pentrucă la numeroasele probleme cu care se confruntă Românii se vor mai adăuga şi cele ale unui număr de circa 4,5 milioane de Moldoveni, dintre care cei mai mulţi locuiesc sub pragul de sărăcie, chiar şi în raport cu standardul nu tocmai ridicat al populaţiei din România. În acest caz, în mod sigur România va trebui să uite pentru următoarele decenii de aderarea la UE"*, conchide *Politkom.Ru*.

De ce Casa Albă este tentată să aleagă tocmai România drept promotor al intereselor sale politice externe în regiune? se întreabă *Politkom.Ru*. Este deja un lucru ştiut faptul că Washingtonul doreşte să-şi mute bazele militare de pe teritoriul Germaniei mai spre Est sau, mai exact, mai spre Sud-Est. Desigur, se pot face multe speculaţii cu privire la motivele care au determinat această decizie: politica pe care o desfăşoară cancelarul federal german Gerhard Schroeder, lupta împotriva terorismului internaţional sau dorinţa de a muta potenţialul militar al Organizaţiei Tratatului Atlanticului de Nord în general şi al SUA în particular mai aproape de graniţele Rusiei. În opinia *Politkom.Ru*, un lucru este cert: mai mult ca sigur, bazele vor fi mutate pe teritoriul Bulgariei şi României.

De fapt, notează cotidianul rus, imediat după prăbuşirea regimului lui Ceauşescu, elita politică română a luat decizia de a se plasa în sfera de influnţă a politicii externe a SUA. Dar, prin dorinţa lor de a îndeplini tot ce le-ar cere SUA, este puţin probabil ca autorităţile române să fi câstigat mai multă autoritate în planul politicii externe, consideră *Politkom.Ru*, care, pentru a-şi ilustra teza, prezintă un exemplu din trecutul nu foarte îndepărtat.

Politkom.Ru subliniază tendinţa ce s'a conturat în ultima perioadă în relaţiile dintre Washington si Bucureşti: cu sprijinul puternicului său partener transoceanic, România, care încearcă să joace un rol important şi în spaţiul Comunităţii Statelor Independente. Astfel, după întrevederea pe care Bush a avut-o cu Băsescu, Preşedintele american a declarat că sfaturile liderului român i-au permis să înţeleagă situaţia din Republica Moldova. Mai mult decât atât, Bush a subliniat că SUA şi România vor promova împreună democraţia în Republica Moldova.

ALEGERILE DIN 6 MARTIE

Vitalie CIOBANU

A câştigat sau nu democraţia şi ideea de Europă în Republica Moldova după alegerile din 6 Martie? Este întrebarea-cheie pe care o rostesc toţi observatorii şi presa internaţională în legătură cu scrutinul recent desfăşurat. Pentru a fi mai eficientă, interogaţia trebue reformulată în felul următor: poate fi considerată victoria comuniştilor drept o opţiune a electoratului majoritar basarabean pentru democraţie şi integrare europeană? Opiniile sunt împărţite în funcţie de apartenenţa geografică a celor ce-şi dau cu părerea sau, dacă e vorba de persoane din Republica Moldova, variază în funcţie de interesele şi optica lor asupra evenimentelor. Este important să clarificăm această problemă pentru a putea formula de acum încolo nişte pronosticuri valabile. Optimiştii afirmă, aşadar, că anume schimbarea radicală a azimuturilor politice în favoarea Vestului, pe care a asumat-o Preşedintele Voronin, i-a asigurat partidului comunist un nou succes electoral, fie şi unul mai modest decât acum patru ani. Voi spune franc: eu nu împărtăşesc această opinie. Întâlnirile pe ultimii metri ale D-lui Voronin cu preşedinţii Yuscenko şi Saakasvili au fost nişte numere de iluzionism politic destinate consumatorului occidental, o *"preparare psihologică"* a acestuia în vederea smulgerii unui verdict pozitiv relativ la caracterul liber şi corect al scrutinului, scop pe care PCRM pare să-l fi atins. Electoratul comunist e alcătuit preponderent din oameni de vârsta a treia, din pensionari dela ţară care au apreciat atitudinea mai grijulie a actualei guvernări faţă de ei, tocmai de aceea *"rendez-vous-urile portocalii"* ale Preşedintelui au avut o influenţă neglijabilă asupra alegătorilor. Ceea ce i-a influenţat însă cu adevărat a fost embargoul mediatic cvasitotal, instituit de comuniştii împotriva Opoziţiei. Astfel, la adăpostul pensiilor mărite şi al cenzurii revoltătoare dela televiziunea de stat, comuniştii şi-au putut permite o spectaculoasă răsucire politică în favoarea Uniunii Europene, iar cei care i-au votat nici n'au observat acest lucru. E o performanţă, nu-i aşa, ca după patru ani de guvernare să nu pierzi decât patru procente, adică să scazi dela 50,2 la şută, cât obţinuse şi în 2001, la 46,1% în 2005, şi asta după numeroase abuzuri administrative, proteste ale Opoziţiei, corturi întinse în faţa Preşedinţiei, după greva foamei jurnaliştilor epuraţi dela Compania *"Teleradio-Moldova"*, pe scurt: după patru ani de blocare a evoluţiei democratice în Republica Moldova. Nimic nu pare să fi afectat prea grav suportul electoral al comuniştilor.

Voturile rusofonilor dezamăgiţi au migrat spre Patria-Rodina, ca să revină, ulterior, prin redistribuire, în cea mai mare parte tot partidului de guvernământ, ca şi sufragiile celorlalţi perdanţi electorali. Din păcate, rezultatul peste aşteptări al blocului *"Moldova Democrată"*, formaţiune de orientare declarat proeuropeană, este întinat de suspiciuni pe care le împărtăşeşte, constatăm, şi presa internaţională. BMD a fost ajutat în alegeri de pledoariile Moscovei, care a folosit împotriva Moldovei arma şantajului economic, precum şi propaganda antiVoronin a dulăului său de pază: regimul transnistrean. O dezamăgire a furnizat adepţilor săi, Partidul Popular Creştin-Democrat. Supărarea lui Iurie Roşca la vederea celor 14%, cât îi oferea exit-poll-ul, nu a mai contat în faţa celor abia 9,7 la sută obţinute de PPCD după numărătoarea voturilor, firesţe, dacă numărătoarea a fost corectă.

Toate cele trei formaţiuni ajunse în Parlament sunt dezamăgite de rezultat, iar Opoziţia exclude orice colaborare cu PCRM. În aceste condiţii, vor fi sau nu alegeri anticipate în Republica Moldova? Cel mai probabil nu. În BMD se vor găsi destui defectori care să voteze cu actualul şef al Statului.

O altă întrebare: se va abate sau nu Dl. Voronin dela cursul său proeuropean? Răspunsul corect este: nu avem nici un fel de garanţii că îi va rămâne fidel. Trebue întărite instituţiile democratice ale Statului, societatea civilă şi presa independentă, în aşa fel ca soarta acestei ţări să nu depindă de toanele schimbătoare ale unui om. Interesul sporit al marilor puteri din Occident şi al mass-media internaţionale pentru Moldova - poate singurul câştig real al scrutinului din 6 Martie - oferă speranţe justificate în acest sens.

ECONOMICE

ROMÂNII, APROAPE CODAŞI LA PUTEREA DE CUMPĂRARE

Salariile Românilor sunt periculos de aproape de coada unui clasament realizat de *Universal Business Systems* în care sunt trecute veniturile angajaţilor din 71 de ţări.

În acelaşi studiu, Bucureştiul este unul dintre cele mai ieftine oraşe din lume, dar, cu toate acestea, puterea de cumpărare a locuitorilor lui se plasează tot spre finalul clasamentului.

Într'un singur loc ne aflăm printre fruntaşi: muncim foarte mult ca să ne cumpărăm un kilogram de pâine sau un Big Mac. Doar o consolare ne rămâne: câţiva Africani şi Indienii muncesc mai mult în acelaşi scop.

Oslo, Londra, Copenhaga, Tokyo şi Zürich sunt cele mai scumpe centre urbane din lume şi, de când dolarul scade, oraşele din Statele Unite au devenit mai *"ieftine"*, arată studiul *UBS, "Preţuri şi venituri"*.

Acesta compară evoluţia puterii de cumpărare în 71 de oraşe din toată lumea, calculată pentru 2005 în funcţie de rata de schimb, inflaţie şi tendinţele de creştere.

Studiul aduce date importante imaginii pe care o avem despre cât de bine o duc alţii şi cât de bine/rău o ducem noi în raport cu ei. De exemplu, Hong Kong nu mai este printre cele mai scumpe centre din lume, iar Copenhaga a urcat în frunte până a ajuns al doilea oraş scump din lume, imediat după Oslo. Dar nu degeaba preţurile din Copenhaga sunt printre cele mai ridicate. Şi salariile din Capitala Danemarcei sunt cele mai mari din lume, urmate îndeaproape de câştigurile angajaţilor din Zürich, Basel şi Oslo. Scandinavii şi Elveţienii au cele mai mari salarii din lume, iar Indienii, Nigerienii, Kenienii şi Filipinezii câştigă cel mai puţin pentru o oră de lucru.

Ce cumpărăm cu leafa?

O comparaţie globală arată că, în 2005, oamenii trebue să muncească mai puţin cu un minut sau două pentru a-şi cumpăra un Big Mac sau un kilogram de orez ori pâine. Un muncitor din Bombay (India) trebue să muncească 89 de minute pentru a-şi cumpăra un kilogram de orez, în timp ce un Suedez are nevoie de cinci, maximum şapte minute de muncă pentru acelaşi lucru, arată studiul *UBS*.

Salariile au crescut semnificativ şi au mărit puterea de cumpărare în cele mai multe din statele care tocmai au intrat în UE, cum ar fi Lituania, Polonia şi Cehia, dar şi în multe ţări asiatice şi latino-americane, ai căror locuitori muncesc din ce în ce mai puţin pentru un Big Mac

Puterea de cumpărare din Luxemburg este de multe ori mai mare decât în capitale Est-europene ca Vilnius, Bucureşti sau Varşovia.

Studiul arată că, odată cu intrarea celor zece state în UE în toamna lui 2004, a scăzut puterea de cumpărare în statele europene cu aproximativ 20%. Cea mai mare putere de cumpărare o au Elveţienii şi Luxemburghezii, locuitorii din Los Angeles şi Miami, cu peste 60% faţă de media globală.

La celălalt pol, locuitorii din Nairobi, Lagos, Karachi şi Bombay pot cumpăra cele mai puţine lucruri cu banii pe care-i câştigă.

Bucureşti - cele mai mici chirii din Europa

Oslo este cel mai scump oraş din lume. Copenhaga, Tokyo, Zürich şi Londra se află şi ele foarte aproape în clasament. Un *"coş"* cu 115 bunuri şi servicii (excluzând chiriile) costă cu 15% mai mult în Oslo decât în Zürich. Dacă includem şi chiriile, diferenţele sunt şi mai evidente. Cele mai scumpe oraşe sunt Londra, Oslo şi New York. *"Coşul"* cu servicii şi chirii e cel mai ieftin în Bombay, Karachi, Buenos Aires, dar şi în oraşele Est-europene, Bucureşti, Kiev sau Sofia. Costurile vieţii în aceste orase sunt de aproximativ trei ori mai mici decât în Zürich. În comparaţie cu acesta din urmă, preţurile la bunuri de consum şi chirii sunt în Bucureşti cu 32,2% mai mici, în Sofia cu 36,4%, iar în Kiev cu 32,7%.

Oraşele americane, numai bune de shopping

Preţurile în oraşele americane sunt, în 2005, sensibil mai mici faţă de 2003. Scăderea dolarului în acest interval (cu 15% faţă de francul elveţian şi cu 20% faţă de euro) este explicaţia acestui fenomen, astfel că oraşele de peste Ocean devin atractive pentru cumpărătorii europeni.

E şi normal, dacă ne gândim că e mai ieftin cu 10% să mergem la shopping în centrele Nord-americane decât în cele din Europa de Est, după cum arată studiul.

Şi pentru celelalte ţări din fruntea clasamentului, 2004 a fost un an dificil. În ciuda creşterii economice, China a făcut faţă cu greu scăderii dolarului american faţă de moneda naţională, pompând sume importante pe piaţa valutară.

Rezultatul? Preţurile din Shanghai au rămas stabile faţă de cele din oraşele americane, dar au scăzut faţă de cele Vest-europene deoarece yuan-ul s'a depreciat vizibil faţă de francul elveţian şi euro.

Studiul *UBS* a fost realizat luând în calcul 115 bunuri şi servicii, din 71 de mari oraşe ale lumii, şi salariile şi impozitele primite, respectiv plătite, în 13 profesii. Studiul *UBS* este publicat o dată la trei ani şi compară preţurile bunurilor şi serviciilor, salariile, impozitele, deducerile şi orele de lucru, din acestea rezultând puterea de cumpărare.

GERMANIA DUCE LIPSĂ DE COPII

Germania duce lipsă de copii. Prin copii se hotărăşte soarta ţării şi este trist să vezi cât de greu se înţelege acest lucru.

Germania are multe probleme în această perioadă, după cum se poate observa. Cea mai mare problemă este una fundamentală: Germanilor le lipseşte capacitatea de a percepe această tendinţă fatală şi de a i se împotrivi cu curaj.

În ceea ce priveşte politica ocupaţională, numărul şomerilor înregistraţi la Nurenberg a crescut dela lună la lună. În prezent, şocul celor peste 5,2 milioane de şomeri înregistraţi oficial este foarte mare. O problema şi mai mare o constituie politica familiei. Germania are deficit de copii iar urmările acestui fenomen nu sunt încă percepute la dimensiunea corectă.

Raportul despre sărăcie şi bogăţie al Guvernului german, la o săptămână dela publicare, de-abia a fost adus la cunoştinţa publicului... Numărul săracilor în Germania creşte, riscul sărăciei devine mai mare. Totuşi, cifra totală este relativă. Cota celor care trăiesc sub pragul sărăciei (11 din 82,5 milioane) a sporit dela instalarea actualului Guvern în 1998 până în 2003 dela 12,1 la 13,5 procente.

Cu adevărat serioasă este situaţia copiilor. Riscul sărăciei în cazul familiilor germane a sporit, de asemenea în ultimii ani. Dela 12,6 la 13,9 la sută. Nu se vorbeşte aici despre marea categorie a părinţilor unici. Riscul lor de sărăcie a sporit cu 35,4 la sută, fiind aproape de trei ori mai mare decât media populaţiei. Printre beneficiarii de ajutoare ai anului 2003 se numără copiii sub 18 ani (circa 1,1 milioane).

Conform unui raport al Unicef, sărăcia în rândul copiilor germani creşte într'un ritm mai rapid decât în rândul celorlalte ţări industrializate. Fiecare al zecelea copil trăieşte într'o relativă sărăcie, conform criteriilor Unicef (peste 1,5 milioane de copii şi tineri). Tinerii din familiile cu venituri reduse au şanse mai mici în sistemul educaţional, sunt adeseori bolnavi şi pot ocupa slujbe infe-rioare. Această situaţie contravine principiilor de drept şi este periculoasă din punct de vedere economic. Bunăstarea naţiunii nu se poate menţine cu copiii care nu beneficiază de o formare optimă, sunt prost hrăniţi şi care nu ajung la capacitatea fizică şi intelectuală corespunzătoare. Nici structura pe vârste nu este adecvată. Pentru a menţine actuala stare demografică ar fi necesari 2,8 copii pentru fiecare femeie. Raportul actual în Germania este de 1,35 copii/femeie.

Urmările se fac simţite: din ce în ce mai puţine persoane active în raport cu pensionari din ce în ce mai mulţi. Conform experţilor, la vârsta de 30 de ani, capacitatea de inovare sau aceea de a înfiinţa o firmă sau de a pune pe roate o afacere este maximă. O companie dominată de persoane în vârstă este caracterizată printr'o dinamică şi o capacitate de inovare deficitare. Această evoluţie necesită măsuri care nu mai suportă amânare. Statul mai are multe de făcut în această privinţă. Germania este ţara care cheltuieşte cei mai mulţi bani pentru copii din întreaga Europă.

O cercetare statistică efectuată în landul Baden-Wuerttemberg a ajuns în anul 2002 la următorul rezultat: *"Inegalitatea structurală a veniturilor între persoanele fără copii şi perechile cu copii nu a putut fi înlăturată în ultimii 20 de ani prin politicile guvernamentale privind familia. Dacă Statul nu investeşte masiv în copii, pentru sănătatea şi formarea lor, criza demografică îşi va urma cursul"*.

Bună idee, dar pentru aceasta nu există bani, spune Ministerul de Finanţe. Ar fi bani dacă s'ar schimba prioritătile. Mai importante decât subvenţionarea producţiei de carbune, decât stimularea agriculturii şi chiar decât construcţia de şosele şi străzi sunt investiţiile în urmaşii unei societăţi. Nu poate exista prioritate mai mare pentru Germania decât aceea de a-şi creşte copiii mai bine şi în siguranţă. Este vorba despre viitorul ţării.

GRUPUL SPANIOL DE MEDIA *PRISA* INVESTEŞTE 25 DE MILIOANE DE EURO ÎN *LE MONDE*

Prisa, cel mai mare grup de media din Spania, a anunţat că va investi 25 de milioane de euro in prestigiosul cotidian francez *Le Monde*, care se confruntă cu pierderi, relatează *Reuters*.

Prisa, care deţine deja 0,8% din *Le Monde*, isi va mări astfel participaţia la 12,9%. Acordul, care trebue să primească aprobarea consiliului de conducere al grupului, este o incercare de redresare a cotidianului francez, care se confruntă cu concurenţa dură din partea Internetului şi a publicaţiilor gratuite. *Le Monde* îşi va mări capitalul pentru a emite noi acţiuni către *Prisa*.

Compania spaniolă va deţine 12,9-14,8% din *Le Monde*, in urma unei plăţi in numerar şi a unui schimb de acţiuni pe care *Prisa* le deţine la *Presse Europe Regions*, care conduce mai multe ziare franceze regionale.

Le Monde are nevoie de cel puţin 50 de milioane de euro si a abordat mai multe grupuri media. Lagardere a anunţat, in Februarie, că va investi 25 de milioane de euro, pentru a obţine 17% din acţiunile *Le Monde*. In cadrul acordului, Lagardere intenţionează să creeze o societate mixtă cu *Le Monde*, in domeniul publicităţii.

PREA SCUMPE, CHARTERELE TAROM EXCLUSE DE PE PIAŢĂ

Una din primele destinaţii externe preferate de turiştii români pentru vacanţa de vară, Turcia, riscă să devină mai costisitoare.

Pentru a nu pierde din clienţi, agenţiile de turism autohtone încearcă să compenseze costurile de cazare mai mari cu tarife mai mici la transportul până în staţiunile turceşti, soluţia fiind dată de noile companii aeriene *"low-cost"* care practică tarife fără concurenţă.

Dată fiind concurenţa acerbă, agenţiile de turism aşteaptă cu interes Târgul de Turism care va debuta pe 7 Aprilie la Romexpo, în Capitală, când ofertele vor trebui afişate *"la vedere"*. Până atunci, se află în plină desfăşurare sezonul contractărilor, în care hotelierii şi agenţiile de turism negociază *"la sânge"*.

Companiile *"low-cost"* îşi spulberă competiţia

Astfel, preţul unui bilet dus-întors la cursele charter ale unei companii *"low-cost"* pe destinaţia Turcia este de circa 80 euro, incluzând taxele de aeroport. Acest preţ reprezintă mai puţin de jumătate faţă de cel oferit până acum de compania aeriană TAROM, unde un bilet similar costă circa 193 euro.

Un alt avantaj al curselor *"low-cost"* este faptul că acestea sunt operate de pe Aeroportul Băneasa, unde sunt percepute taxe mai mici. E limpede că o astfel de economie în preţul unui sejur cântăreşte foarte greu, iar agenţiile care vor opta pentru serviciile aeriene ale acestor companii vor avea numai de câştigat, cel puţin în privinţa clienţilor mai puţin pretenţioşi.

Pentrucă - este ştiut - aceste zboruri au şi unele dezavantaje, precum catheringul simbolic sau ocuparea locurilor în aeronave pe principiul *"primul venit, primul servit"*. Nu există probleme, însă, la capitolul siguranţa zborurilor, afirmă surse din turism, întrucât aceste companii operează în principal cu aeronave Boeing.

PIAŢA APARTAMENTELOR DE BLOC PARE SĂ SE FI STABILIZAT ÎN ULTIMA VREME

Preţurile nu au mai crescut în ultimele luni, iar numărul tranzacţiilor efectuate dela începutul anului este destul de scăzut. Pretenţiile exagerate ale proprietarilor au diminuat dorinţa de a deveni proprietari a celor care vor să-şi cumpere o casă. Se prefigurează chiar o ieftinire a apartamentelor.

Unii anticipează o scădere a preţurilor şi la terenurile agricole şi industriale fără utilităţi. Specialiştii apreciază însă că tendinţa de scumpire a terenurilor din zone în care sunt utilităţi se va mentine şi în viitor.

Apartamentele de bloc nu mai au mare căutare, principalul motiv fiind preţurile foarte mari. *"Preţul unei garsoniere confort doi ajunge la 19-20.000 de euro, iar două camere confort 1 în sectorul 4 la 33-34.000 de euro"*, spune Sebastian Vilcescu, directorul agenţiei Simplex AS.

Se consideră că o scumpire a apartamentelor nu mai poate fi luată în calcul. La apartamentele de cartier nu se mai poate vorbi de o creştere, deoarece ar ajunge să coste cât o vilă la marginea Bucureştiului. De asemenea, pretenţiile cumpărătorilor cresc, spune Emil Giurgiu, preşedintele Uniunii Naţionale a Agenţilor Imobiliari.

Unii dintre cei care activează pe această piaţă văd în stabilizarea preţurilor un semnal al unei viitoare ieftiniri.

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

SPORT

CEHIA ŞI OLANDA SUNT MAI VALOROASE DECÂT ROMÂNIA

Selecţionerul Victor Piţurcă a declarat că Cehia şi Olanda sunt echipe mai valoroase decât România în acest moment şi că nu ar trebui considerată o catastrofă o nouă ratare a calificării la Campionatul Mondial de fotbal.

"Olanda şi Cehia sunt peste România în momentul de faţă. Aceasta este realitatea. Nu trebue să mai exagerăm şi să spunem că ar fi o catastrofă dacă nu ne calificăm. De fapt cine suntem noi? Chiar aşa, suntem Brazilia să numim o catastrofă faptul că nu ne-am calificat?", a spus Piţurcă, în cadrul conferinţei de presă de după meciul România-Olanda, scor 0-2, din preliminariile CM-2006.

România a pierdut cu Olanda dar a învins Macedonia

România a pierdut cu 0-2 meciul cu Olanda dela Bucureşti dar a câştigat în faţa Macedoniei în deplasare. Şansele de calificare s'au micşorat iar pentru revenire trebue o victorie în faţa Olandei în deplasare.

IONEL GANE LA RAPID

Ionel Gane, fost jucător al Universităţii Craiova, va juca cel puţin până în vară la Rapid, el punându-şi semnătura pe un angajament care îi va aduce în cont 40.000 de dolari, neavând clauză de meciuri obligatorii.

În lunie, clubul îşi va exprima opţiunea vizavi de prelungirea pe încă jumătate de an a angajamentului fotbalistului, în aceleaşi condiţii contractuale. Cel care a intermediat aducerea lui Gane este impresarul Răzvan Zamfir, acelaşi care l-a dus pe Sabin Ilie în China.

Gane a ajuns la Rapid la numai o zi după ce i se anulase suspendarea de zece etape dictată de Comisia pentru Statutul Jucătorului, care hotărîse ca fotbalistul să dea înapoi şi 20.000 de dolari echipei din Bănie, decizie anulată la rândul ei.

STEAUA A RATAT CALIFICAREA ÎN SFERTURI

Echipa Steaua Bucureşti a pierdut, cu scorul de 0-2 (0-1), meciul disputat în deplasare, în faţa formaţiei Villarreal, în manşa secundă a optimilor de finală ale Cupei UEFA şi a ratat calificarea în sferturile de finală ale competiţiei.

Antrenorul Walter Zenga a apreciat drept fabulos parcursul Stelei în acest sezon al Cupei UEFA. *"Aventura Stelei în Cupa UEFA a fost fabuloasă, o minune. A fost minunat. Am plecat dela Belgrad şi am ajuns la Villarreal. A fost un tur frumos. Ieşim în optimi şi nu am fost eliminaţi de o echipă slabă"*, a declarat tehnicianul stelist.

MORARIU: SUNT DECEPŢIONAT DE ÎNFRÂNGEREA DIN GEORGIA

Preşedintele Comitetului Olimpic şi Sportiv Român (COSR), Octavian Morariu, a declarat că nu este surprins de înfrângerea echipei naţionale de rugby a României în faţa Georgiei, dar este *"decepţionat"*. *"Nu sunt surprins, dar sunt decepţionat pentrucă avem o echipă naţională capabilă să învingă Georgia chiar şi în deplasare. O lipsă de atenţie a dus la acest rezultat. În mod sigur nu este un mare accident, competiţia e lungă, dar ar fi fost bine să câştigăm"*, a spus Morariu.

Întrebat despre posibilitatea ca România să evolueze în Turneul celor şase naţiuni, Morariu a spus: *"România nu are, deocamdată, şanse. Nu pentrucă nu ar avea valoare ci pentrucă formatul competiţiei nu permite acest lucru. Pe de altă parte, trebue să ştim ce contribuţie financiară am avea la acest turneu. În general, echipele care intră trebue să aducă un câştig în plus turneului şi nu să-i penalizezi pe ceilalţi. Dacă din punct de vedere al logisticii am rezolvat-o, din punct de vedere economic lucrurile nu stau încă foarte bine. Există o intenţie a IRB şi a organizatorilor Turneului celor şase naţiuni de apropiere a încă două echipe, dar faza e incipientă. Lucrurile nu se vor mişca până în 2008"*.

KENNEDY ÎL VA DA ÎN JUDECATĂ PE GANEA DACĂ NU VA MAI JUCA FOTBAL

Fundaşul John Kennedy, care s'a accidentat grav la genunchi după un duel cu Ionel Ganea în meciul amical Scoţia-România, scor 1-2, din Martie 2004, a declarat că l-ar putea da în judecată pe jucătorul român dacă nu va mai putea juca fotbal, informează cotidianul *Glasgow Evening Times*.

"Aş prefera să nu introduc acţiune în justiţie şi să revin pe teren, dar trebue să iau în calcul orice opţiune. De acest lucru s'ar ocupa agentul şi avocaţii mei, dar nu se va face nimic până nu primesc veşti rele", a spus Kennedy.

"Fundaşul lui Celtic nu a întreprins încă o acţiune legală. Cariera jucătorului de 21 de ani se află în mâinile doctorului Richard Steadman. Kennedy a suferit leziuni la ligamente, fiind victima atacului groaznic al atacantului Ionel Ganea", a scris ziarul scoţian.

OCTAVIAN BELU NU VA FI URMĂRIT PENAL

Octavian Belu nu va fi urmărit penal. Aşa au stabilit procurorii care au încheiat verificările în acest caz, cercetările au fost încheiate după ce fostul antrenor al lotului feminin de gimnastică a recunoscut în instanţă că a primit bani dela sportive. Acum concluzia anchetatorilor este că faptele antrenorului nu întrunesc elementele constitutive ale unei infracţiuni. Octavian Belu a declarat că decizia procurorilor de neîncepere a urmăririi penale este bună. El a spus însă că nu se poate întoarce la lot până nu se încheie procesul civil cu Oana Petrovski – gimnasta care şi-a dat în judecată antrenorii.

Octavian Belu: *"Această perioadă m'a marcat. Şi ce pot să spun!?! În momentul de faţă mă gândesc la o activitate de viitor legată de gimnastică, dar în nici un caz până nu se va stinge sau se va închide şi procesul civil. Cele întâmplate mie dovedesc că nimeni nu e mai presus de lege"*.

VICTORIE PENTRU ROMÂNIA ÎN CUPA DAVIS

Reprezentativa României s'a calificat după 22 de ani, în sferturile de finală ale Cupei Davis, după ce a învins, cu scorul de 3-2, echipa similară a Belarusului, în întâlnirea din cadrul primului tur al Grupei Mondiale a Cupei Davis, care s'a disputat la Braşov.

În meciul decisiv, Victor Hănescu l-a învins, cu scorul de 7-6 (7/2), 6-4, 7-6 (8/6) pe Bielorusul Vladimir Voltcikov.

Victor Hănescu

MEDALII LA EUROPENELE DE ATLETISM ÎN SALĂ

Atletul Bogdan Ţăruş a câştigat medalia de argint în proba de săritură în lungime, cu performanţa de 8,14 m, în cadrul Campionatelor Europene de Atletism în sală dela Madrid, informează *AFP*.

Ţăruş a fost devansat de Spaniolul Joan Lino Martinez (8,37 m), locul trei fiind ocupat de Ucraineanul Volodimir Ziuskov (7,99).

La această ediţie a CE de atletism în sală, România a câştigat o medalie de aur (Elena Iagăr - 1500 m), două de argint (Corina Dumbrăvean - 1500 m şi Bogdan Ţăruş - săritura în lungime) şi una de bronz (Adina Anton - săritura în lungime).

UN FOST JUCĂTOR DELA "U" CLUJ CÂŞTIGĂ UN TITLU ÎN CANADA CA ANTRENOR

Fostul jucător al echipei naţionale de baschet a României şi al formaţiei Universitatea Cluj, Mihai Sinevici, a reuşit să câştige, ca antrenor, titlul naţional la juniori în Canada, cu echipa Forest Hill Collegiate Institute din Toronto. Finala campionatului Canadei rezervat juniorilor s'a disputat pe 18 Februarie, cu o zi înainte ca Sinevici să împlinească 36 de ani.

PIŢURCĂ: DĂNCIULESCU ŞI NEAGA NU SUNT CAPITOLE ÎNCHISE

Selecţionerul Victor Piţurcă a declarat că atacanţii Ionel Dănciulescu şi Adrian Neaga *"nu sunt capitole închise"* pentru echipa naţională.

"Depinde foarte mult de evoluţiile lor acolo. Dacă sunt foarte bune, apreciate, vom trece şi peste această distanţă, peste fusul orar care îşi poate pune amprenta decisivă asupra evoluţiilor lor. Prin ceea ce fac ei acolo, pot să oblige", a spus Victor Piţurcă.

Piţurcă este deranjat de faptul că cei doi jucători au ales să se transfere la echipe din Asia. *"Personal mă deranjează când jucători valoroşi pleacă la o distanţă atât de mare. Dar e viaţa lor şi e normal să tindă spre echipe unde câştigă foarte mult într'un timp scurt"*, a precizat selecţionerul.

CHELSEA VREA 8 MILIOANE DE LIRE DELA MUTU

Clubul londonez Chelsea vrea să intre în istoria proceselor din lumea sportivă solicitându-i fostului său atacant, Adrian Mutu, compensaţii în valoare de 8 milioane de lire sterline.

Ziarul britanic *The Evening Standard* a dezvăluit că, încă din luna lanuarie, oficialii clubului luau în considerare urmărirea în justiţie pentru daune a fotbalistului român după ce acesta a semnat un contract cu Juventus, însă planurile au fost puse în practică abia acum, plângerea urmând să fie analizată de comitetul de apel al Federaţiei Engleze de Fotbal la sfârşitul lunii Martie.

Acest for fotbalistic va decide dacă echipa lui Roman Abramovici are dreptate şi va înainta cauza la FIFA pentru stabilirea sancţiunilor.

Deşi nu există un precendent în acest sens, Chelsea se va folosi de cazul mijlocaşului argentinian Ariel Ortega, dat afară dela Fenerbahce pentrucă nu s'a mai întors după un meci amical.

Ortega nu a putut semna un nou contract cu formaţia

Adrian Mutu

Newell Old Boys şi a fost obligat de FIFA să plătească 6 milioane de lire sterline fostei sale echipe, primind şi o suspendare de şase luni.

Gordon Taylor, preşedintele Asociaţiei Fotbaliştilor Profesionişti din Anglia, nu va putea face parte din comisia de analiză din cauza legăturilor sale apropiate cu Mutu.

Dacă echipa londoneză va primi câştig de cauză Juventus va trebui să plătească compensaţiile chiar dacă acţiunea il are în vedere pe Adrian Mutu.

ALIUŢĂ VA FI COECHIPIER CU NEAGA LA CHUNNAM DRAGONS

Jucătorul echipei Rapid, Marian Aliuţă, a semnat pentru formaţia Sud-coreeană Chunnam Dragons şi va fi coechipier timp de trei sezoane cu fostul stelist Adrian Neaga, informează site-ul oficial al grupării giuleştene. Potrivit sursei citate, Aliuţă va primi un salariu de 350.000 de dolari pe sezon şi urmează să plece, la noua sa formaţie, împreună cu impresarul Dumitru Tudor. Aliuţă şi-a exprimat regretul că nu va mai prinde meciul cu Steaua din Divizia A.

ASESOFT ÎN "FINAL FOUR" LA BASCHET

Ioan Dobrescu, preşedintele FR de Baschet, apreciază calificarea echipei Asesoft Ploieşti în *"Final Four"* al Cupei Pan European FIBA Europe, ca un succes istoric pentru o echipă de club românească. *"Este un succes istoric, niciodată o echipă românească de club nu a ajuns la acest nivel în competiţiile europene. Acest succes este emblematic şi va da un nou curs baschetului românesc"*, a declarat Ioan Dobrescu.

FOTBALUL NU FACE PARTE DIN PRIMELE ZECE PRIORITĂŢI ALE CABINETULUI TĂRICEANU

Premierul Călin Popescu-Tăriceanu exclude acordarea celor trei miliarde de euro solicitate de preşedintele Federaţiei Române de Fotbal (FRF), Mircea Sandu, pentru refacerea unor stadioane de fotbal, precizând că *"fotbalul nu face parte din primele zece priorităţi ale Cabinetului Tăriceanu"*.

Primul-ministru a arătat că Guvernul are în acest moment alte priorităţi, legate de sistemul sanitar, de educaţie etc., şi că, momentan, fotbalul nu este o problemă prioritară. Mai mult, Tăriceanu a subliniat că, deşi fotbalul este un sport interesant şi plăcut, aşteaptă mai întâi să vadă felul în care cluburile îşi vor plăti datoriile la buget. *"Aştept să văd cum plătesc cluburile datoriile la buget, după care mai vedem"* - a spus Tăriceanu.

Preşedintele FRF a solicitat Executivului trei miliarde de euro pentru modernizarea unor baze sportive, astfel încât România să poată candida pentru organizarea Campionatului European de Fotbal în 2012.

PRESA ENGLEZĂ ANUNŢĂ CĂ ARSENAL TRATEAZĂ CU STEAUA PENTRU RĂDOI

Conducătorii clubului englez Arsenal Londra negociază transferul fundaşului echipei Steaua, Mirel Rădoi, informează *BBC*, care citează cotidianul britanic *The Sun*.

Suma de transfer vehiculată de sursa citată este de 3,5 milioane de lire sterline (aproximativ 5 milioane de euro).

Potrivit site-ului www.megastar.co.uk, managerul tunarilor, Arsene Wenger, crede că Mirel Rădoi *"este omul care poate pune capăt crizei din defensiva lui Arsenal"*. *"Şansele tunarilor în campionatul Angliei şi Liga Campionilor au fost decimate de o serie de greşeli comice în apărare, iar Wenger ştie că trebue să întărească defensiva.*

Internaţionalul român Rădoi ar costa aproximativ 3,5 milioane de lire sterline - un preţ mic pe care Wenger l-ar putea plăti pentru a-i opri pe Jose şi Fergie (n.r. - Jose Mourinho, antrenorul echipei Chelsea, respectiv Alex Ferguson, tehnicianul formaţiei Manchester United)", notează sursa citată.

Site-ul britanic menţionează că, pentru achiziţionarea lui Rădoi, Arsenal va trebui *"să învingă concurenţa cluburilor Bayern München şi Valencia"*.

Presa italiană a anunţat că fundaşul Mirel Rădoi este dorit de clubul Palermo, care a făcut pentru el o ofertă de două milioane de euro.

NICU VLAD ŞI MARTA BAROGA, REALEŞI ÎN COMITETELE FEDERAŢIEI INTERNAŢIONALE DE HALTERE

Preşedintele Federaţiei române de haltere, fostul campion olimpic Nicu Vlad, care este, de asemenea, şi vicepreşedinte al Comitetului Olimpic Sportiv Român, a fost reales membru în Comisia tehnică a Federaţiei Internaţionale de Haltere (FIH). De asemenea, dr. Marta Baroga şi-a reînnoit mandatul de membru al Comitetului medical al FIH. Alegerile au fost făcute pentru perioada 2005-2008.

CLASAMENTUL DIVIZIEI A

ETAPA A 18-A

LOC	ECHIPA	Nr.J	V	E	I	GD-GP	P
1.	Dinamo	18	12	0	6	34 - 20	36
2.	Steaua	16	10	4	2	34 - 14	34
3.	Rapid	17	10	3	4	29 - 16	33
4.	Farul	18	9	4	5	25 - 17	31
5.	FC Naţional	18	8	5	5	29 - 21	29
6.	Sportul	18	7	4	7	22 - 19	25
7.	Oţelul	18	7	4	7	14 - 14	25
8.	Gloria	17	7	3	7	30 - 26	24
9.	CFR Cluj	18	6	6	6	24 - 27	24
10.	Poli Timişoara	18	7	3	8	24 - 28	24
11.	FCM Bacău	18	5	6	7	12 - 16	21
12.	FC Argeş	18	4	8	6	22 - 28	20
13.	Poli Iaşi	18	5	4	9	17 - 29	19
14.	FC Braşov	18	4	5	9	20 - 28	17
15.	Apulum	18	4	4	10	18 - 40	16
16.	Univ. Craiova	18	3	5	10	16 - 27	14

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

RATA INFLAŢIEI ÎN PRIMELE DOUĂ LUNI - 1,4 LA SUTĂ

Rata inflaţiei în luna Februarie 2005 a fost de 0,6 la sută, iar cumulat pe primele două luni de 1,4 la sută, potrivit datelor prezentate de Institutul Naţional de Statistică (INS).

Rata medie lunară a inflaţiei a fost în acest an de 0,7 la sută, faţă de 0,9 la sută în anul 2004. Rata inflaţiei în ultimele 12 luni (Februarie-Februarie) a fost de 8,9 la sută.

Faţă de luna Ianuarie 2005, în Februarie cel mai mult s'au scumpit serviciile (2,5 la sută) şi mărfurile alimentare (0,5 la sută), în timp ce preţurile mărfurilor nealimentare au rămas în medie la acelaşi nivel. Comparativ cu sfârşitul anului trecut, serviciile s'au scumpit cu 3,1 la sută, mărfurile nealimentare cu 1,3 la sută, iar alimentele cu 0,9 la sută.

Conform datelor INS, laptele de vacă, telemeaua, carnea de bovine şi fructele proaspete au fost alimentele care s'au scumpit cel mai mult în luna Februarie faţă de luna anterioară. Preţul laptelui de vacă a crescut cu 2,4 la sută, telemeaua s'a scumpit cu 2,1 la sută, în timp ce carnea de bovine s'a scumpit cu 1,9 la sută, iar fructele proaspete cu 1,8 la sută.

În aceeaşi perioadă, ouăle s'au ieftinit cu 5,4 la sută, iar citricele cu 2 la sută.

Din grupa mărfurilor nealimentare, cel mai mult s'au scumpit articolele de menaj, tutunul şi ţigările (0,7 la sută) în timp ce autoturismele şi piesele de schimb s'au ieftinit cu 1,4 la sută. La servicii, cel mai mult au crescut tarifele de telefonie (6,4 la sută), transport aerian (3,1 la sută), pentru apă, canalizare şi salubritate (2,7 la sută).

CUM VA INFLUENŢA PREŢURILE, INTRAREA ROMÂNIEI ÎN UE

Pe termen mediu şi lung, integrarea în Uniunea Europeană ne va aduce beneficii importante. Pe termen scurt, însă, e foarte posibil ca puterea de cumpărare să scadă. Veniturile reale ale Românilor se vor reduce, odată cu intrarea în UE, cu aproape o zecime. Cel puţin aşa reiese dintr'o estimare realizată pe baza prognozelor privind evoluţia salariului mediu brut, respectiv a preţurilor la produse şi servicii. Unele produse şi servicii ar putea să se ieftinească sau măcar să stagneze, dar pentru cele mai multe se aşteaptă scumpiri. Păstrând structura cheltuielilor, salariul mediu ar trebui să depăşească 300 de euro în 2007.

SISTEMUL FEROVIAR ESTE ÎN FALIMENT

Sistemul feroviar din România este în faliment, companiile din domeniu au datorii de zeci de mii de miliarde de lei, iar în aceste condiţii nu pot fi susţinute financiar solicitările sindicatelor, a declarat Gheorghe Dobre, ministrul Transporturilor.

"Am arătat în mai multe rânduri reprezentanţilor sindicatelor care este starea sistemului feroviar, aşa cum am găsit-o eu când am venit la Minister şi le-am explicat că sistemul feroviar este în faliment. Compania de infrastructură, de exemplu, are un venit anual de 16.000 miliarde lei şi datorii de 19.900 miliarde lei, din care 4.300 miliarde lei stopaj la sursă, 10.000 miliarde lei la bugetul de stat şi 4.000 miliarde lei la furnizori", a spus Dobre.

El a afirmat că s'a ajuns în această situaţie după ce, în perioada 2002-2004, compania a detaşat 6.000 de salariaţi la câteva filiale şi a achitat angajaţilor salariile nete, fără plata impozitelor aferente.

"Au fost falimentate, astfel, şi filialele. Când o filială are datorii la Stat de 725 miliarde lei nu poate rezista şi intră în faliment. Nu este doar cazul companiei de infrastructură, ci şi al operatorului de călătorie, care are pierderi de 2.300 miliarde de lei", a adăugat Dobre.

APRECIEREA LEULUI ŞI CAMPANIILE PROMOŢIONALE AU SUSŢINUT CREŞTEREA VÂNZĂRILOR DE AUTOVEHICULE NOI ÎN PRIMELE LUNI ALE ANULUI

Aprecierea monedei naţionale în raport cu euro şi campaniile promoţionale agresive au susţinut, în primele două luni ale anului 2005, creşterea spectaculoasă a vânzărilor de autovehicule noi pe piaţa românească.

Vânzările de autovehicule noi au crescut, în primele două luni din 2005, cu 74,9 la sută faţă de perioada similară a anului precedent şi au atins nivelul de 32.227 unităţi, comparativ cu 18.426 unităţi în Ianuarie-Februarie 2004, conform statisticilor realizate de Asociaţia Producătorilor şi Importatorilor de Automobile (APIA).

La sfârşitul anului trecut, APIA prognoza un ritm de creştere al pieţei auto de 9-11 la sută pentru întregul an, iar prognozele mai optimiste anunţate de importatori indicau creşteri pentru mărcile din portofoliu de 20-30 la sută.

POPULAŢIA ROMÂNIEI SCADE CONSTANT

Populaţia României scade constant. Cele mai puţin optimiste prognoze ale experţilor în demografie, estimează că în 2005 vor rămâne doar 20 de milioane, iar în 2050 chiar 16 milioane. Prima veste bună este că prin îmbătrânirea populaţiei ne încadrăm în tendinţa generală a majorităţii statelor din Uniunea Europeană.

ACTUL DE JUSTIŢIE SUB LUPA CONSILIULUI EUROPEI

Actul de justiţie din România va fi analizat în cele mai mici detalii de către trimişi speciali ai Consiliului Europei, începând de luna viitoare, aceştia urmând să asiste efectiv la şedinţe de judecată sau la audieri în cadrul Parchetelor - a declarat ministrul Justiţiei, Monica Macovei.

Potrivit agenţiei *Mediafax*, Monica Macovei a precizat că măsura face parte din programul de monitorizare la care este supusă România în vederea aderării la Uniunea Europeană.

BĂSESCU ÎL AMENINŢĂ PE TĂRICEANU CĂ-L VA ÎNLOCUI CU STOLOJAN

Cu o seară înainte de plecarea sa în SUA, Preşedintele Băsescu a aruncat în curtea Guvernului o bombă: la postul public de televiziune, Băsescu a declarat că atunci când se gândeşte la alegerile anticipate îl are în vedere pe Theodor Stolojan ca posibil viitor primministru.

SALARIILE AU CRESCUT ÎN IANUARIE CU 5,2% DUPĂ APLICAREA IMPOZITULUI DE 16%

Aplicarea cotei unice de impozitare, acordarea primelor anuale (al 13-lea salariu) şi majorările din sistemul bugetar au dus la creşterea cu 5,2% a salariului mediu net calculat în luna lanuarie, potrivit unui comunicat al Institutului Naţional de Statistică (INS).

INS a anunţat nivelul câştigului salarial mediu net pentru luna lanuarie la 7,23 milioane lei, în timp ce salariul mediu brut s'a ridicat la 9,51 milioane lei.

Comparativ cu luna lanuarie 2004, salariul net a avansat cu 25,3%, iar câştigul brut a fost majorat cu 18,8%.

Salariaţii din instituţiile bugetare au încasat în lanuarie sume cu aproximativ 50% peste nivelul din Decembrie, vârful de creştere fiind consemnat la învăţământ (52,4%), administraţie publică (40,8%) şi sănătate (33%).

De asemenea, câştiguri semnificativ mai ridicate au obţinut lucrătorii din industria lemnului, ale căror remuneraţii au avansat cu 15%.

Potrivit INS, la sfârşitul anului trecut, numărul total al salariaţilor se ridica la 4.398.300 persoane.

RENTABILITATEA INVESTIŢIILOR IMOBILIARE ÎN ROMÂNIA SCADE O DATĂ CU MATURIZAREA PIEŢEI

Rentabilitatea investiţiilor pe piaţa imobiliară românească este în scădere şi tinde să se apropie de nivelul înregistrat în statele Vest-europene, unde piaţa este echilibrată şi relativ stabilă.

TRANSFERUL ARHIVELOR SECURITĂŢII DELA SRI LA CNSAS VA DURA UN AN, ESTE DE PĂRERE GHEORGHE ONIŞORU

Operaţiunea de transfer a Arhivelor fostei Securităţi dela Serviciul Român de Informaţii către Colegiul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a demarat printr'un transport către depozitul CNSAS din comuna Popeşti-Leordeni. *"Vom inventaria dosarele ca număr, nu ca metri liniari. Sperăm că într'un an nu va mai exista nici o problemă"*, a declarat Gheorghe Onişoru, preşedintele CNSAS. Pe de altă parte, Constantin-Ticu Dumitrescu, liderul Asociaţiei Foştilor Deţinuţi Politici din România, iniţiatorul legii privind deconspirarea Securităţii ca poliţie politică, consideră că operaţiunea a început cu stângul, întrucât au fost predate întâi dosarele informatorilor, nu cele de urmărire informativă. Ticu Dumitrescu este de părere că există circa 1,2 milioane de dosare referitoare la persoane urmărite de Securitate.

SISTEMUL BANCAR ROMÂNESC NU E IMPLICAT SUFICIENT ÎN PROIECTE RURALE

Sistemul bancar românesc nu se implică suficient în susţinerea proiectelor rurale, a declarat şeful delegaţiei Comisiei Europene în România, Jonathan Scheele.

"M'am întristat să văd cât este de greu să obţii un credit pentru susţinerea proiectelor rurale. Dacă Uniunea Europeană are încredere, dacă Banca Mondială are încredere în aceste proiecte, consider că şi sistemul bancar românesc ar trebui să investească în proiectele rurale", a declarat Scheele. *"Românii trebue să înveţe că în 2007 nu aderă la banii UE, ci şi la valorile Uniunii. De aceea este foarte important să existe o cât mai bună comunicare între Guvern şi populaţie. De asemenea, este foarte important ca informarea Românilor să fie asumată atât de administraţia judeţeană, cât şi de societatea civilă"*, a mai spus Scheele.

ROMÂNII AU UN VICEPREMIER LA KIEV

Românii au un vice-premier la Kiev. Descoperirea aparţine *"Academiei Caţavencu"* care sub semnătura lui Cornel Ivanciuc anunţă că viceprim-ministrul ucrainean Vasile Yevdi ştie românește pentrucă s'a născut într'un sat maramureşan.

Cornel Ivanciuc: *"E născut în satul Apsa care se numeşte astăzi Dibrova. E un sat foarte mare de Români aflat la vreo 10 km de Sighetu-Marmaţiei. Eu sunt tot maramureşan, bunicul meu este chiar din această localitate. Un tip foarte tânăr, foarte dinamic, foarte patriot. Pentru noi este o mare achiziţie, părerea mea, că noi avem un vicepremier etnic român în Guvernul dela Kiev. Va fi o oportunitate fantastică pentru Guvernul României de a avea o poartă deshisă la Kiev în permanenţă, pentrucă acest om realmente vrea să facă şi să dinamizeze relaţiile dintre România şi Ucraina"*.

PREŞEDINTELE BĂSESCU CONSTATĂ CĂ ARMATA ARE PREA MULŢI GENERALI

Preşedintele Traian Băsescu nu va mai face înaintări la gradul de general a ofiţerilor, până când nu se va realiza reforma Armatei, având în vedere numărul mare de generali existenţi în prezent, în România.

ROMÂNIA SE SITUEAZĂ PE UNUL DINTRE ULTIMELE LOCURI LA NIVEL EUROPEAN ÎN PRIVINŢA ACCESULUI CETĂŢENILOR LA MEDICAMENTE

România se situează pe unul dintre ultimele locuri la nivel european în privinţa accesului cetăţenilor la medicamente şi acoperirea necesarului de tratamente. Pentru medicamente se cheltuie de 3 ori mai puţin pentru un Român decât pentru vecinul nostru Ungur, după cum arată statisticile Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii. În ultimii ani, bugetul alocat sănătăţii a fost sub 4% din PIB. Media europeană este de 9% din PIB.

PIAŢA TERENURILOR DIN ILFOV EXPLODEAZĂ

Piaţa terenurilor din Bucureşti şi împrejurimile Capitalei cunoaşte creşteri de la o lună la alta. Cei mai întreprinzători dintre bucureşteni caută terenuri în Ilfov, pentru a ridica imobile, pe care apoi să le vândă.

Preşedintele Uniunii Naţionale a Agenţiilor Imobiliare, Sorin Gabriel Zamfir: *"Se vorbeşte foarte serios de explozia Bucureştiului în Ilfov. Adică, dezvoltarea zonei metropolitane Bucureşti-Ilfov în următorii ani. Se vorbeşte foarte serios de faptul că în următorii ani vor intra anual în România câteva miliarde de euro. O parte importantă din aceste sume vor intra în această zonă..."*.

APROAPE 30.00 DE LOCUINŢE AU FOST CONSTRUITE ANUL TRECUT

Numărul locuinţelor construite în anul 2004 în România a fost de 29.957, conform datelor prezentate de Institutul Naţional de Statistică.

Din subvenţii bugetare au fost realizate 4.991 locuinţe. Numărul locuinţelor terminate din fondurile populaţiei, în această perioadă, a fost mai mare cu 2.142 faţă de anul 2003, această categorie continuând să deţină ponderea cea mai mare, 82,8 la sută din totalul locuinţelor terminate.

La 31 Decembrie 2004 se aflau în diferite stadii de execuţie ale lucrărilor de construcţii, în regia agenţilor economici şi a populaţiei, 82.838 locuinţe. Dintre acestea, 35,7 la sută erau în stadiu avansat de finalizare.

De asemenea, în 2004 s'au eliberat, pentru clădiri rezidenţiale, 34.346 autorizaţii de construcţie, dintre care cele pentru clădiri rezidenţiale cu o locuinţă au fost majoritare (98 la sută din total). Clădirile rezidenţiale pentru care s'au eliberat autorizaţii de construire au prevăzute, conform proiectelor, un număr de 37.798 locuinţe, cu o suprafaţă utilă de 5.465.100 mp.

Valoarea lucrărilor de construcţii în 2004 a fost de 213.906,4 miliarde lei, în creştere cu 8,9 la sută faţă de 2003. Pe tipuri de lucrări, în această perioadă au fost realizate lucrări de construcţii noi în valoare de 133.556,3 miliarde lei, reprezentând 62,4 la sută din valoarea totală a lucrărilor de construcţii.

Lucrările de reparaţii capitale au însumat 33.681,4 miliarde lei (15,8 la sută din valoarea totală a lucrărilor de construcţii), iar lucrările de întreţinere şi reparaţii curente, realizate la clădiri şi construcţii existente au reprezentat 21,8 la sută din valoarea totală a lucrărilor de construcţii.

Datoria externă sare de 17 miliarde de euro

Datoria externă a României pe termen mediu şi lung a crescut, anul trecut, cu 11,9%, până la 17,54 miliarde de euro, evoluţie susţinută de majorarea datoriei garantate de stat pentru sectorul public şi de avansul împrumuturilor externe negarantate atrase de sectorul privat.

Potrivit datelor BNR, soldul datoriei publice externe a scăzut dela 6,47 miliarde de euro la 6,35 miliarde de euro la finele anului trecut, în condiţiile în care plăţile au fost de 825 de milioane de euro. În schimb, datoriile garantate de stat şi cele negarantate au consemnat creşteri importante.

Astfel, nivelul creditelor garantate a urcat dela 3,21 miliarde de euro la 3,66 miliarde de euro, în special pe baza majorării împrumuturilor din sectorul public dela 2,95 la 3,45 miliarde de euro. Datoriile negarantate atrase de sectorul privat au înregistrat cea mai mare creştere, dela 5,56 miliarde de euro la 7,19 miliarde de euro.

Gradul de acoperire, calculat ca raport între rezerva oficială a BNR şi importul mediu lunar de bunuri şi servicii, a crescut la 5,2 luni de importuri faţă de 4,1 luni la sfârşitul anului 2003.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

TRAIAN BĂSESCU NU A REUŞIT SĂ-L CONVINGĂ PE DIRECTORUL GENERAL AL FMI, SĂ RENUNŢE LA CEREREA DE REDUCERE A DEFICITULUI BUGETAR

Dacă la Casa Albă, Traian Băsescu s'a bucurat de o primire deosebită din partea lui George Bush, care l-a numit prieten şi aliat special, la sediul FMI însă lucrurile nu au mers la fel de bine. Preşedintele României nu a reuşit să-l convingă pe directorul general al FMI, Rodrigo Rato, să renunţe la cererea de reducere a deficitului bugetar. Reforma fiscală începută în România a provocat îngrijorare la Fondul Monetar Internaţional, care cere acum autorităţilor dela Bucureşti să reducă deficitul bugetar dela 1,5% cât fusese planificat anul trecut la 0,4 - 0,5% din PIB. Cerere cu care România nu este de acord.

Deocamdată însă nu s'a ajuns la o înţelegere. Traian Băsescu a declarat că scrisoarea prin care ministrul de Finanţe, Ionuţ Popescu, argumenta poziţia ţării noastre, a ajuns mai târziu la Washington şi urmează să fie analizată de experţii FMI.

Traian Băsescu: *"Am susţinut ideea că putem funcţiona şi cu un deficit mai mare decât deficitul de 0,4. Experţii Fondului vor analiza scrisoarea, vor veni la Bucureşti, să speram că vom încheia acordul".*

Guvernatorul Băncii Naţionale, Mugur Isărescu, a explicat că sunt încă diferenţe în legătură cu evaluarea măsurilor pe care le propune Guvernul. Fondul Monetar Internaţional este mai pesimist decât Executivul dela Bucureşti.

Propunerea Preşedintelui Traian Băsescu a fost ca FMI să aştepte câteva luni pentru a evalua impactul acestor măsuri, propunere ce urmează să fie analizată, afirmă Isărescu.

Mugur Isărescu: *"Avem categoric şi noi temerile noastre. Au şi ei temerile lor. Reforma fiscală care s'a efectuat în România este o reformă majoră şi aici apar multe incertitudini. E vorba şi de un complex de factori. Este vorba de maniera în care a crescut consumul anul trecut şi despre a avea un program care să fie - pe termen mai îndelungat. Preocuparea Fondului este aceea că economia se supraîncălzeşte. Şi în aceste condiţii tendinţa deficitelor, mai ales a deficitelor externe este să se mărească şi să ajungă la deficite care nu mai pot să fie controlate".*

PLENUL CONGRESULUI DE UNIFICARE A PNŢCD CU URR A ADOPTAT STATUTUL ŞI PROGRAMUL POLITIC AL NOII FORMAŢIUNI POLITICE

Plenul congresului de unificare a PNŢCD cu Uniunea pentru Reconstrucţia României (URR) şi de lansare a Partidului Popular Creştin Democrat, a adoptat statutul şi programul politic ale noii formaţiuni politice.

Preşedintele partidului Gheorghe Ciuhandu a arătat în rezoluţia finală a reuniunii că noua formaţiune va promova legea lustraţiei pentru a elimina din viaţa publică persoanele compromise în regimul comunist. El a subliniat importanţa evenimentului de astăzi prin necesitatea reechilibrării scenei politice româneşti.

Gheorghe Ciuhandu: *"PPCD-ul este continuatorul de fapt şi de drept al PNŢCD-ului cu tot patrimoniul său de valori politice, istorice, morale, de relaţii internaţionale. Dar în acelaşi timp, este şi un partid în care se regăseşte dorinţa de afirmare, de schimbare, de înnoire a unor oameni tineri, a unor oameni care sunt în pas cu vremea şi care pot să fie din punctul nostru de vedere comun un element care să ducă partidul mai departe".*

La rândul său, Cosmin Alexandru, fost lider al URR şi actual vicepreşedinte al PPCD a precizat că pentru atingerea scopului declarat de a intra în Parlament este nevoie de acum înainte de muncă şi colaborare reciprocă.

Cosmin Alexandru: *"Vorbele singure nu înseamnă muncă. Bunele intenţii şi planurile măreţe nu înseamnă rezultate. Gloria trecutului nu înseamnă trăinicia viitorului. E nevoie ca noi toţi de aici şi colegii de acasă pe care ne putem baza să punem umărul concret, constant şi asiduu la treabă. Nu doar în unele organizaţii ci în toate. Nu doar pentru a ocupa funcţii ci pentru a ne achita performant de responsabilităţile pe care aceste funcţii le conţin".*

Potrivit protocolului de comasare prin absorbţie, funcţiile de preşedinte şi prim-vicepreşedinte, revin PNŢCD, respectiv Gheorghe Ciuhandu şi Şerban Bubenec. Totodată, URR are doi vicepreşedinţi şi secretarul general. Numărul total al vicepreşedinţilor PPCD fiind de 14.

CONFLICT ÎNTRE LIDERII COALIŢIEI ŞI PREŞEDINTELE BĂSESCU?

Alegerile anticipate nu se află pe agenda Alianţei PNL-PD, iar priorităţile acesteia sunt integrarea europeană şi realizarea programului de guvernare *"cel puţin până în 2007"*, au declarat lideri ai Alianţei. Vicepreşedintele PNL Eugen Nicolaescu a precizat că ambele partide ale Alianţei *"au constatat"* că tema alegerilor anticipate nu se află pe agenda Alianţei.

"Principalele priorităţi le reprezintă integrarea europeană şi, mai ales, realizarea programului de guvernare cel puţin până în 2007. De asemenea, considerăm că această temă chiar nu mai este de actualitate pentrucă s'a dovedit că nu mai este criză, că Guvernul şi Parlamentul funcţionează şi dacă va exista o criză, vom vedea la vremea respectivă ce soluţii vom avea, iar una dintre soluţii poate fi şi cea a alegerilor anticipate", a spus Nicolaescu.

AMERICANII VOR BAZE ÎN ROMÂNIA

Americanii vor baze în România, dar nişte baze mai mici! Ministrul american al Apărării, Donald Rumsfeld, a declarat după întâlnirea cu Traian Băsescu că Statele Unite nu vor înfiinţa în România baze militare de mari dimensiuni, ci doar baze operaţionale. Rumsfeld a precizat că nu a fost stabilit încă un termen pentru amplasarea acestor baze, dar discuţiile concrete, vor începe într'un interval rezonabil de timp.

ROMÂNII VOR UMPLE HOLLYWOOD-UL DE PORTARI

Românii vor umple Hollywood-ul de portari. Studenţii dela ASE pot lucra în vacanţa de vară în parcurile de distracţie ale studiourilor dela Hollywood. Programul Work and Travel Buzău by Students lansat în Capitală oferă celor 100 de studenţi posibilitatea de a lucra pentru Americani. Viitorii economişti ai României pot alege între următoarele slujbe: vânzător de bilete, asistent la parcare, la bucătărie, la garderobă, în general în toate domeniile care ţin de servirea vizitatorilor de parcuri hollywood-iene.

VINURILE ROMÂNEŞTI TRĂIESC ÎNCĂ ÎN EPOCA MARKETINGULUI PRĂFUIT

Standul românesc la unul dintre cele mai mari expoziţii mondiale de vinuri - Prowein - desfăşurat la Dusseldorf, în Germania a continuat şi în acest an tradiţia din anii precedenţi: evenimente prăfuite şi lipsite de cea mai vagă idee de marketing.

Promotorii vinului românesc - IBD - GTZ din Germania şi SIPPO din Elveţia, două organizaţii neguvernamentale - au scos aceeaşi *"locomotivă"* pentru imaginea vinurilor româneşti: folclorul şi tradiţia noastră ancestrală, deşi aproape nici un jucător important de pe piaţa mondială nu se mai bazează pe aceste elemente.

Numărul producătorilor români participanţi la această expoziţie a scăzut faţă de anul trecut. Din cei cinci jucători care domină piaţa autohtonă au participat doar trei: Murfatlar, Jidvei şi Cotnari, acestora alăturându-li-se o serie de jucători de calibru mediu - Karom Drinks, Vinarte, Vinterra, Cramele Recaş - sau chiar mic - Prinţul Ştirbey.

PIRATERIA CD-URILOR ADUCE UN PROFIT DE 50 MILIOANE EURO

Profitul obţinut în urma pirateării CD-urilor muzicale în România este de 50 de milioane de euro anual, a declarat preşedintele Asociaţiei Române pentru Combaterea Contrafacerilor (ARCC), Dan Docan.

Potrivit acestuia, prejudiciul adus bugetului de stat prin contrafacerea discurilor muzicale este de 25 de milioane de euro pe an. Estimările ARCC arată că 80% din vânzările de titluri muzicale străine reprezintă produse ilegale, în vreme ce piaţa de muzică românească este afectată de pirateria în proporţie de 50%.

Modalităţile de contrafacere sunt fie copierea ilegală a CD-urilor, fie înregistrarea ilegală pe discuri a unor melodii descărcate de pe Internet.

Reprezentanţii asociaţiei au apreciat că pirateria afectează 65% din programele informatice pentru afaceri, 97% din vânzările de jocuri pe computer, 56% din piaţa muzicală şi 55% din materialele distribuite pe suport video.

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ S'A DECLARAT DE ACORD CU RIDICAREA CATEDRALEI MÂNTUIRII NEAMULUI PE DEALUL ARSENALULUI

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române s'a declarat de acord cu ridicarea Catedralei Mântuirii Neamului pe Dealul Arsenalului din Bucureşti. Primarul interimar al Capitalei, Răzvan Murgeanu, a declarat că pe terenul de 10 ha ce va fi pus la dispoziţia bisericii printr'o hotărâre de Guvern va fi construită catedrala şi aşezămintele patriahale şi va fi amenajat un parc public. Faţada principală va avea vedere spre cartierul 13 Septembrie, construcţia fiind vizibilă chiar de pe dealul Mitropoliei.

CĂLĂTORIILE ÎN STRĂINĂTATE PENTRU CUMPĂRĂTURI AU ÎNCEPUT SĂ DEVINĂ O PRACTICĂ TOT MAI POPULARĂ LA ROMÂNI

Aproximativ 10.000 de Români pleacă anual din ţară pentru cumpărături. Ei cheltuiesc în medie 1.000-1.500 de euro prin magazine, la care se adaugă între 200 euro şi 1.100 de euro pentru cazare, masă şi transport. Perioadele de călătorie sunt determinate de clasicele reduceri de preţuri practicate de marile magazine. Astfel, excursiile la Dubai sunt căutate mai ales între 12 Ianuarie şi 12 Februarie. Istanbulul este foarte popular la sfârşitul lunii Februarie şi începutul lui Martie, în timp ce cumpărăturile la Viena sunt ideale în perioada sărbătorilor de Crăciun. Clienţii fideli ai cumpărăturilor în străinătate preferă deja anumite oraşe. De exemplu Madridul este cunoscut ca destinaţie de cumpărături pentru încălţăminte ieftină şi de calitate. Milano este capitala modei masculine, iar Amsterdam este preferat mai ales pentru cizme. În materie de electronice, Germania şi Dubaiul sunt deja destinaţii clasice, în timp ce Istanbulul este ideal pentru cei care doresc să cumpere pielărie. Brazilia este bine cunoscută pentru preţurile deosebit de mici la pietre preţioase, iar Malaezia pentru preţurile la produsele electronice şi îmbrăcăminte cu 40-50% sub cele din Europa.

PATRIARHIA ROMÂNA NU DOREŞTE SĂ COMENTEZE SITUAŢIA ACTUALULUI ARHIEPISCOP AL TOMISULUI

Patriarhia Română nu doreşte să comenteze situaţia actualului arhiepiscop al Tomisului, Înalt Prea Sfinţitul Teodosie, după ce în presă a fost publicat dosarul acestuia de Securitate deţinut de CNSAS. În 1987, Teodosie Petrescu, pe atunci angajat civil al Institutului de Teologie Ortodoxă din Bucureşti ca asistent universitar, a semnat un angajament de colaborare cu Securitatea. Cel care l-a recrutat nu-şi mai aduce aminte dacă acesta ar fi furnizat vreo informaţie utilă sau doar a păstrat relaţii aparent bune cu oficialităţile.

RESTANŢELE ROMÂNILOR LA CREDITE AU DEPĂŞIT 900 DE MILIARDE LEI

Dezvoltarea creditului de consum pe fondul concurenţei puternice de pe piaţa de retail creşte pe zi ce trece. La fel şi numărul Românilor care constată că s'au angajat la împrumuturi pe care nu le pot rambursa la timp. Ultimele date privind restanţele la plată sunt îngrijorătoare.

În baza de date a Biroului de credite se află înregistrate în prezent 347.000 de persoane beneficiare de credite de consum acordate de bănci. Dintre acestea, 132.000 nu au plătit la timp ratele de împrumut.

Informaţiile la zi arată o creştere a valorii sumelor restante la 836 de miliarde lei, 1,7 milioane de euro şi 851.000 de dolari. Aceste sume corespund unui număr de 160.000 de conturi bancare ce înregistrează, conform evidenţelor instituţiei, restanţe curente. Nu mai puţin de 22.000 de Români au reuşit să se îndatoreze la mai multe bănci.

Recordul absolut este stabilit de o persoană care are restanţe la 10 bănci comerciale. În fine, dacă în general debitele înregistrate de persoanele fizice nu au valori individuale mari, există şi excepţii.

În prezent, unul dintre restanţieri are o datorie de 3,5 miliarde lei. Restanţele maxime consemnate la creditele luate în valută sunt ceva mai *"rezonabile"*: 10.158 de euro, respectiv 21.085 de dolari.

SENATORII ŞI-AU DAU SALARII MAI MARI

Senatorii îşi dau salarii mai mari. Ei au aprobat legea care prevede creşterea salariilor demnitarilor. Prin acest act se urmăreşte corelarea salariilor personalului bugetar cu cel al funcţionarilor cu demnitate publică.

GAZELE NATURALE SE VOR SCUMPI DELA 1 APRILIE

Gazele naturale se vor scumpi dela 1 Aprilie, în medie cu 20%. Autoritatea Naţională de Reglementare în domeniu susţine că dela această dată va fi implementat un nou sistem de tarifare diferenţiat pe categorii de consumatori.

PSD NU SE DEZICE DE IACUBOV

Partidul Social Democrat nu se va dezice de Corneliu Iacubov. Cel puţin deocamdată. Membru marcant şi finanţator al PSD, fost vicepreşedinte al PSD Bacău, Corneliu Iacubov a fost arestat preventiv, recent sub acuzaţia de spălare de bani şi delapidarea unor sume de aproape 700 de miliarde, în detrimentul rafinăriei Rafo Oneşti. Alături de el, în arest preventiv pentru 25 de zile, se află şi fostul director al rafinăriei, Teodor Găureanu.

Preşedintele PSD, Adrian Năstase, spune că partidul nu va lua încă nici o măsură în privinţa unei eventuale delimitări de Corneliu Iacubov.

Domnul Năstase nu neagă că acuzaţiile împotriva acestuia ar fi întemeiate, dar dă de înţeles că în opinia sa, cazul Iacubov ar fi devenit, din motive politice, un fel de etalon al luptei împotriva corupţiei: *"Apare această coincidenţă între ofensiva în probleme de corupţie şi discuţiile pe teme de corupţie şi nevoia de exemplificări şi ceea ce s'a întâmplat. Şi unii dintre colegii noştri şi unii dintre analişti spuneau că într'un fel Iacubov, dincolo de ce poate să fie obiectiv, o preocupare pentru clarificarea unor lucruri din anchetă, a devenit un fel de material didactic".*

Preşedintele executiv al PSD, Octav Cosmâncă spune că numai în momentul în care acuzaţiile se confirmă, partidul va lua în discuţie posibilitatea excluderii din partid a lui Corneliu Iacubov: *"Eu îl cred pe ce spune el, fiindcă e deocamdată membru al partidului nostru. Nu pot să pun la îndoială buna lui credinţă. Dar vom vedea în continuare cum evoluează cercetarea cazului şi cum se va încheia dosarul şi dacă se va trimite sau nu instanţelor de judecată. Nici nu putem să ne pronunţăm înainte de a şti dimensiunea exactă a acestui caz şi răspunderile fiecărei persoane în parte care e implicată. Dacă se dovedeşte că e nevinovat şi noi procedăm între timp la măsuri radicale. E normal aşa ceva? Nu e normal, nu e firesc".*

Dosarul Rafo se află de multă vreme pe prima pagină a ziarelor, iar numele lui Corneliu Iacubov este aproape similar cu rafinăria din Oneşti. Ultimul scandal legat de Rafo, a izbucnit la finele anului trecut în plină campanie electorală implicând şi combinatul Carom. Atunci statul s'a oferit să preia în contul său datoriile de 16 mii de miliarde ale celor două societăţi.

din cele 3 colţuri ale lumii

DUPĂ MOARTEA LUI ASLAN MASHADOV, PARTIDA DIN CAUCAZ RĂMÂNE ÎN MÂINILE ULIILOR

Liderul separatist cecen Aslan Mashadov a fost ucis în luptă, aceasta fiind cea mai puternică lovitură din ultimii ani dată gherilei cecene. Mashadov, un *"moderat"* în comparaţie cu Şamil Basaiev, a propus recent un armistiţiu unilateral, dar nu a primit răspuns din partea Moscovei. Putin îl considera într'un fel implicat în masacrul dela şcoala din Beslan (Oseţia de Nord), comentează *La Repubblica*.

Recent, Mashadov - care condamnase masacrul dela Beslan - a solicitat iniţierea unor tratative cu privire la aspiraţiile de independenţă ale Ceceniei, dar Kremlinul a răspuns întotdeauna că nu va începe niciodată negocieri cu teroriştii.

S'a încheiat într'o curte a unei case din localitatea Tolstoi-Iurt, districtul Groznăi, bătălia lui Aslan Mashadov, 53 de ani, Preşedintele cecen şi liderul carismatic al gherilei, şef suprem al armatei dela începutul primului război, izbucnit în 1994, pe care Moscova l-a felicitat atunci când a fost ales. După câţiva ani, l-a declarat însă o persoană urmărită şi căutată. În 1999, când tancurile Kremlinului invadează din nou Cecenia, alege calea munţilor şi, deşi a negat orice responsabilitate directă, Moscova l-a considerat ca fiind implicat în masacrele din Beslan şi dela teatrul din Dubvovka.

'S'a confirmat că Mashadov a fost ucis în satul Tostoi-Iurt, unde a avut loc o confruntare armată. Se ascundea într'un buncăr subteran, sub o casă, iar cadavrul său a fost deja identificat", a declarat purtătorul de cuvânt al forţelor federale ruse din Cecenia, Ilia Şabalkin. Potrivit prim-vicepremierului cecen Ramzan Kadârov - fiul preşedintelui filorus mort într'un atentat în luna Mai anul trecut - intenţia nu era de a-l ucide: *"Moartea sa a fost rezultatul unei neglijenţe din partea unei gărzi de corp, noi voiam numai să-l arestăm şi să-l supunem unui proces normal"*, a declarat acesta agenţiei *Interfax*.

Dar la Tolstoi-Iurt atmosfera era tensionată încă din primele ore ale dimineţii de 8 Martie. Potrivit generalului Şabalkin, o rafală de arestări ar fi dejucat în ultimul minut planul unui act terorist după modelul celui din Beslan. Luptătorii de gherilă ceceni ar fi plănuit un asalt împotriva unui palat guvernamental din Tolstoi-Iurt în care se desfăşurau serbări pentru marcarea zilei de 8 Martie. *"Urmau să dea foc cu lansatoare de grenade şi să distrugă întregul edificiu împreună cu toţi cei care se aflau în interior"*, a precizat generalul. Unii suspectează însă faptul că acţiunea spectaculoasă din acea dimineaţă trebuia să acopere sau să legitimizeze moartea lui Mashadov, planificată, în realitate, până în ultimul detaliu. Dar forţe ale securităţii ruse susţin că tocmai arestările efectuate în cadrul primei acţiuni-fulger au fost cele care au condus la găsirea ascunzătorii lui Mashadov. Cât despre moartea sa, dacă Kadârov susţine teza asasinării accidentale, ministrul de Interne cecen şi-a exprimat regretul că nu a condus el însuşi operaţiunea: *"Îmi pare însă rău că nu am fost noi cei care l-am ucis"*, a afirmat el la postul de televiziune rus NTV. Preşedintele Vladimir Putin a cerut directorului serviciilor secrete, FSB, să *"facă lumină asupra dinamicii evenimentelor petrecute"* şi a recomandat ca ancheta să fie condusă *"în mod scrupulos"*. FSB a răspuns declarând că va reţine trupul neînsufleţit al lui Mashadov până când vor fi încheiate toate cercetările, ceea ce va avea drept consecinţă o exacerbare şi mai mare a stării sufleteşti a Cecenilor, pentru care înmormântarea trebue să aibă loc cât mai curând cu putinţă, potrivit ritualului musulman. *"Lupta va continua şi va fi <fără frontiere>"*, a anunţat Şamil Basaiev, luptătorul de gherilă care a recunoscut paternitatea masacrului dela Beslan şi care l-a considerat întotdeauna pe Aslan Mashadov prea moderat.

Pe Internet s'au dezlănţuit reacţiile multor asociaţii filocecene şi ale reprezentanţilor organizaţiilor pentru drepturile omului: *"Mashadov era unicul cu care se putea crede că se va încheia, într'o zi, un acord de pace"*, scrie Alexander Cerkazov, liderul *"Moscow Helsinki Group"*. *"Acum rămâne doar Şamil Basaiev, şi cu el va fi dificil să se ajungă la o soluţie paşnică"*.

Aslan Mashadov a pierdut demult sprijinul poporului cecen, dar rămânea un porumbel, cu orientare filo-occidentală şi care nu avea încredere în infiltraţiile provenind din Orientul Mijlociu. Cu moartea sa, partida din Caucaz rămâne în mâinile uliilor, conchide autorul.

ASASINAREA LUI MASHADOV VA ÎNGREUNA SOLUŢIONAREA CONFLICTULUI CECEN

Aslan Mashadov, liderul rebelilor ceceni a fost ucis în Nordul republicii caucaziene în timpul unei intervenţii militare ruseşti. Mashadov s'a pronunţat în repetate rânduri, în cursul ultimilor luni, pentru reluarea negocierilor cu Moscova. Kremlinul a respins atari propuneri de fiecare dată, acuzându-l pe liderul cecen că ar fi fost implicat în numeroase atentate teroriste. Indiferent de ceea ce crede sau susţine Kremlinul, asasinarea lui Mashadov va îngreuna considerabil soluţionarea pe cale politică a conflictului cecen.

Există victorii prin care se pierde mai mult decât se câştigă. O astfel de victorie e asasinarea ultimului Preşedinte cecen ales în mod democratic. Aslan Mashadov nu mai reprezenta de mult un pericol pentru Moscova. Mai mult decât atât, el fusese unul dintre puţinii care pledau pentru reluarea negocierilor cu partea cecenă. Ex-preşedintele cecen a condamnat în ultimii ani atacurile sângeroase ale teroriştilor ceceni asupra populaţiei civile ruse. Armata rusă a reuşit ce-i drept să dea de urma lui Mashadov pentru a-l ucide, nu însă de cei care au pus la cale brutalul atentat asupra şcolii din Beslan. Aslan Mashadov, liderul moderat cecen nu mai trăieşte, în timp ce Şamil Basaiev e încă în viaţă pregătind probabil un nou act terorist.

Chiar dacă Preşedintele Vladimir Putin consideră războiul din Cecenia drept încheiat, acesta continuă. Odată cu dispariţia lui Mashadov conducerea dela Moscova a pierdut un important mediator în situaţii de criză cu extremiştii ceceni. În trecut, în cazul unor luări de ostateci, de pildă, emisarii ruşi s'au adresat de fiecare dată liderului cecen pentru a negocia cu teroriştii. Prin moartea lui Mashadov nici măcar teoretic, de acum înainte, această posibilitate nu mai există. Mashadov nu fusese un politician pe placul Occidentului şi nu e în nici un caz un erou. Liderii politici din Berlin, Londra sau Paris au preferat să-l evite. Din două motive. Mai întâi pentrucă la începutul anilor '90 a sprijinit rezistenţa armată contra Moscovei, iar Vestul n'a fost niciodată un adept al independenţei republicii din Caucaz. În al doilea rând, liderii occidentali n'au vrut nici să-l supere peste măsură pe Preşedintele Putin. Ceea ce nu înseamnă însă că aceştia vor înceta să-i solicite şefului dela Kremlin să găsească o cale politică pentru soluţionarea conflictului cecen.

ALEGEREA CULORII POTRIVITE ESTE ESENŢIALĂ PENTRU O REVOLUŢIE

In ciuda unor amânări, revolta Libanezilor împotriva ocupaţiei siriene are, în cele din urmă, o culoare. Unele voci o consideră a fi o revoluţie a rozelor, precum cea din Georgia, din anul 2003, în urma căreia a fost înlăturat dela conducere fostul Preşedinte Eduard Shevardnadze şi numită astfel pentrucă protestatarii au împărţit trandafiri roşii soldaţilor, de asemenea, această revoltă ar fi putut fi considerată una de culoarea dropsurilor, din cauza eşarfelor purtate de manifestanţi, eşarfe colorate cu alb şi roşu.

Recent, în ultimele câteva zile, tulburările din Liban au devenit cunoscute sub numele de Revoluţia Cedrului, în cinstea arborelui de pe steagul Libanului. Se pare că, în ultima vreme, o revoluţie nu este luată în serios dacă nu are o culoare bine stabilită. Mişcarea pro-democraţie care a avut loc în Ucraina a devenit faimoasă datorită numelui de Revoluţie Portocalie; când alegătorii din Irak şi-au impregnat vârfurile degetelor în cerneală purpurie, pentru a arăta că s'au prezentat la vot, Preşedintele american George W. Bush a declarat o Revoluţie Purpurie.

În Iran revoluţia este roză, sătule de legile mult prea stricte ale Guvernului lor teocrat, multe dintre femeile iraniene se revoltă în tăcere, încălcând regulile privitoare la vestimentaţie. Ele îşi etalează feminitatea îmbrăcând haine roz, pulovere roz, folosind eşarfe şi genţi roz.

Ţinând cont de evoluţia remarcabilă a antenelor prin satelit, a telefoanelor mobile cu cameră foto şi a altor mijloace de comunicare vizuală instantanee, este, probabil, inevitabil ca mişcările în masă să adopte culori puternice, menite să depăşească barierele comunicării, pentru a face mesajele cunoscute în întreaga lume.

"Miile de Ucraineni care erau îmbrăcaţi în portocaliu nu au avut nevoie să vorbească pentru a explica lumii ceea ce doresc", opinează Leatrice Eiseman, directoare a Institutului Pantone ce se ocupă cu studiul culorilor.

Karen Beckwith, autoritate în problema mişcărilor politice şi profesor în ştiinţe politice din Colegiul Wooster, Ohio, SUA, este de părere că în prezent culorile au devenit o adevărată armă, a cărei eficacitate devine din ce în ce mai evidentă.

"Cum reacţionează Statul faţă de această nouă armă? Ea este extrem de greu de înfrânt şi autorităţile nu pot cere oamenilor să îşi scoată hainele, pentru a ascunde culoarea acestora. În acelaşi timp, Statul nu îşi poate da seama cine a organizat manifestaţiile respective, arborarea unei culori conferind un sentiment puternic de solidaritate între participanţii la proteste. Nimeni nu simte nevoia să poarte pancarte sau semne şi fiecare persoană, în sine, este un semn de protest", explică Beckwith.

Culoarea şi conflictul politic apar, de fapt, în tandem de mult timp. În anii 1400, Anglia a avut un Război al Rozelor - albul reprezentând Casa de York, iar roşul fiind simbolul Casei de Lancaster. Armata Roşie bolşevică s'a luptat cu ţariştii, reprezentaţi de culoarea albă, în timpul războiului civil rus.

"Culoarea devine un element din ce în ce mai important", comentează Charles Tilly, ce se ocupă cu studiul ştiinţelor sociale în cadrul Universităţii din Columbia şi autor al volumului *"Mişcări sociale 1768-2004"*. *"În cazul în care Revoluţia Portocalie ar fi eşuat, evenimentele actuale nu ar mai fi avut loc."*

Entuziasmul este contagios. În Kârgâzstan, cetăţenii ce aspiră la libertate au stopat demersurile Preşedintelui Askar Akayev, de a construi un Guvern alcătuit, în principal, din susţinătorii săi. El fiind obligat să fugă din ţară.

"Ne-am hotărît asupra denumirii de <Revoluţia Galbenă>", a declarat pentru cotidianul londonez *"The Times"* un lider al mişcării Kel-Kel, în traducere *"Alăturaţi-vă nouă" - "întrucât galbenul este o culoare a schimbării"*. La o manifestaţie recentă, Kel-Kel a împărţit protestatarilor şi poliţiştilor 22,6 kilograme de lămâi.

Nu există nici un fel de lege în legătură cu atribuirea culorilor. Anarhiştii şi fasciştii, diametral opuşi din punct de vedere al doctrinei, au ales negrul.

De cele mai multe ori, însă, criteriul cultural este cel pe baza căruia ţările îşi aleg culorile ce le vor reprezenta revoluţia. În Filipine, galbenul este un semn al întoarcerii acasă, astfel încât faimoasa rochie galbenă Corazon Aquino a devenit un sinonim pentru rezistenţa pacifistă care l-a înlăturat dela putere pe fostul Preşedinte filipinez Ferdinand Marcos în anul 1986.

Preşedintele Belarusului, Alexander Lukaşenko, este indignat de posibilitatea ca unul dintre cele mai îndrăgite simboluri ale ţării sale, albăstreaua, să fie folosit împotriva sa, fiind de părere că la mijloc se află un complot al Occidentului.

ÎN 2006, CHINA VA AVEA 800 DE RACHETE ÎNDREPTATE SPRE TAIWAN

China va avea în anul 2006 cel puţin 800 de rachete îndreptate spre Taiwan, a afirmat ministrul taiwanez al Apărării, Li Jye, citat de *AFP* din Taipei.

În acest moment, Beijingul dispune de 700 de rachete balistice, dar numărul lor va creşte în anul următor, a subliniat oficialul taiwanez într'un discurs rostit în Parlamentul dela Taipei, care urmează să se pronunţe cu privire la noul program de cheltuieli militare al Insulei, în valoare de 15 miliarde de dolari americani.

Ministrul taiwanez al Apărării a făcut aceste remarci într'un context în care Parlamentul dela Beijing se pregăteşte să adopte, în curând, un proiect de lege *"antisecesiune"* ce prevede în esenţă recurgerea la forţă în cazul unei declaraţii de independenţă din partea Taiwanului.

Potrivit unui sondaj publicat în cotidianul taiwanez *China Times* şi citat de *AFP* şi *Kyodo*, peste jumătate dintre Taiwanezi se opun proiectului chinez de lege *"antisecesiune"*. Peste 56% din cei 735 de participanţi la sondaj s'au pronunţat împotriva acestui proiect, un sfert au afirmat că le este indiferent, iar restul că nu sunt la curent cu problema. În acelaşi timp, aproape 47% dintre Taiwanezi au apreciat că Guvernul dela Taipei ar trebui să adopte contramăsuri, cum ar fi un referendum privind adoptarea unei legi similare în Taiwan.

Aproape jumătate dintre participanţii la sondaj s'au declarat pentru menţinerea statu-quo-ului şi circa 14% pentru independenţa Taiwanului, doar 1,2% pronunţându-se pentru reunificarea cât mai rapidă cu China continentală - o posibilitate proiectată de 10,2% dintre Taiwanezi într'un viitor mai îndepărtat.

Cronica Internaţională

"ISLAMUL ÎNTOARCE PAGINA", AFIRMĂ FILOSOFUL FRANCEZ ANDRE GLUCKSMANN

"Războiul în curs este un război împotriva nihilismului, o forţă de autodistrugere împotriva căreia Occidentul nu poate să nu se mobilizeze". Este provocarea între terorism şi ceea ce filosoful francez Andre Glucksmann, unul dintre cei mai atenţi observatori ai transformărilor care au loc pe scena mondială, numeşte drept *"societate civilă"*, sau lumea occidentală şi mişcările reformiste ale lumii arabe, fortăreţe împotriva extremismului ucigaş. Nihilismul este un duşman care capătă forme şi chipuri diferite în funcţie de latitudine. *"Dar pe care adesea* - subliniază Glucksmann în acest interviu - *însuşi Occidentul se preface că nu-l vede, sau nu vrea să-l vadă"*. Şi atunci, spune filosoful, *"dacă este un bine că a fost neutralizat Saddam Hussein, de ce nu se face nimic pentru a-l bloca pe Putin şi a opri măcelul în Cecenia unde au fost ucise 200.000 de persoane dintr'o populaţie totală de 1 milion de locuitori?"*

Întrebare: D-le profesor Glucksmann, dacă Cecenia rămâne un capitol negru în istoria recentă, în schimb Ucraina a pornit, chiar dacă anevoios, pe calea unei democraţii mai mature. Va reuşi oare să evite piedicile pe care ar vrea să i le pună Rusia?

Răspuns: Problema nu este dacă Putin va exercita presiuni mai mari sau mai mici asupra Kievului, ci dacă Uniunea Europeană va reuşi să îşi deschidă larg porţile Ucrainei. Este adevărat, drumul către aderare este lung şi nu spun că Kievul ar trebui să adere imediat la UE, dar a începe negocierile de aderare ar fi cea mai bună soluţie pentru a sustrage ţara intenţiilor lui Putin.

Î: Ucraina este considerată atât de către europeni cât şi de către Americani un exemplu de colaborare rodnică între cele două ţărmuri ale Atlanticului. O legătură care începe să fie propusă şi în Orientul Mijlociu, mai ales în Liban. Cum vedeţi situaţia la Beirut?

R: Dificilă. Este inutil să ne ascundem în spatele iluziei că dacă Siria va părăsi Libanul totul va fi *"normal"*. Asupra Libanului bat vânturi de război civil iar teroriştii din Hezbollah constituie un pericol nu numai pentru Liban ci şi pentru Israel şi pentru stabilitatea întregii regiuni. Dar lipsă de acţiune, a nu exercita presiuni asupra Siriei, a nu interveni împotriva forţelor nihiliste este mai periculos decât să înfrunţi riscurile şi consecinţele pe care schimbarea le poate provoca.

Î: Manifestaţiile în pieţele din Beirut au sprijinul franco-american, dar...

R: Cu privire la capitolul Liban a existat ceea ce vom putea numi unda verde a Franţei şi a Statelor Unite. Aceasta dovedeşte faptul că atunci când aliaţii lucrează în sintonie pot face mult. Un alt exemplu în acest sens este Liberia, după trei luni dela invazia din Irak, care, dimpotrivă, rămâne un moment cenuşiu în relaţiile bilaterale.

Î: Democraţia în Orientul Mijlociu trece şi prin Iran. O temă pe marginea căreia disputele dintre SUA şi Europa nu au încetat...

R: Diversitatea de vederi este în continuare ţinută sub control. Dar mai devreme sau mai târziu Europa va trebui să recunoască faptul că energia nucleară iraniană este un pericol foarte mare. Răspândirea libertăţii şi drepturilor în Orientul Mijlociu trebue mai întâi să treacă prin schimbarea Islamului, mai exact, în interiorul Islamului. Şi aici obstacolele sunt numeroase, în primul rând Arabia Saudită unde wahhabismul nu cedează poziţii. Totuşi, şi în lumea musulmană ceva începe să se schimbe şi se duce o luptă internă între cei care impulsionează pentru inovaţie şi cei care rezistă.

Î: Ce efect vor putea avea alegerile din Irak?

R: În lumea arabă ceva se mişcă graţie societăţii civile care a sfidat terorismul. Imaginea Irakienilor aşezaţi la coadă în faţa birourilor de vot cu buletinele de vot în mână ne amintesc de Algerieni care în 1995 au sfidat extremismul radical care însângera ţara de un deceniu prezentându-se în număr masiv la urne. Aceste popoare, *"societatea civilă"*, au învins votând. Iar astăzi, după modelul Irakului, liderul druz libanez Jumblatt, nu prea moderat şi amabil faţă de acţiunea SUA din Bagdad, defineşte alegerile drept *"a doua cădere a Zidului dela Berlin"*. Sunt simptome ale unei percepţii noi, a afirmării unor mişcări civile pentru libertate.

Î: Atât Europa cât şi Statele Unite vorbesc de răspândirea democraţiei. Şi totuşi, uneori se pare că nu se înţeleg - nu numai asupra instrumentelor pe care trebue să le folosească ci chiar asupra sensului însuşi al democraţiei. De ce?

R: Pentrucă Europa şi Statele Unite nu dau aceeaşi semnificaţie termenului de democraţie. Mai cu seamă după încheierea Războiului Rece, Europa s'a trezit fără duşman istoric şi în toţi anii '90 atât UE cât şi NATO nu au abordat tema cu privire la ce înseamnă democraţie. Şi astfel, lumea a asistat la două lucruri îngrozitoare: genocidul din Ruanda care a avut loc în tăcere, epurarea etnică a lui Milosevic în Kosovo, masacrele din Cecenia. Am văzut aceste lucruri fără să reacţionăm. Aceasta a fost culmea nihilismului, ciuma de după Războiul Rece.

MOSCOVA VERSUS WASHINGTON

Ministrul rus al Apărării, Serghei Ivanov, care este considerat una dintre persoanele de încredere ale Preşedintelui Vladimir Putin şi pe care mulţi îl prezintă în mod regulat drept posibilul succesor al lui Putin în alegerile din 2008, a făcut o serie de declaraţii politice atipice pentru el, într'un interviu acordat ziarului rus *Moskovski Komsomolex*, relatează *Radio Free Europe*.

"Doar <demo-schizofrenia> ar putea să creadă că străinătatea ne va ajuta, - a declarat Ivanov, referindu-se la democraţii ruşi cu problemele lor psihice - *nimeni nu ne va ajuta, nimeni în afară de noi înşine. De aceea, trebue să fim puternici şi capabili să asigurăm securitatea statului în orice situaţie"*.

De asemenea, Ivanov i-a criticat pe liberali, care în Rusia sunt consideraţi exclusiv *"o fabrică de câştigat bani"*. Judecând după ultimele informaţii din presa rusă, Kremlinul ar fi dat ordin ca toţi posibilii candidaţi la statutul de succesor al lui Putin să devină nişte figuri mai proeminente. Aceste informaţii îi permit *Radio Free Europe* să presupună că asemenea personaje precum ministrul rus al Apărării, Serghei Ivanov, preşedintele Consiliului Federaţiei, Serghei Mironov, preşedintele Dumei de Stat, Boris Grâzlov, şi ministrul pentru Situaţii extreme, Serghei Şoigu, vor continua să-şi facă apariţia din ce în ce mai des în mass-media ţării cu asemenea discursuri. Iar platforma acestor discursuri este una evident antiamericană, consideră *Radio Free Europe*. Chiar şi atunci când, la data de 24 Februarie, Putin dădea mâna cu George W. Bush, la Bratislava, şi vorbea despre numeroasele interese comune ale Rusiei şi SUA, în Federaţia Rusă se ridicase un ciudat val de atitudini antiamericane, după toate aparenţele inspirate de Kremlin.

Analişti, politicieni şi tot felul de alte persoane au început să vorbească la unison despre încercările SUA de a impune la Moscova un lider prooccidental. Aceste reproşuri erau întemeiate de acuzaţiile la adresa CIA, potrivit cărora Americanii ar fi realizat deja ceva asemănător la Tbilisi şi Kiev. Astfel, mişcarea de tineret pro-Kremlin *"Iduşcie vmeste"* (Cei care merg împreună) s'a transformat într'o nouă organizaţie cu denumirea de *"Naşi"* (Ai noştri), organizaţie ce îmbrăţişează o ideologie evident antiamericană.

La rândul său, Premierul rus Mihail Kasianov a ţinut un discurs în data de 25 Februarie, în care a adus acuzaţii vehemente la adresa politicii desfăşurate de Administraţia Putin, acuzându-l pe Preşedinte de faptul că acesta s'ar fi abătut de pe drumul democraţiei. Adepţii lui Putin s'au agăţat atunci de cuvintele lui Kasianov, care a recunoscut că discutase recent cu un oarecare reprezentant al Washingtonului. Astfel, în data de 28 Februarie, preşedintele Consiliului Federaţiei, Serghei Mironov, a declarat într'un interviu acordat postului de televiziune TV-xentr, că Mihail Kasianov nu are nici o şansă la victorie, deoarece este *"candidat pro-american"*.

La rândul său, consultantul politic Gleb Pavlovski a declarat într'un interviu acordat *Radio Free Europe*, în data de 1 Martie: *"Kasianov trebue să spună numele acelei persoane care-i împărtăşeşte opiniile. Alegătorii trebue să asculte şi să decidă dacă doresc sau nu ca senatorul (american) McCain să aprobe opiniile candidatului la funcţia de Preşedinte al Federaţiei Ruse"*.

Televiziunea aflată sub controlul Statului reia la infinit această temă, iar criticul de televiziune dela *"Kommersant-Daily"*, Arina Borodina, a confirmat că, *"fără îndoială, a existat o campanie de discreditare a lui Kasianov"*. De altfel, în comentariile sale de pe postul TV-xentr, Mironov a mers şi mai departe, declarând că un candidat sprijinit de Washington nu are nici cea mai mică şansă să devină Preşedintele Rusiei actuale. Probabil, opinează *Radio Free Europe*, Mironov s'a referit la faptul că în rândul alegătorilor ruşi atitudinile antiamericane şi anti-occidentale sunt mult prea puternice.

Organizaţia de tineret pro-Kremlin *"Naşi"*, care îmbrăţişează o ideologie făţiş antiamericană, s'a format cu sprijinul şefului-adjunct al Administraţiei prezidenţiale, Vladislav Surkov, un adversar înrăit al Occidentului. Într'un interviu pe care Surkov îl acordase publicaţiei *Komsomolskaia Pravda* în luna Septembrie şi care a făcut multă vâlvă la acea vreme, el a declarat că oamenii care iau decizii politice în SUA şi Europa mai sunt supuşi încă fobiilor din vremurile Războiului Rece şi continuă să vadă în Rusia un potenţial duşman. *"Ei consideră că acel colaps aproape fără vărsare de sânge al Uniunii Sovietice este meritul lor şi încearcă să-şi dezvolte succesul"*. De asemenea, Surkov a adăugat că inamicii externi acţionează pe teritoriul Rusiei prin intermediului *"coloanei a cincea"*, compusă din *"falşi liberali şi din adevăraţi fascişti"*, pe care îi uneşte *"ura comună faţă de <Rusia lui Putin>"* şi faţă de *"sponsorii de origine occidentală"*. În acest context, Surkov a ţinut să sublinieze că alegerile prezidenţiale din 2008 vor deveni un moment-cheie în lupta împotriva acestor duşmani.

Evenimentele din jurul alegerilor prezidenţiale din Ucraina au dat în mod categoric un nou impuls raţionamentelor de acest gen de pe holurile Kremlinului, chiar dacă o tendinţă generală se contura demult. Împărtăşind opinia larg răspândită potrivit căreia evenimentele din Ucraina au fost de fapt o lovitură de stat plătită de CIA, Kremlinul spera să transforme acest umilitor eşec dela Kiev în favoarea sa şi să câştige în mod substanţial atât în politica internă, cât şi pe plan internaţional, conchide *Radio Free Europe*.

FORŢELE DIN SPATELE SCHIMBĂRILOR POLITICE DIN LUMEA ARABĂ

Preşedintele american George W. Bush poate fi înţeles de ce s'a simţit atât de entuziasmat când le-a spus guvernatorilor americani veniţi la Washington ca libertatea mărşăluieşte deja în Orientul Mijlociu.

În definitiv, recentele evenimente politice din lumea arabă ar putea iniţia o nouă eră dacă toate părţile, inclusiv SUA, îşi joacă bine cărţile, remarcă editorialistul american George Hishmeh, semnatarul acestui articol în *Gulf News*.

Pentru început, poporul palestinian din Fâşia Gaza şi Cisiordania, teritorii ce reprezintă mai puţin de o pătrime din Palestina istorică, au mers la vot, la începutul acestui an, şi au ales un nou lider moderat, dispus să ajungă la o înţelegere politică cu Israelul. Acest eveniment politic a fost urmat de alegerile din Irak, la data de 30 Ianuarie a.c. Milioane de Irakieni au înfruntat insurgenţa violentă împotriva ocupaţiei americane şi au participat la alegerile libere, care s'au derulat fără incidente majore. Chiar dacă nu a fost perfect, acest scrutin ar putea reprezenta începutul unei perioade noi, mai ales dacă minoritatea sunnită va fi inclusă în procesul de redactare a unei noi constituţii irakiene.

Mai mult decât atât, asasinarea fostului Premier libanez, Rafic Hariri, în urmă cu mai bine de o lună de zile, a readus în atenţie prezenţa trupelor siriene în Libanul vecin. În mod semnificativ, incidentul a dus la reluarea cererilor Occidentului, în speţă ale SUA, ca Siria să îşi retragă urgent trupele, în conformitate cu decizia ONU. Dar în acelaşi timp, s'au adâncit temerile, exprimate de altfel şi de Preşedintele sirian, Bashar al-Assad, potrivit cărora SUA s'ar putea pregăti să atace Siria, aşa cum a făcut-o în Irak. Deşi regimul dela Damasc a negat vehement acuzaţiile nefondate până acum că s'a aflat în spatele asasinării lui Hariri, totuşi a dat semne că doreşte să aplaneze scandalul internaţional şi regional izbucnit. Astfel, l-a predat destul de repede pe fratele vitreg al lui Saddam Hussein şi alţi câţiva foşti membri ai vechiului regim irakian, un pas ce a fost salutat de ambasadorul Franţei în SUA şi etichetat drept *"pas pozitiv"*.

O altă surpriză venită din aceeaşi regiune, şi care i-a luat de data aceasta pe mulţi prin surprindere, a fost anunţul făcut de Preşedintele egiptean, Hosni Mubarak, în care acesta propunea organizarea de alegeri multipartite, în cadrul scrutinului programat pentru toamna acestui an.

Mutarea făcută de Egipt nu a scăpat atenţiei internaţionale. Ea a venit după ce Secretarul american de Stat, Condoleezza Rice, a decis să anuleze o vizită de stat în Egipt, motivată parţial de arestarea recentă a unui proeminent lider al opoziţiei egiptene.

Chiar şi Arabia Saudită a intrat în atenţie în privinţa programatelor sale reforme. În cadrul unui interviu, ministrul saudit de Externe, prinţul Saud al Faisal, a indicat că femeile vor putea vota când vor avea loc următoarele alegeri, dar a atras atenţia imediat că reformele în ţara sa trebue să fie *"graduale"*.

De notat este şi faptul că studenţii egipteni care au salutat anunţul lui Mubarak, dar şi protestatarii libanezi au purtat pancarte pe care era înscris în engleză *"Destul"*. Ceea ce indică destul de clar că atrag atenţia internaţională, în special a SUA, pentru a fi ajutaţi, sprijiniţi în lupta lor pentru libertate şi democraţie.

Arabii, avertizează

Stephen Cook, din cadrul Consiliului pentru Relaţii Externe, *"au motive să fie sceptici"* în privinţa *"strategiei Administraţiei Bush de a instaura libertatea în Orientul Mijlociu"*. În cadrul unui comentariu publicat în cel mai recent număr al publicaţiei Foreign Affairs, Stephen Cook mai nota că *"Washingtonul a făcut prea puţin pentru a promova democratizarea societăţii arabe şi, dimpotrivă, a preferat să se bazeze pe lideri autocraţi în Egipt, Arabia Saudită şi în alte ţări pentru a-şi proteja interesele vitale în zonă"*.

Toate abordările SUA de până acum au inclus pedepsirea inamicilor, izolarea diplomatică, sancţiuni sau invazii militare şi nu au dat roade, un eşec care *"ar trebui să servească drept sursă de precauţie"*, mai spune acesta. Tot el sugerează că factorii de decizie americani *"ar trebui întâi să identifice ce anume împiedică dezvoltarea politică în lumea arabă şi ce anume i-ar convinge pe liderii arabi să se schimbe"*.

Stephen Cook ar prefera ca SUA să adopte o *"abordare bazată pe stimulente"*, strategie ilustrată cel mai bine de cazul Turciei, când aceasta a început eforturile de începere a negocierilor de aderare la Uniunea Europeană (UE). În cazul Arabilor, SUA ar trebui de pildă să sponsorizeze participarea ţărilor arabe la organizaţii internaţionale precum Organizaţia Mondială a Comerţului (OMC), dacă acestea *"sunt întâi de acord să pună în aplicare o liberalizare reală a vieţii politice şi reforme economice."*

Dar înainte ca SUA să lanseze aceste noţiuni şi strategii înrudite lor, trebue mai întâi să îşi şteargă din minte, odată pentru totdeauna, ideile dobândite dela *"forţa de intervenţie"* neoconservatoare.

CRONICA VREMII

ASPECTE DIN GAZETĂRIA ROMÂNEASCĂ

Ion BOIERU

Am mai încercat de câteva ori să subliniem câteva ciudățenii din gazetăria românească, anumite încurcături în procesul de lectură și înțelegere a problemelor de interes național, care se dezbat, într'un fel sau altul, expozitiv sau polemic. Adică, uneori se desprind, de către cititor, cu greu, datele sau înțelesul unei probleme. Așa apar confuzii, sau simple nelămuriri.

Pornesc de data aceasta dela un articol, cu un titlu aiurit și jignitor, atât pentru cititor, cât și pentru imaginea generală a întregului popor, prin caracterizarea care se face acestuia, printr'un cuvânt de ocară, al titlului. Articolul este scris de un pretins analist politic. Spun pretins *"analist"* politic, pentrucă refuz să cred că este vorba de un analist. Acest termen nu a existat în ziaristica românească. Nici Eminescu, nici Slavici, nici Iorga, nici Pamfil Șeicaru, Nae Ionescu, Mircea Eliade, Constantin Noica, Mihail Polihroniade sau, din exil, Vintilă Horia, George Uscătescu, Horia Stamatu nu au fost considerați analiști politici. Denominația de analist, ca și aceea de politolog este de împrumut, din America, unde se utilizează pe scară mare. Asta, pentru a i se acorda respectivului autor un titlu, de oarecare considerație. În presa americană se întrebuințează și termenul de politolog, care în românește este un neologism fără valoare intrinsecă. Căci nu există o știință politică. Politica este o disciplină, care intră în Sociologie. Dimitrie Gusti, care a creat Școala Sociologică dela București, a creat catedra de Sociologie, Politica și Etică. Politica era încadrată ca o disciplină a Sociologiei, care se ocupa cu studiul societății, sau cum spunea un al sociolog român, Traian Brăileanu, al comunității omenești. În America, se spune Științele Politice, ca termen obișnuit, dar este impropriu, căci o știință are legi riguroase, cu care operează, iar politica nu dispune de asemenea legi.

Cei mai mulți dintre ziariștii de azi nu s'au dezvoltat în cultura românească tradițională, ci în perioada dezmățată a culturii românești, alterate, din care n'au putut reține valorile unei culturi adevărate. Acum, când cultura românească a putut lua contact cu cea universală, au apărut termeni noi, care nu au putut fi înțeleși, în semnificația lor adevărată. De aceea se mândresc cu titluri ca analiști sau politologi. Este, în fond, vorba de un minorat intelectual.

Alt cusur al gazetarilor formați în perioada iobăgiei comuniste este că lor le lipsește, celor mai mulți dintre ei, capacitatea, sau exercițiul de a avea perspective mai largi de cuprindere a realităților. Din această cauză, pornesc totdeauna dela mici chițibușuri, de chestii minore sau banale. Și apoi se risipesc în tot felul de nimicuri. Sunt foarte bucuroși când găsesc câte un chițibuș, cu care prind cu mâța în sac pe cineva pe care se grăbesc să-l atace, apoi, să-l lovească tot cu chițibușuri, căci nu au alte soluții. Dacă pornesc dela soluții, continuă cu ale lor.

Un caz excelent, luat ca un exemplu specific, îl oferă o problemă serioasă de politică externă, care a apărut la suprafață, prin apariția unei noi echipe guvernamentale, după alegerile din toamna lui 2004, care are un nou program de lucru, pentru interesele naționale. În cadrul acestui nou program de orientare a intrat și politica externă, care are anumite lacune, moștenite, în bună parte dela ultima guvernare a PSD. Pe neașteptate, Traian Băsescu, ca președinte al Țării, a făcut câteva vizite, care vizau chestiuni de politică externă și, într'o manieră răspicată, și-a expus viziunea nouă, cu care are de gând să apere interesul național. Acesta era punctul esențial al vizitelor sale, la Chișinău, la Londra, la Moscova, la Kiev și, apoi, prin invitație la Washington.

Din declarațiile sale, făcute în capitalele respective, a reieșit care este viziunea sa și a guvernului de azi din România, în conexiune cu temele urgente de politică externă. Din aceste prezentări ale sale, a reieșit că în orice abordare a chestiunilor legate de politica internațională, actuala conducere nu va urmări decât *"interesul național"*, pentru apărarea căruia nu va accepta nici un fel de compromis.

Lui Putin, la Moscova i-a spus că înțelege faptul că Rusia are anumite interese, în spațiul vecinătății cu România, dar și Rusia trebue să înțeleagă că și România are în acel spațiu interese, care la fel trebue respectate. Aici, este vorba despre cadrul general în care se vor putea desfășura în viitor conversațiile între părți, atunci când se va oferi ocazia. Să se știe despre ce este vorba. Adică, tonul lui Băsescu a fost răspicat în această problemă.

La Londra, declarațiile lui Băsescu au fost tot așa de clare. Este vorba dspre direcțiile de orientare ale intereselor de politică externă ale României. Punctul esențial și interesele României și ale guvernului actual sunt integrarea în Uniunea Europeană. Cât despre axa Washington - Londra - București, ea reprezintă o structură de consolidare a relațiilor cu aceste puncte de sprijin, care au aspectul unei axe de salvare națională, în fața oricăror pericole ce se vor prezenta în fața României. Termenul de axă a deranjat pe unii dintre acei gazetari, care nu au acces la semnificațiile mai largi ale conceptelor. Este o aberație a interpreta acest cuvânt din afirmațiile lui Băsescu ca având vreo legătură cu axa Roma-Berlin de altădată. Nu se referea deloc, la vechea axă, dar valoarea ei este, în realitate, de semnificație de axă reală, prin care România își asigură supraviețuirea, prin garanția lui NATO, așa cum a declarat președintele Americii, cu ocazia vizitei lui Băsescu. Și Băsescu nu a cerșit această garanție, ca o pomană, așa cum insinuează părîtul analist politic, care nu a avut perspectiva reală a situației despre care vorbim. Băsescu s'a dus, la invitația lui Bush, cu un program al guvernului nou, pentru rezolvarea unor probleme de politică externă. Iar Bush a fost încântat de viziunea de politică externă pe care i-a prezentat-o Băsescu, chiar i-a mulțumit, și l-a declarat *"prietenul său"*.

Pretinsul analist, se vede treaba, nu are o percepție a poziției și problematicei lui Băsescu, în legătură cu politica externă, pe care o prezintă. În fond, făcea mai bine să nu intre în horă, nu pentrucă ar face pe un manipulator de opinie (cum l-a taxat de curând un ziarist american), ci pentrucă se face de minune cu banalități. Dar, vom reveni.

ULTIMA ORĂ

CAZUL ZIARIȘTILOR ROMÂNI DISPĂRUȚI IN IRAK

Dispariția Luni, 28 Martie, seara a celor trei jurnaliști români în Irak pare a fi opera unor răpitori. Cel puțin așa rezultă în urma difuzării, Miercuri 28 Martie, seara, de către televiziunea Al Jazeera, a unei înregistrări video în care apar cei trei ziariști români - Marie Jeanne Ion, Sorin Mișcoci, Ovidiu Ohanesian - și un American.

La puțin timp după difuzarea casetei video, contactat de *BBC*, purtătorul de cuvânt al televiziunii Al Jazeera a confirmat primirea înregistrării.

"Nu vă pot oferi mai multe informații. Ceea ce pot să fac este să confirm că am primit imaginile în care apar jurnaliștii răpiți și le-am difuzat pe post", a declarat purtătorul de cuvânt al televiziunii arabe. Imaginile prezintă o declarație care ar fi fost făcută de jurnalista dela Prima TV, Marie Jeanne Ion.

Premierul Călin Popescu Tăriceanu a declarat că *"toate aceste elemente suplimentare vor fi, probabil, baza acțiunilor viitoare ale autorităților române"*. *"In acest moment suntem concentrați pe analiza datelor și realizării comunicării pe toate canalele, inclusiv cele diplomatice, ca să ducem la bun sfârșit această acțiune și să îi readucem în țară"* - a precizat primul ministru, referindu-se la ziariștii răpiți.

Autenticitatea casetei urmează a fi analizată, a precizat Cristi Lățea, secretar trei la ambasada română dela Bagdad. *"Ceea ce ați văzut dumneavoastră am văzut și noi, urmează acum să vedem și să analizăm fiecare detaliu, fiecare cadru, să vedem mesajul care a fost transmis, să comparăm cu alte imagini, dar este un proces care de-abia acum începe și o decizie finală nu se poate lua în câteva minute"*, a spus diplomatul român.

Simona Marinescu, coordonator regional pentru politici sociale în Orientul Mijlociu, aflată de un an la Bagdad, nea declarat și ea că în acest moment are oarecare îndoieli legate de înregistrarea difuzată de Al Jazeera.

"Nici o răpire nu seamănă cu celelalte, asta nu e concluzia mea, este concluzia celor care aici analizează situații de acest gen, date fiind circumstanțele în care au fost răpiți, locul în care s'a presupus că sunt, probabil că toate astea ar conduce la elemente particulare, nu seamănă imaginile cu ce am văzut înainte".

Până la apariția unei concluzii oficiale, imaginile care îi arată pe jurnaliștii români au fost analizate de directorul departamentului știri dela Prima TV, Dan Dumitru. *"Totul a fost înregistrat, filmat cu echipamentul nostru, camera și lavaliera dela Prima TV. Asta înseamnă că au avut un om foarte bine pregătit profesional, pentrucă noi avem o cameră mai atipică. Au folosit-o perfect. Filmările sunt super-profesioniste, mișcările camerei sunt super-profesioniste, montajul a fost făcut de Al Jazeera, asta o știu, atitudinea lor, a păzitorilor, a celor cu pistoale mitralieră, este teatrală, după părerea mea"*.

Din presa străină

AFACEREA NUCLEARĂ, DOMENIUL UNEI VIITOARE CONCURENȚE DINTRE RUSIA ȘI SUA

Probabil, ultimul discurs al senatorului american, John McCain, l-a amuzat pe Președintele rus, Vladimir Putin, notează publicația germană *Berliner Zeitung*.

"Vladimir, la următoarea conferință a G-8 nu te va aștepta nimeni cu brațele deschise", a declarat la televiziunea americană influentul senator republican, John McCain. În acest fel McCain a reacționat la acordul pe care Moscova și Teheranul l-au semnat la sfârșitul săptămânii trecute, acord potrivit căruia Rusia va livra combustibil pentru reactoarele nucleare ale Centralei Atomo-Electrice dela Bushehr. Acum Vladimir Putin poate nici să nu bage în seamă agitația pe care a creat-o McCain. Multă vreme Guvernul american a încercat să nu permită acestă afacere comercială dintre Rusia și Iran, considerând că acest lucru ar contribui la impulsionarea industriei militare nucleare a Iranului, însă Moscova a fost de neclintit în decizia sa. De aceea, este posibil ca săptămâna trecută, Putin și Bush să se fi înțeles cu privire la un compromis provizoriu: Moscova garantează că tot combustibilul nuclear folosit nu va rămâne în mâinile Iranului ci va fi returnat statului rus, iar Washingtonul acceptă afacerea.

Spre deosebire de McCain, Guvernul american se comportă într'adevăr într'un mod puțin zgomotos. Totuși, potrivit publicației germane, rămâne bănuiala că pentru SUA, în diferendul pe care l-a avut ani de zile cu Rusia pe marginea chestiunii iraniene, important era în primul rând nu neproliferarea armelor nucleare.

Într'adevăr, cine va crede că Rusia este interesată în apariția unui stat nuclear exact la nesigurele granițe sudice ale Comunității Statelor Independente (CSI)?, se întreabă *Berliner Zeitung*. Fără a mai vorbi despre următorul adevăr atât de simplu: cu cât mai mare este numărul de state care dețin arme nucleare, cu atât mai mult se limitează puterea vechilor superputeri nucleare. Cu alte cuvinte, în opinia cotidianului german, putem fi convinși de faptul că Moscova s'ar fi asigurat într'un fel sau altul ca livrările de combustibil nuclear să nu poată fi folosite pentru crearea bombelor nucleare.

Diferendul ruso-american pe marginea acordului privind centrala dela Bushehr se încadrează în linia de concurență strategică și economică dintre cele două țări. Liderii dela Moscova sunt din ce în ce mai îngrijorați să constate că SUA se impun atât din punct de vedere politic cât și militar în fostele republici sovietice. În apropre toate statele sudice ale CSI sunt prezenți aliații militari americani, iar pe teritoriul unora există deja și baze militare americane. În această situație, niște bune relații cu un stat de asemenea calibru regional precum Iranul, care, în afară de aceasta se poziționează pe poziții adverse față de SUA, are o importanță majoră pentru Federația Rusă.

Potrivit informațiilor pe care le deține *Berliner Zeitung*, în acest an ar fi planificată și o vizită a lui Putin la Teheran. La toate acestea, publicația citată mai adaugă că dezvoltata industrie atomică rusă stagnează deja de ani buni. După catastrofa cu Cernobâlul și după destrămarea URSS, majoritatea fostelor piețe ale Rusiei au fost pierdute și cucerite de Occident, iar din Europa de Est, Rusia a fost expulzată cu totul, apreciază *Berliner Zeitung*. Astfel, afacerea cu Iranul promite Rusiei o ieșire din această situație, iar Centrala dela Bushehr va fi, probabil, doar începutul. Este vorba de alte șapte-opt centrale, iar șeful Agenției Ruse pentru Energie Atomică, Aleksandr Rumianxev, vorbește despre contracte în valoare de zece miliarde de dolari. Aceasta nu este doar o afacere reușită. Moscova se mai așteaptă ca după o asemenea colaborare de anvergură să capete suficientă influență pentru ca în perspectivă îndelungată să dețină un anumit control asupra sectorului nuclear iranian care abia acum începe să se creeze.

Se pare că Uniunea Europeană (UE) are o viziune asemănătoare asupra acestei probleme, subliniază *Berliner Zeitung*. Acordurile ruso-iraniene sunt compatibile cu obiectivele pe care UE și le-a trasat în legătură cu UE, a declarat Luni, la Bruxelles, secretarul de presă al D-nei Benita Ferrero-Waldner, comisarul european pentru relații externe. UE nu a pus niciodată sub semnul întrebării dreptul Iranului de a folosi în mod pașnic energia nucleară și în viziunea organismului european este important doar să se asigure că această țară nu produce arme atomice. Totuși, secretarul de presă al D-nei Ferrero-Waldner a uitat să precizeze că și o serie de companii europene doresc să încheie acorduri nucleare cu Iranul. Astfel, firma Siemens se orientează foarte bine în această direcție, mai ales că în anii '70 ea a participat la demararea proiectului de construcție a Centralei dela Bushehr.

În legătură cu ultimele evoluții din cadrul Guvernului american, se pare că și SUA sunt gata să-și revizuiască politica în privința Iranului. S'a declarat că George W. Bush a vorbit cu membri importanți ai Administrației americane și cu consilieri de-ai săi despre stimulentele economice care ar putea fi oferite Iranului în schimbul refuzului acestui stat de a-și realiza planurile nucleare. Oare *"afacerea dela Bushehr"* a pus bazele unei forme total noi a concurenței ruso-americane în Iran?, se întreabă în final publicația germană.